

CABINET MINISTRU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE - proiect -

18 MARTIE 2010

CUPRINS

TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE	5
TITLUL II - ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR	8
1. DISPOZIȚII GENERALE	8
2. STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR	9
<i>Educația antepreșcolară</i>	9
<i>Învățământul preșcolar</i>	10
<i>Învățământul primar</i>	10
<i>Învățământul gimnazial</i>	10
<i>Învățământul liceal</i>	10
<i>Învățământul profesional</i>	11
<i>Învățământul de artă și sportiv</i>	12
<i>Învățământul terțiar non-universitar (postliceal)</i>	13
<i>Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale</i>	13
<i>Învățământul special și special integrat</i>	15
<i>Învățământul pentru copiii și tinerii capabili de performanțe deosebite</i>	17
<i>Programul „Școala după școală”</i>	17
<i>Alternative educaționale</i>	17
<i>Învățământul privat</i>	18
3. REȚEAUA ȘCOLARĂ	18
4. CURRICULUMUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR	19
5. EVALUAREA ȘI CERTIFICAREA ELEVILOR	21
6. RESURSA UMANĂ	25
<i>Beneficiarii educației</i>	25
<i>Personalul din învățământul preuniversitar</i>	27
7. CONDUCEREA SISTEMULUI ȘI A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT	28
<i>Conducerea unităților de învățământ</i>	30
<i>Instituțiile și unitățile conexe ale învățământului preuniversitar</i>	31
8. FINANȚAREA ȘI BAZA MATERIALĂ A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR	32
<i>Baza materială a învățământului preuniversitar</i>	36
TITLUL III. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR	38
1. DISPOZIȚII GENERALE	38
2. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR	42
3. ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE	43
<i>Structura anului universitar</i>	43
<i>Programe de studii universitare</i>	43
<i>Forme de organizare</i>	44
<i>Contracte de studii</i>	44
<i>Admiterea în programul de studiu</i>	44
<i>Examene de finalizare a studiilor</i>	45
<i>Examenele de evaluare pe parcurs a studenților</i>	45
<i>Diplome</i>	46
<i>Credite de studii</i>	46
<i>Ciclul I – Studii universitare de licență</i>	47
<i>Organizare</i>	47

<i>Ciclul II – Studii universitare de masterat</i>	47
<i>Organizare</i>	47
<i>Admitere</i>	48
<i>Diploma</i>	48
<i>Ciclul III – Studii universitare de doctorat</i>	48
<i>Organizare</i>	48
<i>Admiterea</i>	50
<i>Studentul - doctorand</i>	50
<i>Conducătorul de doctorat</i>	51
<i>Teza de doctorat</i>	51
4. ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI POSTUNIVERSITAR	53
<i>Programele postdoctorale</i>	53
<i>Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă</i>	53
5. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MEDICAL	54
<i>Organizarea și funcționarea învățământului superior medical</i>	54
6. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE	54
INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ	
<i>Organizare și funcționare</i>	54
<i>Managementul și finanțarea instituțiilor</i>	55
<i>Resurse umane</i>	56
<i>Biblioteci și centre de documentare și informare</i>	56
<i>Viața universitară</i>	56
7. ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ	56
8. PROMOVAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI	57
CERCETARE	
<i>Srijinirea excelenței individuale</i>	58
9. PROMOVAREA UNIVERSITĂȚII CENTRATE PE STUDENT	59
<i>Înmatricularea studenților. Registrul Matricol Unic al universităților</i>	59
10. CONDUCEREA UNIVERSITĂȚILOR	62
<i>Atribuțiile senatului, rectorului, consiliului de administrație, decanului și</i>	63
<i>șefului de departament</i>	
<i>Rolul statului în învățământul superior</i>	66
11. FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚILOR	68
TITLUL IV. STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC	72
1. STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL	72
PREUNIVERSITAR	
<i>Formarea inițială și continuă. Cariera didactică</i>	73
<i>Funcțiile didactice și didactice auxiliare. Condiții de ocupare</i>	77
<i>Forme de angajare a personalului didactic</i>	79
<i>Funcțiile de conducere, de îndrumare și de control</i>	81
<i>Norma didactică</i>	84
<i>Distincții</i>	85
<i>Dreptul la concediu</i>	86
<i>Obligații</i>	86
<i>Răspunderea disciplinară și patrimonială</i>	86
<i>Pensionarea</i>	88
2. STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL	89
SUPERIOR ȘI DE CERCETARE	
<i>Norma didactică</i>	89
<i>Ocuparea funcțiilor didactice și posturilor didactice</i>	93
<i>Evaluarea calității cadrelor didactice</i>	95

<i>Drepturi și obligații ale personalului didactic</i>	96
<i>Distincții</i>	97
<i>Sancțiuni</i>	97
<i>Salarizarea personalului didactic și de cercetare</i>	99
TITLUL V – EDUCAȚIA PERMANENTĂ	100
<i>Responsabilități referitoare la educația permanentă</i>	101
<i>Identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării</i>	104
<i>Dezvoltarea și diversificarea profilurilor/statutului resurselor umane implicate în sistemele de învățare pe parcursul întregii vieți</i>	108
TITLUL VI – DISPOZIȚII TRANZITORII	109

Titlul I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1 Prezenta lege reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea sistemului de învățământ preuniversitar și superior, public și privat și educația permanentă. Legea asigură cadrul legal pentru exercitarea dreptului fundamental la educație.

Art. 2 (1) Idealul educațional al sistemului de învățământ constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, a personalității umane și în asumarea unei scale de valori necesare pentru construcția unei economii și societăți a cunoașterii.

(2) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar, superior și la educația permanentă, indiferent de condiția socială și materială, de sex, rasă, etnie, naționalitate, apartenență politică sau religioasă, sau orice altă formă de discriminare.

Art.3 Principiile care guvernează învățământul preuniversitar și superior din România sunt:

(1) Principiul echității, potrivit căruia accesul la oportunitățile de învățare se realizează fără discriminare;

(2) Principiul calității, în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință și bune practici internaționale;

(3) Principiul relevanței, pentru nevoile de dezvoltare personală și social-economică;

(4) Principiul eficienței, pentru obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente;

(5) Principiul descentralizării, în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces;

(6) Principiul răspunderii publice, în baza căruia unitățile și instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor;

(7) Principiul respectării identității culturale a minorităților naționale;

(8) Principiul autonomiei universitare;

(9) Principiul libertății academice;

(10) Principiul transparenței;

(11) Principiul independenței de ideologii, religii și doctrine politice.

Art. 4 Educația și formarea profesională a copiilor, tinerilor și adulților au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și atitudini, necesare pentru:

a) împlinirea și dezvoltarea personală prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia și dorinței de a învăța pe parcursul întregii vieți;

b) integrarea socială și participarea cetățenească activă în societate;

c) ocuparea unui loc de muncă și participarea la funcționarea și dezvoltarea unei economii sustenabile.

Art. 5 (1) În domeniul educației și formării profesionale prin sistemul național de învățământ, dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea, se aplică dispozițiile prezentei legi.

(2) Orice modificare sau completare a prezentei legi intră în vigoare începând cu prima zi a anului școlar, respectiv universitar, următor celui în care a fost adoptată prin lege.

(3) Prin excepție, de la prevederile alin. (2), modificările sau completările prezentei legi care vizează evaluările naționale de la finalul învățământului gimnazial sau liceal se aplică începând cu promoția aflată în primul an al învățământului gimnazial, respectiv liceal, la data intrării în vigoare a modificării sau a completării.

Art.6. (1) În România, sunt valabile numai diplomele recunoscute de statul român, conform legislației în vigoare.

(2) Regimul actelor de studii emise de unitățile și instituțiile de învățământ se stabilește de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Conținutul și formatul actelor de studii sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 7 (1) În unitățile și instituțiile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale, sunt interzise activitățile care încalcă normele de moralitate, precum și orice activități care pot pune în pericol sănătatea și integritatea fizică sau psihică a copiilor și tinerilor.

(2) Privatizarea unităților și instituțiilor de învățământ de stat este interzisă.

Art. 8 (1) Învățământul public este gratuit, în condițiile legii. Pentru unele activități, niveluri și programe de studii, se pot percepe taxe în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) Finanțarea învățământului public și finanțarea de bază a educației timpurii și a celei obligatorii, organizate prin învățământul particular acreditat, se fac de la bugetul de stat, din programe naționale și europene, de la bugetele locale și din alte surse, conform prevederilor prezentei legi. Fondurile destinate învățământului sunt nominalizate distinct în bugetul de stat și în bugetele locale.

(3) Statul, prin organismul specializat al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, stabilește anual costul standard per elev sau preșcolar, cost care stă la baza finanțării de bază. De suma aferentă beneficiază toți elevii și preșcolarii din învățământul public, precum și elevii și preșcolarii din învățământul obligatoriu privat, care studiază în unități de învățământ acreditate și evaluate periodic, conform legislației în vigoare.

(4) Finanțarea învățământului preuniversitar se face după principiul „resursa financiară urmează elevul”, în baza căruia alocația bugetară aferentă unui elev sau preșcolar se transferă la unitatea de învățământ la care acesta învață.

(5) Pentru finanțarea din fonduri publice a învățământului public și finanțarea de bază a educației timpurii și a învățământului obligatoriu organizat prin învățământul particular acreditat se asigură anual minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv, iar pentru activitatea de cercetare științifică, se asigură minimum 1% din produsul intern brut al anului respectiv.

(6) Autoritățile publice locale au obligația de a asigura, în condițiile legii, resursele și condițiile necesare pentru ca elevii să frecventeze cursurile învățământului obligatoriu.

(7) Învățământul poate să fie finanțat și direct de către operatorii economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice, cu respectarea legislației în vigoare.

(8) Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

Art. 9 (1) În România, învățământul este bun public și se desfășoară, în condițiile prezentei legi, în limba română, precum și în limbile minorităților naționale și în limbi de circulație internațională.

(2) În fiecare localitate, se organizează și funcționează unități de învățământ sau formațiuni de studiu cu limba de predare română și, după caz, cu predarea în limbile minorităților naționale, ori se asigură școlarizarea în limba maternă în cea mai apropiată localitate în care este posibil.

(3) Învățarea în școală a limbii române este obligatorie pentru toți cetățenii români, indiferent de naționalitate. Planurile de învățământ trebuie să cuprindă numărul necesar de ore învățării limbii române. Se vor asigura condițiile materiale și resursa umană care să permită însușirea limbii române.

(4) Atât în învățământul public, cât și în cel particular, documentele școlare și universitare oficiale, nominalizate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se întocmesc în limba română. Celelalte înscrisuri școlare și universitare pot fi redactate în limba de predare.

(5) Unitățile și instituțiile de învățământ pot efectua și emite, la cerere, traduceri oficiale ale documentelor și ale altor înscrisuri școlare și universitare proprii.

Art. 10 (1) Guvernul sprijină învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, prin Institutul Limbii Române, poate organiza unități de învățământ cu predare în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate, poate susține lectorate în universități din străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească pentru copiii emigranților români.

Art. 11 (1) Statul susține ante-preșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții cu probleme și nevoi sociale, precum și pe cei cu cerințe educaționale speciale.

(2) Statul acordă burse sociale de studii copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate, precum și celor instituționalizați, în condițiile legii.

(3) Statul sprijină elevii și studenții cu performanțe școlare și universitare, care au o comportare exemplară și dovedesc motivație și rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională.

(4) Statul și alți factori interesați susțin activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale elevilor și studenților.

(5) Statul garantează dreptul egal la educație al tuturor persoanelor cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale. Învățământul special și special integrat sunt parte componentă a sistemului național de învățământ preuniversitar.

(6) Învățământul special și special integrat reprezintă o formă de instruire școlară diferențiată, adaptată și de asistență educațională, socială, medicală complexă, destinată persoanelor cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale.

Art. 12 (1) Educația permanentă este un drept garantat de lege.

(2) Educația permanentă include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană de-a lungul vieții, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi/abilități și dezvoltării de atitudini semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională.

Art.13 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației, cu consultarea principalilor parteneri sociali (asociații reprezentative ale profesorilor, asociații reprezentative ale părinților, sindicate reprezentative din învățământ, asociații reprezentative ale elevilor, asociații reprezentative ale studenților).

(2) Statul încurajează dezvoltarea parteneriatului public – privat, prin măsuri specifice cuprinse în Hotărâri ale Guvernului și ordine ale ministrului.

TITLUL II

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

1. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 14 (1) Învățământul obligatoriu este de 10 clase și cuprinde învățământul primar și cel gimnazial.

(2) Obligația de a frecventa învățământul de 10 clase, la forma de zi, încetează la vârsta de 18 ani.

(3) În scopul realizării finalităților educației și formării profesionale prin sistemul național de învățământ, învățământul primar și secundar este generalizat și gratuit.

Art. 15 Pe durata școlarizării în învățământul preuniversitar, copiii beneficiază de alocația de stat pentru copii, în condițiile legii.

Art. 16 (1) Planurile-cadru ale învățământului primar, gimnazial, liceal și profesional includ religia ca disciplină școlară, parte a trunchiului comun.

(2) La solicitarea scrisă a părinților sau a tutorelui legal instituit, elevul poate să nu frecventeze orele de religie. În acest caz, situația școlară se încheie fără această disciplină.

Art.17 (1) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizarea unui învățământ teologic specific pregătirii personalului de cult și activității social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenții învățământului gimnazial sau liceal, după caz, proporțional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configurația religioasă a țării, potrivit recensământului oficial reactualizat. Înființarea, organizarea și funcționarea acestui învățământ se fac potrivit legii.

(2) Cultele recunoscute de stat au dreptul de a organiza învățământ confesional, prin înființarea și administrarea propriilor unități și instituții de învățământ particulare, conform prevederilor prezentei legi.

Art. 18 (1) În sistemul național de învățământ, au personalitate juridică unitățile de învățământ de stat, dacă se organizează și funcționează în una dintre următoarele situații:

- a) cu minimum 300 de elevi;
- b) cu minimum 300 de elevi și preșcolari;
- c) cu minimum 150 de preșcolari.

(2) Pentru asigurarea accesului egal la educație și formare profesională, autoritățile administrației publice locale, cu avizul conform al inspectoratelor școlare, pot aproba, în condițiile legii, organizarea și funcționarea unor structuri de învățământ, fără personalitate juridică - ca părți ale unei unități de învățământ cu personalitate juridică - și subordonate aceluiași ordonator principal de credite, ca și unitatea de învățământ căreia îi aparțin.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în unitățile administrative-teritoriale, în care numărul total al elevilor și preșcolarilor nu se încadrează în prevederile alin. (1), se organizează o singură unitate de învățământ cu personalitate juridică.

Art.19 (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura buna desfășurare a învățământului preuniversitar în arealul în care acestea își exercită autoritatea.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor autorităților locale în privința învățământului preuniversitar se sancționează conform legilor în vigoare.

Art.20 (1) Sistemul de învățământ preuniversitar are caracter deschis. În învățământul preuniversitar, trecerea elevilor de la o unitate școlară la alta, de la o clasă la alta, de la un profil la altul și de la o filieră la alta este posibilă în condițiile stabilite prin regulament de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Statul promovează principiile învățământului democratic și garantează dreptul la educație diferențiată, pe baza pluralismului educațional, în acord cu vârsta și capacitățile individului.

(3) Elevii cu performanțe școlare excepționale pot promova 2 ani de studii într-un an școlar.

2. STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

Art. 21 (1) Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de diferite tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de instruire și educare.

(2) Sistemul național de învățământ cuprinde unități și instituții de învățământ public și unități de învățământ private, autorizate provizoriu sau acreditate.

(3) Învățământul preuniversitar este organizat pe niveluri, forme de învățământ, filiere și profiluri și asigură dobândirea competențelor-cheie și profesionalizarea progresivă.

Art. 22 (1) Sistemul de învățământ preuniversitar cuprinde următoarele niveluri:

a) educația timpurie (0 – 6 ani), formată din nivelul antepreșcolar (0-3 ani) și învățământul preșcolar, care cuprinde grupa mică, grupa mijlocie, grupa mare (3–6 ani);

b) învățământul primar care cuprinde clasa pregătitoare și clasele I-IV;

c) învățământul secundar care cuprinde:

- învățământul secundar inferior sau gimnazial, care cuprinde clasele V–IX,

- învățământul secundar superior sau liceal, care cuprinde clasele de liceu X–XII, pentru filiera teoretică și pentru filiera vocațională, respectiv clasele de liceu X-XIII, pentru filiera tehnologică;

d) învățământul terțiar non-universitar, care cuprinde învățământul postliceal.

(2) Învățământul primar și cel secundar inferior constituie învățământul obligatoriu. Clasele a X-a și a XI-a din învățământul liceal, filiera tehnologică, urmate de stagiul de pregătire practică, care permite obținerea certificatului de calificare de nivel EQF 3, reprezintă învățământul profesional.

(3) Învățământul profesional și tehnic este format din: învățământ profesional, liceu – filiera tehnologică și învățământ postliceal.

(4) Formele de organizare a învățământului preuniversitar sunt: învățământ de zi, seral, cu frecvență redusă, la distanță și, pentru copiii cu cerințe educative speciale, nedeplasabili, la domiciliu sau la spital.

(5) Învățământul obligatoriu este învățământ de zi. În mod excepțional, pentru persoanele care au depășit cu mai mult de 3 ani vârsta clasei, învățământul obligatoriu se poate organiza și în alte forme de învățământ, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) În sistemul de învățământ preuniversitar pot funcționa unități pilot, experimentale și de aplicație.

Educația antepreșcolară

Art. 23 (1) Educația antepreșcolară se organizează în creșe, și, după caz, în grădinițe și centre de zi.

(2) Organizarea unităților de educație timpurie antepreșcolară, conținutul educativ al acesteia, standardele de calitate și metodologia de organizare ale acesteia se stabilesc prin hotărâre de guvern inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi.

(3) Asigurarea personalului didactic necesar desfășurării educației antepreșcolare se face de către autoritățile publice locale, împreună cu inspectoratele școlare, cu respectarea standardelor de calitate și a legislației în vigoare.

(4) În termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului României, se reglementează tipurile și modalitățile de finanțare a serviciilor de educație timpurie antepreșcolară. Finanțarea din resurse publice se acordă numai furnizorilor acreditați de servicii de educație timpurie, publici sau privați.

(5) Acreditarea furnizorilor de educație timpurie antepreșcolară se face pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

Învățământul preșcolar

Art. 24 (1) Învățământul preșcolar se organizează în grădinițe. Grădinițele pot funcționa ca unități independente sau în cadrul unor unități școlare, cu aprobarea inspectoratului școlar.

(2) Autoritățile publice locale și inspectoratele școlare asigură condițiile pentru generalizarea treptată a învățământului preșcolar.

Învățământul primar

Art. 25 (1) Învățământul primar se organizează și funcționează cu program de dimineață.

(2) În clasa pregătitoare, sunt înscriși copiii care împlinesc vârsta de 6 ani până la data începerii anului școlar. La solicitarea scrisă a părinților, tutorilor sau a susținătorilor legali, pot fi înscriși în clasa pregătitoare și copiii care împlinesc vârsta de 6 ani, până la sfârșitul anului calendaristic, dacă dezvoltarea lor psihosomatică este corespunzătoare.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate aproba organizarea de cursuri de tip „A doua șansă”, în vederea promovării învățământului primar pentru persoanele care, din diferite motive, nu au absolvit acest nivel de învățământ până la 14 ani.

Învățământul gimnazial

Art. 26 (1) Învățământul gimnazial este, de regulă, învățământ de zi.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu autoritățile administrațiilor publice locale, prin inspectoratele școlare, poate organiza programe educaționale de tip „A doua șansă”, în vederea promovării învățământului gimnazial pentru persoane care depășesc cu peste 4 ani vârsta corespunzătoare clasei și care, din diferite motive, nu au absolvit învățământul secundar inferior, gimnazial.

Învățământul liceal

Art. 27 (1) Învățământul liceal, funcționează cu următoarele filiere și profiluri:

- a) filiera teoretică, cu profilurile uman și real;
- b) filiera tehnologică, cu profilurile tehnic, servicii, resurse naturale și protecția mediului;
- c) filiera vocațională, cu profilurile militar, teologic, sportiv, artistic și pedagogic.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este abilitat să stabilească prin planurile-cadru de învățământ, în funcție de dinamica socială, economică și educațională, specializări diferite în cadrul profilurilor precizate la alin. (1).

(3) Durata studiilor în învățământul liceal - forma de învățământ de zi - este de 3 ani, pentru filiera teoretică și pentru filiera vocațională, respectiv de 4 ani, pentru filiera tehnologică. Pentru formele de învățământ seral sau cu frecvență redusă, durata studiilor se prelungește cu un an.

(4) Învățământul secundar superior, liceal, se organizează și funcționează, de regulă, ca învățământ de zi. Acesta se poate organiza și poate funcționa și ca învățământ seral sau cu frecvență redusă, în unitățile de învățământ stabilite de inspectoratul școlar, în colaborare cu autoritățile locale.

(5) Unitățile de învățământ liceal se organizează cu una sau mai multe filiere și unul sau mai multe profiluri. Pentru filierele tehnologică și vocațională, în cadrul profilurilor, se pot organiza una sau mai multe calificări profesionale sau specializări, cu respectarea legislației în vigoare.

(6) Absolvenții învățământului liceal, de la filierele vocațională și tehnologică pot susține examen de certificare a calificării profesionale, corespunzător nivelului de referință 4 EQF.

(7) Unitățile de învățământ în care se organizează filiera tehnologică sau vocațională a liceului sunt stabilite de inspectoratele școlare, cu consultarea autorităților locale, având în vedere tendințele de dezvoltare socială și economică precizate în documentele strategice regionale, județene și locale.

(8) Calificările care pot fi dobândite prin învățământul preuniversitar sunt cuprinse în Registrul Național al Calificărilor și sunt aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Învățământul profesional

Art. 28 (1) Învățământul profesional se poate organiza în cadrul liceelor din filiera tehnologică sau, după caz, vocațională, pentru calificări din Registrul Național al Calificărilor, în funcție de nevoile pieței muncii identificate prin documente strategice de planificare a ofertei de formare regionale, județene și locale.

(2) Absolvenții clasei a XI-a din cadrul filierei tehnologice, care au finalizat un stagiu de pregătire practică, pot susține examen de certificare a calificării profesionale, corespunzător nivelului de referință 3 EQF.

(3) Stagiile de pregătire practică de pe parcursul filierei tehnologice se pot organiza la nivelul unității de învățământ și/sau la agenții economici cu care unitatea de învățământ are încheiate contracte pentru pregătire practică. Durata stagiului de pregătire practică este stabilită prin planul-cadru de învățământ, aprobat de Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Agenții economici care asigură, pe bază de contract cu unitățile de învățământ, burse de școlarizare, stagii de pregătire practică a elevilor, dotarea spațiilor de pregătire practică sau locuri de muncă pentru absolvenți pot beneficia de facilități fiscale, potrivit prevederilor legale.

(5) Pregătirea prin învățământul profesional se realizează pe baza standardelor de pregătire profesională aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în urma consultării partenerilor sociali. Standardele de pregătire profesională se realizează pe baza standardelor ocupaționale validate de comitetele sectoriale.

(6) Absolvenții învățământului profesional, care decid să nu continue studiile liceale, dobândesc certificat de absolvire, portofoliu de educație permanentă și foaia matricolă.

(7) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, dobândesc certificat de calificare profesională și suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(8) Modul de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale este reglementat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin metodologie specifică, care se dă publicității la începutul clasei a X-a.

Art.29 Statul susține învățământul profesional și învățământul liceal – filiera tehnologică prin:

- a) recunoașterea în învățământul terțiar non-universitar a creditelor profesionale obținute în cadrul învățământului profesional și în învățământul liceal – filiera tehnologică;
- b) gratuitate la școlarizarea în cadrul școlilor postliceale;
- c) burse speciale și alte forme de sprijin material;
- d) garantarea gratuității primului an de studiu pentru absolvenții de învățământ liceal – filiera tehnologică admiși în profilurile corespunzătoare din învățământul superior.

Învățământul de artă și sportiv

Art. 30 (1) Învățământul de artă și învățământul sportiv se organizează pentru elevii cu aptitudini în aceste domenii.

(2) Unitățile în care se organizează învățământul de artă și învățământul sportiv se stabilesc de autoritățile administrației publice locale și de inspectoratele școlare, conform prevederilor legale.

(3) În învățământul de artă și în învățământul sportiv:

- a) școlarizarea se realizează, de regulă, începând cu învățământul gimnazial;
- b) elevii pot fi înscriși numai pe baza testării aptitudinilor specifice;
- c) planurile-cadru de învățământ sunt adaptate specificului acestui învățământ;
- d) studiul disciplinelor de specialitate se realizează pe grupe sau individual, potrivit criteriilor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- e) programele școlare pentru învățământul liceal de artă și învățământul liceal sportiv respectă obiectivele educaționale stabilite pentru profilul respectiv.

(4) Pentru activitatea sportivă și artistică de performanță, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate organiza, la propunerea autorităților locale, cluburi școlare și unități de învățământ preuniversitar cu program sportiv sau de artă, integrat sau suplimentar.

(5) Învățământul de artă și sportiv integrat se organizează în școlile și liceele cu program de artă, respectiv sportiv, precum și în clase cu program de artă sau sportiv, organizate în celelalte unități de învățământ primar, gimnazial și liceal.

(6) Organizarea învățământului artistic și sportiv se face prin regulamente aprobate de ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Unitățile de învățământ cu program sportiv suplimentar, denumite cluburi sportive școlare, se constituie ca unități de învățământ de nivel liceal, independente sau afiliate pe lângă alte unități de învățământ de același nivel.

(8) Pentru buna desfășurare a activității, cluburile sportive școlare beneficiază de baze sportive proprii și de acces în bazele sportive care aparțin celorlalte unități de învățământ, cu acordul conducerilor acestor unități de învățământ.

(9) Elevii au acces neîngrădit în cluburile sportive, în palatele și cluburile copiilor.

Art.31 (1) Pentru sprijinirea activității sportive și artistice de performanță, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează tabere sportive sau de creație artistică, concursuri sportive sau artistice, campionate școlare, festivaluri și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(2) Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și celelalte ministere interesate, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive naționale au obligația să sprijine financiar și material activitățile de performanță în domeniul artelor, respectiv al sportului.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu instituții, organizații, cu alte persoane fizice sau juridice pentru asigurarea resurselor financiare și materiale necesare desfășurării, în bune condiții, a învățământului artistic sportiv integrat și suplimentar, precum și a competițiilor artistice și sportive de nivel regional și național.

Învățământul terțiar non-universitar (postliceal)

Art. 32 (1) Învățământul postliceal se organizează pentru calificări profesionale corespunzătoare nivelului de referință 5 EQF din cadrul Registrului Național al Calificărilor, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Învățământul postliceal face parte din învățământul profesional și tehnic și este parțial subvenționat de stat.

(3) Școlile de maiștri sunt școli postliceale.

(4) Învățământul postliceal are o durată de 1-3 ani, în funcție de complexitatea calificării și de numărul de credite profesionale necesare.

(5) Școlarizarea în învățământul postliceal de stat, organizat în conformitate cu prevederile prezentei legi, se finanțează prin bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din sumele defalcate din venituri ale bugetului de stat și din venituri ale bugetelor locale. Școlarizarea poate să fie finanțată și de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, prin contract încheiat cu unitatea de învățământ care asigură școlarizarea. Statul susține și stimulează, inclusiv financiar, programe de studiu pentru învățământul postliceal, în parteneriat public – privat.

(6) Cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat se aprobă prin Hotărâre a Guvernului. Prin excepție, cifra de școlarizare pentru învățământul postliceal de stat finanțat integral de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, se aprobă de inspectoratul școlar și se comunică Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Admiterea în învățământul postliceal se face în conformitate cu criteriile generale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unei metodologii elaborate de unitatea de învățământ, prin consultarea factorilor interesați.

(8) Au dreptul să se înscrie în învățământul postliceal, în condițiile alin. (7), absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat.

(9) Creditele obținute în învățământul terțiar non-universitar pot fi recunoscute de către universități, în baza deciziilor Senatului, ca unități de credite transferabile pentru nivelul licență.

Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale

Art. 33 (1) Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate nivelurile, tipurile și formele de învățământ preuniversitar, în condițiile legii.

(2) În funcție de necesitățile locale, se pot organiza, la cerere și în condițiile legii, grupe, clase sau unități de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale.

(3) La toate formele de învățământ în limba română, în limbile minorităților naționale sau în limbi de circulație internațională, se poate înscrie și pregăti orice cetățean român, indiferent de limba sa maternă și de limba în care a studiat anterior.

(4) În cadrul unităților sau secțiilor cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în localitate, se pot organiza clase liceale și profesionale cu grupe de elevi de diferite profiluri, în condițiile legii.

(5) a) Pe raza unităților administrativ teritoriale (municipiu, oraș, comună), cu mai multe instituții de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale, cel puțin o unitate școlară va fi desemnată pentru a primi personalitatea juridică, indiferent de efectivul de elevi;

b) în cadrul unităților de nivel gimnazial sau liceal, cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în municipiu sau oraș, se acordă personalitatea juridică, indiferent de efectiv;

c) elevii aparținând minorităților naționale care, în localitatea de domiciliu, nu au posibilitatea de a învăța în limba lor maternă, vor fi sprijiniți prin decontul transportului la cea mai apropiată școală cu predare în limba minorității respective sau vor primi cazare, masă gratuită în internatul unității de învățământ cu predare în limba minorității respective unde au fost școlarizați.

(6) a) Minoritățile naționale au dreptul la reprezentare proporțională în organele de conducere ale unităților de învățământ, ale inspectoratelor școlare sau instituțiilor echivalente, cu respectarea competenței profesionale, potrivit legii;

b) în unitățile școlare cu predare și în limbile minorităților naționale unul dintre directori va fi un cadru didactic din rândul minorității respective, cu respectarea competenței profesionale.

(7) Cadrele didactice care predau la grupe sau clase cu elevi aparținând minorităților naționale au dreptul la pregătire și perfecționare în limba de predare.

(8) a) MECTS asigură materiale didactice specifice disciplinelor predate în limba maternă;

b) pentru elevii aparținând minorităților naționale, MECTS asigură manualele școlare, care pot fi: manuale elaborate în limba de predare a minorităților, manuale traduse din limba română.

(9) a) În învățământul în limbile minorităților naționale, în comunicarea internă și în comunicarea cu părinții elevilor și preșcolarilor, se poate folosi limba de predare.

b) În învățământul primar cu predare în limbile minorităților naționale, calificativele se notează și în limba de predare.

(10) În cadrul Institutului de Științe ale Educației din subordinea ministerului de resort, va funcționa și o secție de resurse de cercetare și inovare în învățământul cu predare în limbile minorităților naționale.

(11) În finanțarea de bază a unității de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, costul standard per elev și preșcolar se calculează după un coeficient mărit pe baza factorilor de corecție, luând în considerare limba de predare. În cazul acestor unități, se ține cont de izolarea lingvistică, geografică cât și de numărul redus de elevi și preșcolari. Acest coeficient de limbă se aplică și în cazul unităților școlare în limba română, aflate în condiții similare.

Art. 34 (1) În cadrul învățământului preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepția disciplinei limba și literatura română.

(2) a) Disciplina „Limba română” se predă, pe tot parcursul învățământului preuniversitar, după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă.

b) Testele la disciplina limba și literatura română se elaborează pe baza programei speciale.

c) Testele de evaluare, subiectele de examen de orice tip din învățământul preuniversitar și lucrările semestriale pentru elevii din învățământul cu predare în limbile minorităților naționale se elaborează în baza cerințelor didactico-metodologice stabilite de curriculum național.

(3) În învățământul preuniversitar, activitatea de predare și educare la limba și literatura maternă, la istoria și tradițiile minorităților naționale respective și la educație muzicală se realizează în baza programelor și metodologiilor specifice elaborate de colective de experți cunoscători ai limbii și culturii minorității respective și aprobate potrivit legii.

(4) Elevilor aparținând minorităților naționale, care frecventează unități de învățământ cu predare în limba română sau în altă limbă decât cea maternă, li se asigură, la cerere, și în condițiile legii, ca disciplină de studiu, limba și literatura maternă, precum și istoria și tradițiile minorității naționale respective. Programele și manualele la disciplina istoria și tradițiile minorității naționale sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) În învățământul primar, gimnazial și liceal cu predare în limbile minorităților naționale Istoria și Geografia României se predau în aceste limbi, după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română, cu obligația transcrierii și însușirii toponimiei și a numelor proprii românești și în limba română.

(6) a) În învățământul gimnazial se introduce, ca disciplină de studiu, Istoria și tradițiile minorităților naționale respective, cu predare în limba maternă. Programele școlare și manualele la această disciplină sunt aprobate de MECTS;

b) În programele și manualele de istorie se vor reflecta istoria și tradițiile minorităților naționale din România.

(7) În învățământul liceal și postliceal, în care predarea se face în limba maternă pentru disciplinele, respectiv modulele de pregătire de specialitate, se realizează însușirea terminologiei de specialitate și în limba română.

(8) În învățământul preuniversitar, probele de admitere și probele examenelor de absolvire pot fi susținute în limba în care au fost studiate disciplinele respective, în condițiile legii.

Învățământul special și special integrat

Art. 35 (1) Învățământul special și special integrat se asigură pentru toate nivelurile de învățământ, diferențiat, în funcție de tipul și gradul de deficiență.

(2) Învățământul special și special integrat este gratuit și este organizat, de regulă, ca învățământ de zi. În funcție de necesitățile locale, acesta se poate organiza și sub alte forme, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Guvernul elaborează reglementări specifice pentru serviciile educaționale și de asistență, oferite copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Art. 36 (1) Învățământul special se organizează, după caz, în unități de învățământ special pentru copii, elevi și tineri cu dizabilități senzoriale (de văz și de auz), motorii, psihomotorii, mintale și de comunicare și relaționare și în unități de învățământ de masă.

(2) Învățământul special integrat se poate organiza în clase speciale și individual sau în grupe integrate în clase de masă.

(3) Conținuturile învățământului special și special integrat, demersurile didactice, precum și pregătirea și formarea personalului care acționează în sfera educației copiilor cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale sunt stabilite prin metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Durata școlarizării copiilor cu dizabilități poate fi mai mare decât cea precizată prin prezenta lege și se stabilește, în funcție de gradul și tipul dizabilității, prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Finanțarea învățământului pentru copiii cu cerințe educaționale speciale se face din bugetele consiliilor județene pe raza cărora funcționează unitatea de învățământ special, indiferent de domiciliul copiilor, elevilor și tinerilor cu cerințe educaționale speciale, respectiv din bugetul Consiliului General al Municipiului București.

Art.37 (1) Evaluarea, asistența psiho-educățională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, elevilor și tinerilor cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale se realizează de către Centrele Județene de Resurse și de Asistență Educațională (CJRAE),

prin serviciile de evaluare și orientare școlară și profesională, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Stabilirea gradului de handicap al elevilor cu dizabilități se realizează de către comisiile din cadrul CJRAE în colaborare cu comisiile pentru protecția copilului din cadrul Direcției Județene de Asistență Socială și Protecția Copilului.

(3) Profesionalizarea elevilor/tinerilor cu dizabilități se face în unități de învățământ special și de masă, cu consultarea factorilor locali interesați.

(4) Elevii și tinerii cu dizabilități pot dobândi calificări profesionale corespunzătoare tipului și gradului de deficiență. În învățământul special se poate dobândi inclusiv nivelul 2 EQF, în urma absolvirii învățământului profesional, cu durata de 3 ani, pentru elevii cu deficiențe grave.

(5) Calificările profesionale care pot fi dobândite de elevii și tinerii cu dizabilități sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și aprobate prin hotărâre de guvern.

Art. 38 (1) Copiii, elevii și tinerii cu dizabilități sau cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, beneficiază de sprijin educațional prin cadre didactice de sprijin și itinerante, de la caz la caz. Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională și se reglementează prin metodologii specifice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Elevii cu dizabilități, școlarizați în instituții de învățământ special, beneficiază de protecție specială constând în alocație zilnică de hrană și rechizite școlare în cuantum egal cu al copiilor instituționalizați și de servicii gratuite în internatele și cantinele școlare.

Art. 39 (1) Pentru copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de patru săptămâni, se pot organiza, după caz, grupe sau clase în cadrul unității sanitare în care aceștia sunt internați.

(2) Pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili, se organizează școlarizare la domiciliu, pe o perioadă determinată.

(3) Școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de clase sau grupe în spitale se face de către inspectoratul școlar, la propunerea Centrului Județean de Resurse și de Asistență Educațională, în baza unei metodologii cadru, elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Școlarizarea minorilor și adulților din centrele de reeducare, penitenciare pentru minori și tineri și penitenciare pentru adulți se realizează cu respectarea standardelor naționale pentru acreditare și a curriculumului național aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Resursa umană necesară pentru școlarizarea acestora este asigurată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare.

(5) Unitățile de învățământ special pot beneficia de sprijinul instituțiilor de protecție socială, al altor organisme private autorizate, al persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, pentru stimulare, compensare și pentru recuperarea handicapului.

Art. 40 Învățământul special dispune de planuri de învățământ, programe școlare, programe de asistență psihopedagogică, manuale și metodologii didactice alternative, elaborate în funcție de tipul și gradul handicapului și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 41 (1) În funcție de evoluția copilului, se pot face propuneri de reorientare dinspre școala specială spre școala de masă și invers.

(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză și de către psihologul școlar. Decizia de reorientare se ia de către comisia de expertiză, din

cadrul Centrului Județean de Resurse și de Asistență Educațională, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

Art. 42 În vederea profesionalizării și a integrării în viața activă a tinerilor cu dizabilități, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale poate organiza ateliere protejate.

Învățământul pentru copii și tineri capabili de performanțe deosebite

Art. 43 (1) Statul sprijină copiii și tinerii capabili de performanțe deosebite atât în unități de învățământ, cât și în centre de excelență. Centrele de excelență sunt înființate cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Coordonarea acțiunilor precizate la alin. (1) este asigurată de Centrul Național de Instruire Diferențiată, înființat prin hotărâre de guvern inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Resursele umane, curriculare, informaționale, materiale și financiare pentru susținerea copiilor și tinerilor capabili de performanțe deosebite se asigură de unitățile de învățământ și inspectoratele școlare, conform normelor metodologice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Pentru sprijinirea copiilor și tinerilor capabili de performanțe deosebite, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului organizează olimpiade și concursuri, tabere de profil, simpozioane și altele activități specifice și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(5) Copiii capabili de performanțe înalte beneficiază, indiferent de vârstă, de programe educative care le respectă particularitățile de învățare și orientare a performanței. Aceste programe sunt de aprofundare a învățării, de grupare pe abilități, de îmbogățire a curriculumului cu noi domenii, de mentorat și transfer de competență, de accelerare a promovării conform ritmului individual de învățare.

Programul „Școala după școală”

Art. 44 (1) Unitățile de învățământ, prin decizia consiliului de administrație, pot să-și extindă activitățile cu elevii după orele de curs, prin programe de tip „Școala după școală”.

(2) În parteneriat cu asociațiile de părinți, prin „Școala după școală” (extensia școlară), se oferă activități educative, recreative, de timp liber, pentru consolidarea competențelor dobândite sau de accelerare a învățării, precum și activități de învățare remedială.

(3) Programele de tip „Școala după școală” se organizează în baza unei metodologii aprobate prin hotărâre de guvern.

(4) Statul poate finanța programul „Școala după școală” pentru copiii și elevii din grupurile dezavantajate.

Alternativele educaționale

Art. 45 (1) În sistemul de învățământ preuniversitar, pot fi inițiate și organizate alternative educaționale, cu acordul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unor regulamente aprobate prin ordin al ministrului.

(2) Acreditarea, respectiv evaluarea periodică a alternativelor educaționale, se face potrivit legii.

Învățământul privat

Art. 46 (1) Învățământul privat se organizează pe principiul non-profit în unități de învățământ preuniversitar, la toate nivelurile și formele, conform legislației în vigoare.

(2) Criteriile, standardele și indicatorii de calitate pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ preuniversitar privat sunt identice cu cele pe care trebuie să le îndeplinească unitățile de învățământ de stat.

(3) Autorizarea de funcționare provizorie, acreditarea și evaluarea periodică a unităților de învățământ preuniversitar privat sunt realizate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, conform legislației în vigoare.

3. REȚEAUA ȘCOLARĂ

Art. 47 (1) Rețeaua școlară este formată din totalitatea unităților de învățământ autorizate provizoriu, respectiv acreditate.

(2) Rețeaua școlară a unităților de învățământ de stat și privat se organizează de către autoritățile publice locale, cu avizul conform al inspectoratelor școlare. Pentru învățământul special, liceal și postliceal, rețeaua școlară se organizează de către consiliul județean, respectiv a consiliului general al municipiului București, cu consultarea partenerilor sociali și cu avizul conform al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Persoanele juridice și fizice pot înființa, în condițiile legislației în vigoare, unități de educație timpurie și de învățământ primar, gimnazial, liceal și postliceal.

(4) Rețeaua școlară a unităților de învățământ se dă publicității la începutul fiecărui an, pentru anul școlar următor. Numărul de clase și de locuri pentru învățământul de stat se aprobă prin hotărâre a guvernului, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului școlar.

(5) În cadrul sistemului național de învățământ preuniversitar de stat se pot înființa și pot funcționa, conform legii, unități de învățământ cu clase constituite pe bază de contracte de parteneriat între unități de învățământ de stat și privat acreditate, precum și între instituții din țară și străinătate, pe baza unor acorduri interguvernamentale.

(6) Unitățile de învățământ preuniversitar, indiferent de tip, nivel, formă, filieră și profil sunt supuse evaluării periodice și acreditării, în conformitate cu legislația în vigoare.

(7) Pentru a asigura calitatea învățării, autoritățile locale, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pot decide, în anumite condiții, desființarea unei școli și arondarea elevilor la alte unități școlare mai performante, asigurând toată logistica necesară.

Art. 48 (1) În vederea asigurării calității educației și a optimizării gestionării resurselor, unitățile de învățământ și autoritățile administrației locale pot decide înființarea consorțiilor școlare.

(2) Consorțiile școlare sunt parteneriate contractuale între unitățile de învățământ, care asigură:

- a) libera circulație a personalului între unitățile membre ale consorțiului;
- b) utilizarea în comun a resurselor unităților de învățământ din consorțiu;
- c) lărgirea oportunităților de învățare oferite elevilor și recunoașterea reciprocă a rezultatelor învățării și evaluării acestora.

(3) Cadrul general pentru înființarea, desființarea și funcționarea consorțiilor școlare se va reglementa prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Toți absolvenții formelor de învățământ gimnazial vor putea urma învățământul liceal sau profesional în condiții de gratuitate. Liceele au autonomie în stabilirea criteriilor de departajare a elevilor la admitere, acolo unde numărul de înscriși depășește numărul de locuri, în baza unei metodologii-cadru elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 49 (1) În învățământul preuniversitar formațiunile de studiu cuprind grupe, clase sau ani de studiu, după cum urmează:

- a) în învățământul preșcolar: grupa cu, în medie 15 preșcolari, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20;
- b) învățământul primar: clasa pregătitoare și clasele I – IV : clase în medie de 20 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 25;
- c) în învățământul gimnazial : clasa, în medie de 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30;
- d) învățământul liceal : clasa, în medie de 25 de elevi, dar nu mai puțin de 20 și nu mai mult de 30;
- e) învățământul postliceal : clasa, în medie de 25 de elevi, dar nu mai puțin de 20 și nu mai mult de 35.

(2) Situațiile speciale privind formațiunile de elevi sau de preșcolari din grupa mare aflate sub efectivul minim se aprobă de către consiliul de administrație al unității de învățământ, cu asumarea tuturor consecințelor financiare.

4. CURRICULUMUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 50 (1) Învățământul preuniversitar se derulează potrivit unui Curriculum Național elaborat în conformitate cu nevoile specifice dezvoltării personale, nevoile pieței forței de muncă și ale fiecărei comunități, în baza principiului subsidiarității.

(2) Curriculumul Național desemnează ansamblul coerent al planurilor-cadru de învățământ și al programelor școlare din învățământul preuniversitar.

Art. 51 (1) Planurile-cadru de învățământ cuprind disciplinele, respectiv modulele de pregătire obligatorii și opționale, precum și numărul minim și maxim de ore aferente disciplinelor, respectiv modulelor de pregătire obligatorii și opționale.

(2) Programele școlare stabilesc, pentru fiecare disciplină din planul de învățământ, obiectivele instructiv-educative și formative ale disciplinei și evidențiază conținuturile fundamentale de ordin teoretic, experimental și aplicativ, oferind orientări metodologice generale pentru realizarea acestora. Acestea definesc, în mod explicit, modul de evaluare a fiecărei competențe dobândite.

(3) Planurile-cadru și programele școlare pentru disciplinele, respectiv modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin instituțiile abilitate și se aprobă prin ordin al ministrului.

(4) Programele școlare pentru disciplinele, respectiv modulele de pregătire opționale și facultative se elaborează de către unitățile de învățământ, cu consultarea consiliului profesoral, consiliului consultativ al elevilor, comitetului reprezentativ al părinților, precum și a reprezentanților comunității locale și, după caz, a agenților economici cu care unitatea de învățământ are relații pentru pregătirea practică a elevilor. Programele școlare sunt aprobate de Consiliul de Administrație al unității de învățământ.

(5) În cazul alternativelor educaționale, planurile-cadru și programele școlare sunt elaborate, în proiect, de reprezentanți ai acestora și sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) În învățământul privat, se utilizează planurile-cadru de învățământ și programele școlare pentru curriculumul național aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul teologic se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu fiecare cult în parte și sunt aprobate prin ordin al ministrului.

(8) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul militar se elaborează de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale și sunt aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 52 (1) Numărul de ore alocat disciplinelor din planurile-cadru de învățământ este cuprins între cel mult 20 de ore pe săptămână la învățământul primar, cel mult 25 de ore pe săptămână la învățământul gimnazial și cel mult 30 de ore pe săptămână la învățământul liceal. Aceste ore sunt alocate atât pentru predare, cât și pentru învățarea în clasă, asistată de cadrul didactic, a conținuturilor predate, conform prezentei legi.

(2) În cadrul Curriculumului Național, disciplinele obligatorii au o pondere de 80% în planurile-cadru de la nivelul învățământului obligatoriu și de 70% în cele de la nivelul liceului.

(3) Planurile-cadru ale disciplinelor opționale au o pondere de 20% la nivelul învățământului obligatoriu și 30% la nivelul liceului și se vor decide la nivelul fiecărei școli, în funcție de nevoile de învățare ale elevilor și se va constitui în Curriculum la Decizia Școlii.

(4) În interiorul fiecărei discipline, programa școlară va acoperi 75% din orele de predare, lăsând la dispoziția cadrului didactic 25% din timpul alocat disciplinei respective. În funcție de caracteristicile elevilor și de strategia școlii din care face parte, profesorul va decide dacă procentul de 25% din timpul alocat disciplinei va fi folosit pentru învățare remedială, în cazul copiilor cu probleme speciale, pentru consolidarea cunoștințelor sau pentru stimularea elevilor capabili de performanțe superioare, conform unor planuri individuale de învățare elaborate pentru fiecare elev.

Art. 53 (1) Curriculumul pentru educația timpurie este centrat pe dezvoltarea competențelor cognitive, emoționale și sociale ale copiilor și pe remedierea precoce a deficiențelor de dezvoltare.

(2) Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională constituie echipe multidisciplinare de intervenție timpurie, menite să realizeze evaluarea tuturor copiilor, monitorizarea, depistarea și asistența precoce corespunzătoare a celor cu dizabilități sau cu risc în dezvoltarea competențelor personale.

Art. 54 (1) Curriculumul național pentru învățământul primar și gimnazial se axează pe 8 categorii de competențe-cheie care determină profilul de formare al elevului:

- a) Competențe de comunicare în limba maternă și în limbi de circulație internațională;
- b) Competențe fundamentale de matematică, științe și tehnologie;
- c) Competențe digitale (de utilizare a tehnologiei informației pentru cunoaștere și rezolvarea de probleme);
- d) Competențe axiologice (ca set de cunoștințe și valori necesare pentru participarea activă și responsabilă la viața socială);
- e) Competențe sociale și civice;
- f) Competențe antreprenoriale;
- g) Competențe de expresie culturală;
- h) Competențe de a învăța să înveți.

(2) Disciplina Tehnologia informației și comunicării (TIC) constituie o disciplină opțională pentru elevii din clasele I-IV și este disciplină obligatorie în învățământul gimnazial și liceal.

(3) Învățământul liceal este centrat pe dezvoltarea competențelor-cheie și formarea competențelor specifice în funcție de filieră și profil.

(4) Învățământul postliceal este centrat pe formarea competențelor pentru calificări profesionale de nivel 5, în conformitate cu Cadrul European al Calificărilor.

Art. 55 (1) În unitățile de învățământ public sau privat se utilizează numai manuale școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Manualele școlare se elaborează și se evaluează pe baza programelor școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Cadrele didactice selectează și recomandă elevilor, în baza libertății inițiativei profesionale, un anumit manual școlar din lista celor aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru a fi utilizat în procesul didactic. Cadrele didactice pot selecta și auxiliarele curriculare care optimizează calitatea predării-învățării-evaluării.

(4) Elevii din învățământul obligatoriu public și din învățământul obligatoriu privat acreditat beneficiază de manuale școlare gratuite, atât pentru învățământul în limba română, cât și pentru cel în limbile minorităților, în condițiile legii.

(5) Finanțarea achiziției de manuale școlare se asigură de către consiliul județean din sume cu această destinație din bugetul de stat, precum și din bugetul propriu, în condițiile legii

(6) Auxiliarele curriculare sunt constituite din ghiduri metodologice și materiale didactice care, prin conținut, sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare și pe care cadrele didactice le pot selecta și utiliza la clasă, în baza libertății inițiativei profesionale, în scopul îmbunătățirii calității procesului educațional.

Art. 56 (1) Bibliotecile școlare se organizează și funcționează pe baza unui regulament elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Se înființează Biblioteca Școlară Virtuală și Platforma Școlară de e-learning, astfel încât toate conținuturile ce trebuie învățate la școală, lecțiile celor mai buni profesori pentru fiecare disciplină, instrumentele de lucru, exemple orientative de probe de verificare a cunoștințelor să existe și în format digital și să fie accesibile permanent și gratuit oricărui elev sau profesor.

(3) Unitățile de învățământ utilizează platforma școlară de învățare pentru a acorda asistență elevilor în timpul sau în afara programului școlar, sau pentru cei care, din motive de sănătate, temporar nu pot frecventa școala.

(4) Înființarea, gestiunea și îmbogățirea permanentă a Bibliotecii Școlare Virtuale și a Platformei Școlare de e-learning intră în responsabilitatea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

5. EVALUAREA ȘI CERTIFICAREA ELEVILOR

Art. 57 (1) Scopul evaluării elevilor este acela de a orienta și optimiza învățarea.

(2) Toate evaluările elevilor se realizează pe baza standardelor naționale de evaluare stabilite în cadrul programelor școlare pentru fiecare disciplină, respectiv modul de pregătire.

(3) Rezultatele evaluării elevilor se exprimă, după caz, prin calificative, în învățământul primar, respectiv prin note de la 1 la 10, în învățământul secundar și în învățământul terțiar non-universitar sau punctaje, în mod similar testelor internaționale.

(4) Controlul utilizării și respectării standardelor naționale de evaluare de către cadrele didactice se realizează prin inspecția școlară.

Art. 58 (1) Evaluarea elevilor se centrează pe competențe, oferă feed-back real elevilor și stă la baza planurilor individuale de învățare. În acest scop, se va crea o bancă de itemi de evaluare unică, cu funcție orientativă, pentru a-i ajuta pe profesori în notarea la clasă.

(2) Un elev cu deficiențe de învățare beneficiază, în mod obligatoriu, de educație remedială.

Art.59 (1) Portofoliul educațional cuprinde totalitatea diplomelor, certificatelor sau a altor înregistrări obținute în urma evaluării competențelor dobândite în contexte de învățare formale, non-formale și informale.

(2) Portofoliul educațional este elementul central al evaluării învățării. Utilizarea lui debutează începând cu clasa pregătitoare, reprezentând cartea de identitate educațională.

Art. 60 Structura și caracteristicile evaluărilor școlare se stabilesc după cum urmează:

a) La finalul clasei pregătitoare, cadrul didactic responsabil întocmește, în baza unei metodologii validate științific, un raport de evaluare a competențelor cognitive, emoționale și sociale ale copilului.

b) La finalul clasei a II-a, fiecare școală, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, organizează și realizează evaluarea achizițiilor fundamentale: scris-citit și matematică. Rezultatele evaluărilor sunt folosite pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare ale elevilor. Rezultatele evaluării și planurile individualizate se comunică părinților elevilor și constituie documente din Portofoliul educațional al elevului.

c) La finalul clasei a IV-a, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va realiza, prin eșantionare, o evaluare la nivel național a competențelor fundamentale dobândite în ciclul primar, după modelul testărilor internaționale pentru diagnoza sistemului de învățământ la nivel primar.

d) La finalul clasei a VI-a, toate școlile, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, vor organiza și realiza evaluarea elevilor prin două probe transcurriculare: limbă și comunicare (limba română și o limbă străină), matematică și științe. Rezultatele evaluărilor sunt utilizate pentru elaborarea planurilor individualizate de învățare ale elevilor și pentru orientarea școlară către un anumit tip de liceu. Rezultatele evaluării și planurile individualizate de învățare se comunică părinților elevilor și sunt trecute în portofoliul educațional al elevului.

e) La finalul clasei a IX-a, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se va realiza o evaluare națională transcurriculară obligatorie a tuturor elevilor. Rezultatele evaluării se exprimă printr-un punctaj, similar testelor internaționale. Evaluarea se va face prin următoarele probe:

i) o probă transdisciplinară de evaluare a competențelor de comunicare în limba maternă și într-o limbă de circulație internațională - probă scrisă;

ii) o probă transdisciplinară de evaluare a competențelor la matematică și științe – probă scrisă;

iii) o probă de evaluare a competențelor de utilizare a calculatorului - probă practică.

f) Celelalte competențe-cheie vor fi evaluate de către diriginte, consilierul școlar și colectivul de profesori ai clasei, în baza unei metodologii stabilite prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

g) Rezultatele evaluării naționale se înscriu în portofoliul educațional al elevului.

Art. 61 (1) Absolvenții învățământului gimnazial dobândesc diploma de absolvire, însoțită de portofoliul educațional și foaia matricolă.

(2) Continuarea studiilor din învățământul gimnazial în învățământul liceal este asigurată pe baza unui proces de consiliere și orientare școlară și profesională. Numărul de locuri alocate clasei a X-a este cel puțin egal cu cel al absolvenților clasei a IX-a.

Art. 62 (1) Admiterea la liceu se realizează după următoarea procedură:

a) În cazul în care numărul de candidați nu depășește numărul locurilor oferite de liceu, admiterea se va realiza pe baza portofoliului educațional al elevului;

b) În cazul în care numărul de candidați este mai mare decât numărul locurilor oferite de liceu, admiterea se face luând în calcul, în proporție de 70% portofoliul educațional al elevului (media de absolvire a învățământului obligatoriu și media la probele de la evaluarea națională de la sfârșitul clasei a IX-a) și în proporție de 30% nota obținută la disciplina de admitere stabilită de liceu.

- (2) În cazul mediilor egale, diferențierea se face pe baza portofoliului educațional al elevului.
- (3) Metodologia cadru de organizare și desfășurare a admiterii în clasa a X-a este elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și este dată publicității, pentru fiecare generație, cel mai târziu la începutul clasei a VIII-a. Unitățile de învățământ liceal care solicită organizarea probei suplimentare de admitere au obligația de a anunța public disciplinele la care se susține proba, programele și procedurile de organizare ale acesteia până, cel mai târziu, la începutul clasei a VIII-a.

Art. 63 (1) Absolvenții învățământului liceal primesc diploma de absolvire, foaia matricolă și portofoliul educațional, care atestă finalizarea studiilor liceale și care conferă dreptul de acces, în condițiile legii, în învățământul postliceal, precum și dreptul de susținere a examenului de bacalaureat.

- (2) La finalul clasei a XII-a/a XIII-a, se va susține examenul național de bacalaureat.
- (3) Absolvenții învățământului liceal, care susțin și promovează examenul național de bacalaureat dobândesc și diplomă de bacalaureat, care le dă dreptul de acces în învățământul superior, în condițiile legii.

(4) Examenul național de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

- A) probă de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română;
- B) probă de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale.
- C) probă de evaluare a competenței lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător Cadrelui European Comun de Referință pentru Limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine, au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului;
- D) probă de evaluare a competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență, în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar, examene cu recunoaștere europeană pentru certificarea competențelor digitale, au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- E) probe scrise de evaluare a competențelor formate pe durata învățământului liceal, după cum urmează:
- a. Probă scrisă transdisciplinară la limba și literatura română și o limbă de circulație internațională – probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările;
- b. Probă scrisă la limba și literatura maternă – probă comună pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;

c. O probă scrisă transdisciplinară, diferențiată în funcție de filieră, profil și specializare, după cum urmează:

- (i) matematică și științele naturii – pentru profilul real din filiera teoretică;
- (ii) științe socio-umane (istorie, geografie, economie, sociologie și psihologie) – pentru profilul umanist din filiera teoretică;
- (iii) cunoștințe tehnologice specifice calificării profesionale urmate – în cadrul profilurilor tehnic, servicii, resurse naturale și protecția mediului din filiera tehnologică;
- (iv) cunoștințe specifice specializării urmate – în cadrul profilurilor militar, teologic, sportiv, artistic și pedagogic din filiera vocațională.

(5) Conținuturile programelor de examen sunt stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și sunt anunțate elevilor la începutul primei clase de liceu, în condițiile legii. Calendarul metodologia precum și modul de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, la începutul ultimei clase de liceu.

(6) Pentru anumite filiere, profiluri, specializări sau calificări, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, absolvenții învățământului liceal pot susține un examen de certificare a calificării, respectiv a calificării profesionale, separat de examenul de bacalaureat. Conținutul, calendarul și modul de organizare a examenului de certificare a calificării, respectiv a calificării profesionale se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se dau publicității, pentru fiecare generație, cel mai târziu la începutul ultimei clase de liceu.

(7) Absolvenții învățământului liceal, care susțin și promovează examenul de certificare a calificării, respectiv a calificării profesionale, primesc și certificat de calificare, respectiv de calificare profesională, corespunzător nivelului 4 EQF

(8) Eliberarea certificatului de calificare, respectiv de calificare profesională nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.

Art. 64 (1) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului secundar superior, liceal, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au susținut probele prevăzute la art.63, alin. (4) lit. A), B) C) și D);
- b) au susținut probele scrise prevăzute la art.63, alin.(4), lit.E) și au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;
- c) au obținut media aritmetică, calculată cu două zecimale exacte, a notelor obținute la probele scrise precizate la art.63, alin. (4) lit. E) cel puțin egală cu 6.

(2) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat.

(3) Absolvenților clasei a XII-a/a XIII-a, care au susținut evaluările prevăzute la art.63, alin. (4) lit. A), B), C) și D), li se eliberează certificate care atestă nivelul de competență lingvistică, respectiv nivelul de competență digitală. Eliberarea acestor certificate nu este condiționată de promovarea probelor scrise prevăzute la art.63, alin. (4) lit. E).

(5) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, pot fi recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele la evaluările susținute conform art.63, alin. (4) lit. A), B), C) și D), respectiv rezultatele la probele scrise prevăzute la art.63, alin. (4) lit. E) care au fost promovate cu cel puțin nota 5.

(6) În decursul unui an școlar, se organizează două sesiuni ale examenului național de bacalaureat.

(7) Candidații proveniți din învățământul preuniversitar pot susține examenul național de bacalaureat și examenul de certificare a calificării, respectiv a calificării profesionale, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Evaluările prevăzute la art.63, alin. (4) lit. A), B), C) și D) se organizează și se desfășoară la nivelul unității de învățământ, în timpul anului școlar, pe parcursul semestrului al II-lea, în fața unei comisii prezidate de directorul unității de învățământ și numite prin decizie a inspectorului școlar general, în condiții stabilite prin metodologia prevăzută la art.63, alin. (5).

(9) Probele scrise la examenul național de bacalaureat, prevăzute la art.63, alin. (4) lit. E), se susțin după încheierea anului școlar, în fața unei comisii stabilite de inspectoratul școlar.

(10) Comisia prevăzută la alin. (9) este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor sau de un cadru didactic din învățământul liceal, având gradul didactic I și performanțe profesionale deosebite, dintr-o unitate de învățământ situată în alt județ decât cel în care se află unitatea de învățământ din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(11) Comisia prevăzută la alin. (9) este alcătuită majoritar din profesori de la alte unități de învățământ decât cele din care provin elevii care susțin probele scrise ale examenului național de bacalaureat.

(12) Rezultatele examenului național de bacalaureat sunt publice.

6. RESURSA UMANĂ

Beneficiarii educației

Art. 65 (1) Beneficiarii primari ai învățământului preuniversitar sunt ante-preșcolarii, preșcolarii și elevii.

(2) Beneficiarii secundari ai învățământului preuniversitar sunt familiile ante-preșcolarilor, preșcolarilor și elevilor.

(3) Comunitatea locală și societatea în general sunt beneficiari terțiari ai învățământului preuniversitar.

Art.66 (1) Învățământul preuniversitar este centrat pe beneficiari. Toate deciziile majore sunt luate prin consultarea reprezentanților beneficiarilor primari, respectiv Consiliului Național al Elevilor și prin consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor secundari și terțiari, respectiv federațiilor naționale ale asociațiilor de părinți, reprezentanții mediului de afaceri, ai autorităților locale și ai societății civile.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Consiliul Național al Elevilor și ONG-urile reprezentative, elaborează un regulament-cadru în care sunt prevăzute drepturile și îndatoririle elevilor, care se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. În baza acestui regulament-cadru, fiecare unitate de învățământ își elaborează regulamentul școlar propriu.

Art. 67 (1) Ante-preșcolarii, preșcolarii și elevii din învățământul preuniversitar au drepturi egale la educație, prin activități extrașcolare organizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului .

(2) Activitățile extrașcolare sunt realizate în cadrul școlilor, în cluburi, palate ale copiilor, tabere școlare, baze sportive, turistice și de agrement sau alte unități acreditate în acest sens.

(3) Organizarea, acreditarea, controlul și competențele unităților care oferă educație extrașcolară se stabilesc prin regulament aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 68 (1) Elevii de la cursurile de zi din învățământul preuniversitar pot beneficia de burse de performanță, de merit, burse de studiu și burse de ajutor social finanțate de la bugetul de stat, bugetele locale sau din alte surse.

- (2) Cuantumul burselor acordate de la bugetul de stat se stabilește prin hotărâre de guvern.
- (3) Cuantumul unei burse acordate de la bugetul local și numărul acestora se stabilește anual prin hotărâre a Consiliului Local.
- (4) Criteriile generale de acordare a burselor se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Criteriile specifice de acordare a burselor de performanță, de merit, de studiu și de ajutor social se stabilesc anual, în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, în limitele fondurilor repartizate și în raport cu integralitatea efectuării de către elevi a activităților școlare.
- (5) Elevii și cursanții străini din învățământul preuniversitar pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale.

Art. 69 (1) Ante-preșcolarii, preșcolarii și elevii beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice școlare ori în policlinici și unități spitalicești de stat.

(2) La începutul fiecărui ciclu de învățământ preuniversitar, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății realizează examinarea stării de sănătate a elevilor, în baza unei metodologii comune.

(3) Autorizarea sanitară necesară funcționării unităților de învățământ public se obține fără taxe.

Art. 70 (1) Elevii beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, pe tot timpul anului calendaristic.

(2) Ca măsură de protecție specială, elevii instituționalizați beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport auto, feroviar sau naval.

(3) Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați, pe bază de abonament, în limita a 50 km.

(4) Pentru distanțe mai mari de 50 km, se asigură decontarea sumei reprezentând contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru.

(5) Elevii beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film și la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice.

(6) De prevederile acestui articol beneficiază, de asemenea, elevii din învățământul privat acreditat.

(7) Elevii etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (5).

Art. 71 (1) În situații justificate, elevilor din învățământul primar și gimnazial școlarizați într-o altă localitate, li se asigură, după caz, servicii de transport, masă și internat, cu sprijinul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, al autorităților administrației publice locale, al agenților economici, al comunităților locale, al societăților de binefacere, al altor persoane juridice sau fizice.

(2) Statul va subvenționa toate costurile aferente frecvenței liceului pentru copiii provenind din mediul rural defavorizat sau din grupuri socioeconomice dezavantajate. Modalitatea de subvenționare se stabilește prin hotărâre a guvernului.

Art. 72 (1) Unitățile de învățământ încheie cu părinții, în momentul înmatriculării ante-preșcolarilor, respectiv preșcolarilor sau elevilor, un contract educațional, în care sunt înscrise obligațiile reciproce ale părților. Contractul educațional-tip este aprobat prin ordin de ministru și este particularizat, la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin decizia consiliului de administrație.

(2) Părintele sau tutorele legal instituit este obligat să ia măsuri pentru asigurarea frecvenței școlare a elevului, pe perioada învățământului obligatoriu. Nerespectarea acestei prevederi din culpa părintelui sau a tutorelui legal instituit reprezintă contravenție și se sancționează cu amendă între 500 și 5000 RON sau muncă echivalentă în folosul comunității, prestată de părinte sau de tutorele legal instituit.

(3) Amenzile sau munca în folosul comunității sunt aplicate de primărie, la sesizarea directorului unității de învățământ. Banii astfel obținuți pot fi utilizați exclusiv în folosul învățământului preuniversitar.

Art. 73 Instituțiile și unitățile de învățământ pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu legea, dacă servesc politicii educaționale a sistemului național de învățământ și dacă nu sunt contrare intereselor statului român și legislației în vigoare.

Personalul din învățământul preuniversitar

Art.74 (1) Personalul din învățământul preuniversitar este format din personal didactic, personal didactic auxiliar și personal administrativ sau nedidactic.

(2) Personalul didactic este format din profesori.

(3) În învățământul preuniversitar poate funcționa personal didactic asociat.

(4) Personalul didactic auxiliar este definit conform prevederilor prezentei legi.

(5) Personalul administrativ funcționează în baza Codului Muncii.

Art. 75 Funcțiile didactice pe tipuri și forme de învățământ, precum și condițiile pentru ocuparea acestora se stabilesc prin prezenta lege.

Art. 76 (1) În învățământul preuniversitar public, privat și confesional, posturile se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice au un caracter deschis. La concurs se poate prezenta orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Angajarea și eliberarea din funcție a personalului didactic în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se fac de către directorul unității, cu aprobarea consiliului de administrație.

Art. 77 (1) Organizarea și desfășurarea concursului de ocupare a posturilor didactice auxiliare și administrative dintr-o unitate de învățământ sunt coordonate de către director. Consiliul de administrație al unității de învățământ aprobă comisiile de concurs și validează rezultatele acestuia.

(2) Angajarea și eliberarea din funcție a personalului didactic auxiliar și administrativ în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se fac de către directorul unității, cu aprobarea consiliului de administrație.

Art. 78 (1) La nivelul fiecărei unități și instituții de învățământ preuniversitar se realizează anual evaluarea activității personalului didactic și didactic auxiliar. Metodologia de evaluare se stabilește prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Rezultatele evaluării stau la baza deciziei consiliului de administrație privind prelungirea duratei contractelor individuale de muncă și a celor referitoare la acordarea građației de merit.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului dezvoltă programul național de stimulare a excelenței didactice, finanțat din propriul buget, din care se premiază excelența didactică.

(4) Metodologia de acordare a gradației de merit și a implementării programului național de stimulare a excelenței didactice se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar se face în funcție de performanțele profesionale, conform legislației în vigoare.

(6) Inspectoratele școlare județene realizează auditarea periodică a resursei umane din învățământul preuniversitar. Rezultatele auditului se aduc la cunoștința celor în cauză, consiliului de administrație al unității de învățământ și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 79 Deciziile privind angajarea, motivarea, evaluarea, recompensarea, răspunderea disciplinară și disponibilizarea se iau la nivelul unității de învățământ de către Consiliul de administrație al unității de învățământ, la propunerea directorului, conform legislației în vigoare. Angajatorul este unitatea de învățământ.

7. CONDUCEREA SISTEMULUI ȘI A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Art. 80 (1) Organismul de stat care elaborează și implementează politica națională în domeniul învățământului preuniversitar este Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și al resurselor umane din sfera educației.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului exercită, în domeniul învățământului preuniversitar, următoarele atribuții:

- a) elaborează, aplică, monitorizează și evaluează politicile educaționale naționale;
- b) monitorizează activitatea de evaluare externă;
- c) coordonează și controlează sistemul național de învățământ;
- d) avizează structura rețelei învățământului preuniversitar și înaintează Guvernului, spre aprobare, cifrele de școlarizare, pe baza propunerilor unităților de învățământ, a autorităților locale, a agenților economici având în vedere recomandările studiilor de prognoză, centralizate, avizate și transmise de către inspectoratele școlare județene/al Municipiului București;
- e) coordonează elaborarea și aprobă curriculumul național și sistemul național de evaluare, asigură și supraveghează respectarea acestora;
- f) evaluează și aprobă manuale școlare; asigură finanțarea și achiziționarea, prin inspectoratele școlare județene/al Municipiului București, de manuale școlare pentru unitățile de învățământ, conform legii;
- g) aprobă, conform legii, regulamentele de organizare și funcționare a unităților subordonate și a unităților conexe;
- h) elaborează studii de diagnoză și prognoză în domeniul învățământului;
- i) asigură omologarea mijloacelor de învățământ;
- j) asigură cadrul organizatoric pentru selecționarea și pregătirea adecvată a elevilor cu aptitudini deosebite;
- k) asigură școlarizarea specializată și asistența psihopedagogică adecvată a copiilor și a tinerilor cu dizabilități sau cerințe educaționale speciale;
- l) analizează modul în care se asigură protecția socială în învățământ și propune măsuri corespunzătoare Guvernului și autorităților publice locale abilitate;
- m) coordonează, monitorizează și controlează perfecționarea și formarea inițială și continuă a personalului didactic pentru politicile de interes național;
- n) elaborează politicile naționale în domeniul resurselor umane;

- o) răspunde de evaluarea sistemului național de învățământ pe baza standardelor naționale;
 - p) elaborează, împreună cu alte ministere interesate, strategia colaborării cu alte state și cu organismele internaționale specializate în domeniul învățământului, formării profesionale și a cercetării științifice;
 - q) stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a studiilor, diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza unor norme interne, încasează taxe, în lei și în valută, pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de vizarea și recunoașterea actelor de studii, conform legii;
 - r) stabilește structura anului școlar;
 - s) elaborează metodologii și regulamente pentru asigurarea cadrului unitar al implementării politicilor educaționale naționale;
 - t) construiește și asigură funcționarea optimă a platformei școlare de e-learning, precum și a bibliotecii școlare virtuale;
 - u) elaborează norme specifice pentru construcțiile școlare și dotarea acestora;
 - v) dă publicității și prezintă anual, în fața Parlamentului, Raportul privind starea învățământului preuniversitar în România.
- (3) În realizarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului înființează, organizează și finanțează consilii naționale sau agenții. Funcționarea acestora este stabilită prin ordin de ministru.

Art. 81 (1) Inspectoratele școlare județene sunt servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului având, în principal, următoarele atribuții:

- a) aplică politicile și strategiile Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului la nivel județean/municipiul București;
- b) controlează aplicarea legislației și monitorizează calitatea activităților de predare-învățare și respectarea standardelor naționale/indicatorilor de performanță prin inspecția școlară;
- c) controlează, monitorizează și evaluează calitatea managementului unităților și instituțiilor de învățământ;
- d) asigură, împreună cu administrația publică locală, școlarizarea elevilor, și monitorizează participarea la cursuri a acestora pe durata învățământului obligatoriu;
- e) coordonează admiterea în licee, a evaluărilor naționale și a concursurilor școlare la nivelul unităților de învățământ, din județ;
- f) monitorizează implementarea programelor naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pe aria județului;
- g) mediază conflictele și litigiile survenite între autoritatea locală și unitățile de învățământ;
- h) coordonează și controlează activitățile unităților conexe ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului din aria județului/municipiului București.
- i) inspectoratul școlar județean prezintă un raport anual privind starea învățământului pe teritoriul județului, respectiv municipiului București. Acest raport se face public;
- j) aprobă, la propunerea consiliului local înființarea unităților pentru educație timpurie, învățământ primar și gimnazial;
- k) aplică politicile educaționale naționale la nivel județean/municipiul București;
- l) oferă asistență unităților și instituțiilor de învățământ în gestionarea resurselor umane și a posturilor didactice la nivelul județului;
- m) monitorizează activitățile de constituire, vacantare și ocupare a posturilor didactice din unitățile de învățământ;
- n) gestionează baza de date privind cadrele didactice calificate angajate în unitățile de învățământ;

- o) înaintează spre Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului rețeaua de școlarizare din raza lor teritorială propusă de administrațiile publice locale, în conformitate cu politica educațională, a documentelor strategice privind dezvoltarea economică și socială la nivel regional, județean și local, după consultarea unităților de învățământ, a agenților economici și a partenerilor sociali interesați.
- (2) Structura inspectoratelor școlare județene și respectiv al municipiului București se stabilește prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.
- (3) Inspectoratul școlar are un consiliu de administrație și un consiliu consultativ și funcționează în baza unui regulament propriu aprobat de consiliul de administrație, în baza regulamentului-cadru aprobat prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
- (4) În structura inspectoratelor școlare din județele cu învățământ și în limbile minorităților naționale, sunt cuprinși și inspectori școlari pentru acest tip de învățământ.
- (5) În structura inspectoratelor școlare, sunt cuprinși inspectori școlari pentru problemele copiilor și tinerilor proveniți din medii socioeconomice dezavantajate, de etnie rromă.

Conducerea unităților de învățământ

Art.82 (1) Unitățile de învățământ preuniversitar sunt conduse de consiliile de administrație și de directori, ajutați, după caz, de directori adjuncți. În exercitarea atribuțiilor ce le revin, consiliile de administrație și directorii conlucrează cu consiliul profesoral și cu comitetul de părinți.

(2) Consiliul de Administrație (CA) este organul suprem de conducere a unității de învățământ și este format din 1/3 membri cadre didactice alese de către personalul didactic al școlii și 1/3 reprezentanți ai părinților și 1/3 reprezentanți ai consiliului local, desemnați de către aceștia și care nu pot fi cadre didactice în unitatea școlară respectivă.

(3) Mărimea Consiliului de Administrație variază între 7–15 membri, în funcție de mărimea unității de învățământ și se întâlnește lunar sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea directorului, a președintelui consiliului de administrație sau a două treimi dintre membri. Metodologia-cadru de organizare și funcționare a consiliului de administrație este stabilită prin ordin de ministru.

(4) Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:

- a) aprobă proiectul de buget și execuția bugetară la nivelul unității de învățământ;
- b) aprobă planul de dezvoltare instituțională elaborat de directorul unității de învățământ;
- c) aprobă CDS la propunerea consiliului profesoral;
- d) stabilește poziția școlii în relațiile cu terți;
- e) organizează concursul de ocupare a funcției de director și aprobă directorul adjunct, la propunerea directorului;
- f) aprobă planul de încadrare cu personal didactic și schema de personal nedidactic;
- g) aprobă programe de dezvoltare profesională a cadrelor didactice la propunerea consiliului profesoral;
- h) realizează evaluarea performanțelor profesionale ale cadrelor didactice, cadrelor didactice auxiliare și ale personalului administrativ;
- i) sancționează abaterile disciplinare etice sau profesionale ale cadrelor didactice;
- j) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor.

(5) Consiliul de administrație va fi condus de către un președinte ales prin vot de jumătate plus unu dintre membrii săi, dintre reprezentanți ai părinților și ai consiliului local. Directorul este membru de drept al consiliului de administrație, dar nu poate ocupa funcția de președinte. Atribuțiile președintelui sunt stabilite de consiliul de administrație, în limitele legislației în

vigoare, după o metodologie generală stabilită de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art.83 (1) Directorul exercită conducerea executivă a unității de învățământ. În cazul unităților de învățământ cu predare exclusiv în limbile minorităților, directorul are obligația cunoașterii limbii respective. În cazul unităților de învățământ cu secții de predare în limbile minorităților, unul dintre directori are obligația cunoașterii limbii respective.

(2) Directorul unității de învățământ are următoarele atribuții:

- a) reprezintă legal unitatea de învățământ și realizează conducerea executivă a acesteia;
- b) este ordonatorul de credite al unității de învățământ;
- c) își asumă răspunderea publică pentru performanțele unității de învățământ pe care o conduce;
- d) propune spre aprobare consiliului de administrație regulamentul de organizare și funcționare al unității de învățământ;
- e) propune spre aprobare consiliului de administrație proiectul de buget și raportul de execuție bugetară;
- f) răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea, încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din unitatea de învățământ;
- g) îndeplinește alte atribuții stabilite de consiliul de administrație, conform legislației în vigoare;
- h) prezintă, anual, un raport asupra calității educației în unitatea sau în instituția pe care o conduce. Raportul este prezentat în fața Comitetului de părinți și este adus la cunoștința autorităților locale și a inspectoratului școlar județean/al municipiului București.

Art.84 (1) Consiliul profesoral al unității de învățământ este format din totalitatea cadrelor didactice din unitatea școlară cu personalitate juridică, este prezidat de director și se reunește lunar sau ori de câte ori este nevoie la propunerea directorului sau la solicitarea a 2/3 dintre membrii personalului didactic.

(2) Atribuțiile Consiliului profesoral sunt următoarele:

- a) gestionează și asigură calitatea actului didactic;
- b) stabilește codul de etică profesională și monitorizează aplicarea acestuia;
- c) propune consiliului de administrație măsuri de optimizare a procesului didactic;
- d) propune consiliului de administrație curriculumul la dispoziția școlii;
- e) propune consiliului de administrație premiarea și acordarea titlului de „profesorul anului” personalului cu rezultate deosebite la catedră;
- f) aprobă sancționarea abaterilor disciplinare ale elevilor;
- g) propune consiliului de administrație sancționarea cadrelor didactice pentru slabe performanțe, încălcări ale eticii profesionale;
- h) propune consiliului de administrație programele de formare și dezvoltare profesională continuă a cadrelor didactice;
- i) îndeplinește alte atribuții stabilite de consiliul de administrație.

(3) La ședințele consiliului profesoral participă, fără drept de vot, și reprezentanți ai Comitetului de părinți.

Instituțiile și unitățile conexe ale învățământului preuniversitar

Art. 85 (1) Instituțiile și unitățile conexe ale învățământului preuniversitar sunt: Casele Corpului Didactic, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Centrul Național de Instruire Diferențiată, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar.

(2) Organizarea, managementul și finanțarea instituțiilor conexe intră în responsabilitatea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) În fiecare județ și în municipiul București funcționează Casa Corpului Didactic (CCD), subordonată Inspectoratului Școlar. Structura și atribuțiile Casei Corpului Didactic se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională este o instituție conexă, specializată, a învățământului preuniversitar, cu personalitate juridică, subordonată Inspectoratului Școlar.

(5) Finanțarea Centrului Județean de Resurse și de Asistență Educațională se asigură de la bugetul consiliului județean/bugetul consiliului general al municipiului București.

(6) Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională organizează, coordonează metodologic, monitorizează și evaluează, după caz, la nivel județean/al municipiului București, următoarele activități și servicii educaționale:

a) servicii de asistență psihopedagogică/psihologică, furnizate prin centrele județene și cabinetele de asistență psihopedagogică/psihologică;

b) servicii de terapii logopedice, furnizate prin centrele și cabinetele logopedice interșcolare

c) servicii de evaluare, orientare școlară și profesională;

d) servicii de mediere școlară, furnizate de mediatorii școlari;

e) servicii de consultanță pentru educație incluzivă, furnizate de centrele școlare de educație incluzivă.

(7) Structura, organizarea și funcționarea Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională se stabilesc prin regulament elaborat prin ordin al ministrului.

(8) Centrul Național de Instruire Diferențiată se organizează și funcționează conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în următoarele 12 luni de la promulgarea legii.

(9) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar se organizează și funcționează în baza Legii asigurării calității.

(10) Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar (UFIP) se organizează în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Atribuțiile, structura, organizarea și funcționarea Unității pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar se stabilesc prin ordin de ministru.

Art. 86 (1) În învățământul preuniversitar, funcționează și palatele și cluburile copiilor, ca unități de învățământ pentru activități extrașcolare, aflate în subordinea inspectoratelor școlare județene/ al Municipiului București.

(2) Palatul Național al Copiilor din București, subordonat Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și palatele copiilor din județe, aflate în subordinea inspectoratelor școlare județene au și rol metodologic pentru activitățile extrașcolare.

(3) Organizarea și competențele unităților de învățământ pentru activități extrașcolare se stabilesc prin regulament aprobat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

8. FINANȚAREA ȘI BAZA MATERIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 87 (1) Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și elevii din învățământul obligatoriu, înmatriculați în unitățile de învățământ preuniversitar public și privat acreditate și evaluate periodic. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev sau preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) În învățământul preuniversitar privat, taxele de școlarizare se stabilesc de către fiecare instituție sau unitate de învățământ, în condițiile legislației în vigoare.

Art.88 (1) Finanțarea învățământului preuniversitar public se asigură din fonduri publice, în limita a cel puțin 6% din produsul intern brut sau din alte surse, potrivit legii.

(2) Principiile finanțării învățământului preuniversitar sunt următoarele:

- a) transparența fundamentării și alocării fondurilor;
- b) echitatea distribuirii fondurilor destinate unui învățământ de calitate;
- c) adecvarea volumului de resurse în funcție de obiectivele urmărite;
- d) predictibilitatea, prin utilizarea unor mecanisme financiare coerente și stabile;
- e) eficiența utilizării resurselor.

(3) Finanțarea învățământului preuniversitar privat acreditat se face din taxe, fonduri publice, în cazul învățământului preșcolar și învățământului obligatoriu și din alte surse, potrivit legii.

Art.89 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are drept de inițiativă în domeniul politicii financiare și al resurselor umane din domeniul educației și colaborează cu alte ministere, autorități locale, structuri asociative reprezentative ale autorităților locale, asociații reprezentative ale părinților, asociații reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, precum și sindicatele reprezentative.

(2) Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar cuprinde finanțarea de bază, finanțarea complementară, finanțarea suplimentară și venituri proprii.

Art.90 (1) Finanțarea de bază se asigură din bugetul de stat și este formată din costul standard per elev/preșcolar la care se adaugă coeficienții de corecție, stabiliți prin hotărâre de guvern.

(2) Finanțarea de bază acoperă integral toate cheltuielile de personal, materiale și servicii, manuale, dotări generale prevăzute de standardele de autorizare/acreditare, întreținere curentă, cheltuieli cu perfecționarea profesională, cu excepția celor care se suportă de la bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Finanțarea de bază e atribuită prin Direcțiile Județene ale Finanțelor Publice direct unităților școlare cu personalitate juridică și în contul bancar al acestora.

(4) Finanțarea de bază se asigură tuturor unităților de învățământ preuniversitar-preșcolar și învățământ obligatoriu, atât celor publice, cât și celor private acreditate.

(5) Finanțarea de bază se alocă unității de învățământ în care este înscris elevul/preșcolarul și se transferă la o altă unitate de învățământ dacă elevul/preșcolarul se transferă sau reînmatriculează la o altă unitate de învățământ.

(6) în finanțarea de bază a unității de învățământ preuniversitar unde sunt condiții de izolare, costul standard per elev și preșcolar se calculează cu un coeficient mărit de dispersare.

Art.91 (1) Finanțarea complementară cuprinde următoarele categorii de cheltuieli:

- a) investiții, reparații capitale, consolidări;
- b) subvenții pentru internate și cantine;
- c) cheltuieli pentru evaluarea periodică a elevilor;
- d) cheltuieli cu bursele elevilor;
- e) cheltuieli pentru transportul elevilor;
- f) cheltuieli pentru naveta cadrelor didactice, conform legii;
- g) cheltuieli pentru examinarea medicală obligatorie periodică a salariaților din învățământul preuniversitar, cu excepția acelor care, potrivit legii, se efectuează gratuit;
- h) cheltuieli pentru concursuri școlare și activități educative extrașcolare organizate în cadrul sistemului de învățământ.

(2) Finanțarea complementară se asigură din bugetul de stat și bugetele consiliilor locale, în cazul grădinițelor și școlilor și, respectiv consiliilor județene, în cazul liceelor și al altor unități aflate în subordine.

(3) Utilizarea fondurilor din finanțarea complementară este decisă, după caz, de către consiliul local sau consiliul județean, pe baza proiectelor de dezvoltare instituțională ale unităților de învățământ, în funcție de cerințele de dezvoltare locală și regională.

(4) Finanțarea de bază și finanțarea complementară se fac pe baza contractului de performanță încheiat între directorul unității de învățământ preuniversitar și primarul localității în a cărei rază teritorială se află unitatea de învățământ, respectiv cu președintele Consiliului Județean, în cazul liceelor.

(5) Sumele reprezentând finanțarea de bază și finanțarea complementară se înscriu în bugetul de venituri și cheltuieli al unităților de învățământ cu personalitate juridică.

Art.92 (1) Finanțarea suplimentară se acordă ca sumă globală fixă din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru premiarea unităților de învățământ cu rezultate deosebite în domeniul incluziunii sau în domeniul performanțelor școlare.

(2) Consiliile locale și consiliile județene pot contribui la finanțarea suplimentară, acordând granturi unităților de învățământ, în baza unei metodologii proprii.

Art.93 (1) Unitățile de învățământ preuniversitar public pot obține venituri proprii din activități specifice, conform legii, din donații, sponsorizări, alte surse legal constituite.

(2) Veniturile proprii nu diminuează finanțarea de bază, complementară sau suplimentară și sunt utilizate conform deciziilor consiliului de administrație.

Art.94 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului finanțează anual, prin bugetul programelor naționale, următoarele competiții:

- a) Competiții între școli care se bazează pe evaluarea instituțională a fiecărei unități de învățământ după două axe majore: incluziune și performanță. În urma evaluărilor după fiecare dintre cele două axe, se va realiza o clasificare a școlilor pe 5 niveluri („Excelent”, „Foarte bun”, „Bun”, „Satisfăcător”, „Nesatisfăcător”). Sunt premiate substanțial atât școlile cu excelență în incluziune, cât și cele cu excelență în performanță, publice sau private. Școlile care obțin calificativul „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător” se supun monitorizării în vederea corecției sau se desființează, fără a afecta în nici un fel interesul elevilor.
- b) În baza unei metodologii specifice, școlile vor desemna Profesorul anului, ca semn al excelenței în predare. La nivel județean și național va fi desemnat Profesorul anului pentru fiecare disciplină din planul de învățământ. Excelența în predare va fi recompensată financiar, prin programul național de stimulare a excelenței didactice.
- c) Performanța elevilor la olimpiadele pe discipline, olimpiadele de creație tehnico-științifică și artistică și Olimpiadele sportive se recompensează financiar prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) În lansarea competițiilor, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se va consulta cu asociațiile reprezentative ale părinților, asociațiile reprezentative profesionale ale cadrelor didactice, Consiliul Național al Elevilor și sindicatele reprezentative.

Art.95 (1) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește anual, de fiecare unitate de învățământ preuniversitar, conform normelor metodologice de finanțare a învățământului preuniversitar elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se aprobă și se execută potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Excedentele anuale rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli ale activităților finanțate integral din venituri proprii se raportează în anul următor și se folosesc cu aceeași destinație sau, cu aprobarea consiliului de administrație, se utilizează pentru finanțarea altor cheltuieli ale unității de învățământ.

(3) Finanțarea unităților de învățământ special se face prin Consiliile Județene, indiferent de locul de domiciliu al copiilor.

Art.96 (1) De la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, se asigură următoarele cheltuieli aferente unităților de învățământ preuniversitar, inclusiv pentru învățământul special:

- a) fondul de operare curentă al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- b) fondul de finanțare suplimentară a unităților de învățământ;
- c) fondul pentru finanțarea programelor naționale ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, aprobate prin hotărâre a Guvernului;
- d) fondul de rezervă, constituit prin hotărâre a Guvernului, pentru implementarea descentralizării;
- e) componenta locală aferentă proiectelor aflate în derulare, cofinanțate de Guvernul României și de organismele financiare internaționale, precum și rambursările de credite externe aferente proiectelor respective;
- f) bursele pentru elevii din Republica Moldova, precum și bursele pentru elevii străini și etnicii români din afara granițelor țării;
- g) organizarea evaluărilor, simulărilor și examenelor naționale;
- h) perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor didactice și didactice auxiliare, pentru implementarea politicilor și strategiilor Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- i) finanțarea, pe bază de hotărâri ale Guvernului, a unor programe anuale sau multianuale de investiții, modernizare și dezvoltare a bazei materiale a instituțiilor publice de învățământ preuniversitar public, inclusiv consolidări și reabilitări de școli și dotări;
- j) finanțarea unor programe naționale de protecție socială, stabilite prin reglementări specifice;
- k) finanțarea privind organizarea, pentru elevi, de concursuri pe obiecte de învățământ și pe meserii, tehnico-aplicative, științifice, de creație, concursuri și festivaluri cultural-artistice, campionate și concursuri sportive școlare, cu participare națională și internațională, precum și olimpiade internaționale pe obiecte de învățământ.

(2) Finanțarea cheltuielilor privind inspectoratele școlare, casele corpului didactic, palatele și cluburile copiilor și elevilor, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, educațională, centrele logopedice, cabinetele școlare, cluburile sportive școlare, se asigură din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Cluburile sportive școlare pot să fie finanțate și de autoritățile locale.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale unităților de învățământ special se asigură din bugetul consiliului județean, respectiv al sectoarelor municipiului București, și din bugetul de stat.

(5) Consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București asigură fonduri pentru organizarea și desfășurarea olimpiadelor și concursurilor școlare județene/ale municipiului București.

(5) Consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București alocă, prin hotărâri proprii, fonduri din cote defalcate din impozitul pe venit la dispoziția acestora, în vederea finanțării unităților de învățământ preuniversitar public, prin finanțarea complementară.

(6) Cheltuieli aferente facilităților acordate elevilor privind transportul pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și din alte surse, potrivit legii.

Art.97 Constituirea și alocarea bugetului pentru învățământul preuniversitar se face după următoarea procedură:

a) Proiectul de buget al unității de învățământ preuniversitar este elaborat de director și aprobat de consiliul de administrație, conform unei metodologii stabilite prin Ordin de ministru, după care este înaintat consiliilor locale, respectiv județene.

b) Consiliile locale/județene realizează agregarea proiectelor de buget al unităților de învățământ din aria lor de responsabilitate și îl înaintează Direcției Județene a Finanțelor Publice, precum și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

c) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează agregarea bugetelor unităților de învățământ preuniversitar cu bugetul propriu și înaintează Guvernului proiectul de buget pentru educație.

d) După aprobarea de către Parlament, prin Legea bugetului de stat, bugetul învățământului preuniversitar se repartizează astfel:

- i) la nivelul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sunt repartizate fondurile specificate la art.96, alin. (1) și (2);
- ii) la nivelul consiliilor județene și locale se repartizează fondurile pentru finanțarea complementară și alte fonduri alocate educației de la nivelul județului;
- iii) finanțarea de bază se alocă direct în contul unităților de învățământ preuniversitar, prin direcțiile județene de finanțe publice locale, din cote defalcate de TVA sau altele la dispoziția administrației financiare.

e) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar și inspectoratele școlare județene monitorizează implementarea noului mecanism de finanțare a învățământului preuniversitar și asigură asistență specializată unităților și instituțiilor din învățământul preuniversitar. Primarul, în calitate de ordonator principal de credite, răspunde în solidar cu directorul unității de învățământ de utilizarea fondurilor bugetare, în condițiile legii.

Baza materială a învățământului preuniversitar

Art.98 (1) Baza materială a învățământului preuniversitar constă în întreg activul patrimonial al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, al instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar și cuprinde: terenuri și clădiri destinate procesului de învățământ preuniversitar, dotări și echipamente, biblioteci, stațiuni didactice și de cercetare, ateliere școlare, ferme didactice, terenuri agricole, cămine, internate, cantine, palate și cluburi ale elevilor, baze cultural-sportive și de odihnă, precum și orice alt obiect de patrimoniu destinat procesului de învățământ preuniversitar.

(2) Terenurile și clădirile unităților de educație timpurie, de învățământ preșcolar, școlile primare și gimnaziale înființate de stat, fac parte din domeniul public local și sunt administrate de către consiliile locale. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea acestora și sunt administrate de către consiliile de administrație, conform cu legislația în vigoare.

(3) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ special publice, cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor și elevilor, centrele județene de resurse și asistență educațională fac parte din domeniul public județean, respectiv al municipiului București și sunt în administrarea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea, prin consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităților de învățământ special publice, ale cluburilor sportive școlare, palatelor și cluburilor copiilor și elevilor și ale centrelor județene de resurse și asistență educațională sunt de drept proprietatea acestora și sunt administrate de către consiliile de administrație ale acestora.

(4) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea inspectoratele școlare județene, casele corpului didactic, centrul național de excelență, centrele recreative și de divertisment, precum și alte unități din subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ale căror cheltuieli curente și de capital se finanțează de la bugetul de stat, fac parte din domeniul public al statului și sunt administrate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin inspectoratele școlare județene și prin consiliile de administrație ale acestor unități. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților și instituțiilor respective și sunt administrate de acestea.

(5) Înstrăinarea, transferul sau schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar se poate face de către autoritățile locale, numai cu avizul conform al Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În caz contrar, actele de înstrăinare, transfer sau schimbare a destinației bazei materiale sunt nule de drept, iar fapta se consideră infracțiune și se pedepsește conform legii penale.

Art.99 Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparținând Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau instituțiilor și unităților de învățământ și cercetare științifică din sistemul învățământului public, precum și asupra bunurilor aparținând consiliilor locale, județene și, respectiv al Consiliului General al Municipiului București, în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar public, se face, după caz, în registrul de înscripțiuni și transcripțiuni, în cărțile funciare sau în cărțile de publicitate funciară, cu scutire de plata taxelor prevăzute de lege.

Art.100 (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu ministere, cu instituții de învățământ superior, cu consiliile județene/locale, prefecturi, primării, servicii publice descentralizate/ deconcentrate, organizații ale partenerilor sociali, precum și alte organizații ale societății civile.

(2) Unitățile de învățământ colaborează cu consiliile județene, locale și serviciile publice descentralizate/ deconcentrate în vederea asigurării calității procesului de învățământ

(3) Parteneriatul social se exercită la toate nivelurile decizionale pentru educație și formare profesională, prin consultare și în baza unei relații directe de colaborare.

(4) Formele de parteneriat social public-privat se concretizează prin protocol de colaborare, contract, convenție sau alte forme.

(5) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, instituțiile și unitățile de învățământ asigură transparența acțiunilor și activităților desfășurate și pun la dispoziția celor interesați informațiile de interes public.

TITLUL III

ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

1. DISPOZIȚII GENERALE

Art.101 (1) Prezentul titlu reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea învățământului superior din România.

(2) Învățământul superior este organizat în universități, academii, institute, școli, conservatoare și altele asemenea.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot fi publice sau particulare. Ele sunt persoane juridice de utilitate publică, au caracter non-profit și sunt apolitice.

Art.102 (1) Învățământul superior se poate organiza doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea, potrivit legii.

(2) Actele de finalizare a studiilor emise în România sunt recunoscute de către stat numai în cazul în care sunt eliberate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de către instituții de învățământ superior acreditate.

Art.103 (1) Sistemul național de învățământ superior include toate instituțiile de învățământ superior acreditate. O instituție de învățământ superior autorizată să funcționeze provizoriu, conform procedurilor legale în vigoare, devine membră a sistemului național de învățământ superior numai după acreditare.

(2) Instituțiile de învățământ superior din străinătate, recunoscute legal, ca atare, în statul de origine, pot organiza filiale pe teritoriul României, numai prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în baza unei metodologii specifice aprobate prin hotărâre de guvern.

(3) Instituțiile de învățământ superior românești pot organiza, în România sau în alte state, programe de studii comune cu instituții de învățământ superior din străinătate, recunoscute ca atare de statul de origine. Aceste programe trebuie să respecte reglementările legale în vigoare în România și în statul de origine.

Art. 104 Misiunea învățământului superior este de a genera și transfera cunoaștere către societate prin:

- a) formare inițială și continuă la nivel universitar, în scopul dezvoltării personale, inserției profesionale a individului și satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;
- b) cercetare științifică, inovare și transfer tehnologic, creație individuală și colectivă, în domeniul științelor și ingineriei, artelor, literelor, asigurarea performanțelor și dezvoltării fizice și sportive, precum și prin valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora;

Art. 105 (1) Sistemul național de învățământ superior se bazează pe următoarele principii:

- a) principiul autonomiei universitare;
- b) principiul libertății academice;
- c) principiul răspunderii publice;
- d) principiul asigurării calității;
- e) principiul echității;
- f) principiul eficienței manageriale și financiare;

- g) principiul transparenței;
- h) principiul respectării drepturilor și libertăților studenților și ale personalului academic;
- i) principiul independenței de ideologii, religii și doctrine politice;
- j) principiul libertății de mobilitate națională și internațională a studenților, cadrelor didactice și cercetătorilor.

(2) În învățământul superior nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, naționalitate, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția celor prevăzute de lege.

Art. 106 (1) În instituțiile de învățământ superior publice învățământul este gratuit, în limita locurilor alocate anual de guvern, și cu taxă.

(2) În instituțiile de învățământ superior particulare, învățământul superior este cu taxă.

(3) Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor, care sunt decise de Senatul universitar, potrivit legii și au obligația să le comunice tuturor celor interesați.

Art.107 (1) Calificările dobândite de absolvenții programelor de studii sunt atestate prin diplome, certificate și alte acte de studii eliberate numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate.

(2) Diplomele nu pot fi emise decât pentru programele de studii acreditate. Nerespectarea acestei prevederi este considerată infracțiune și se pedepsește conform legii.

Art. 108 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este autoritate de stat și este abilitat să urmărească și să controleze aplicarea și respectarea reglementărilor legale în domeniul învățământului superior și să aplice, dacă e cazul, sancțiuni. De asemenea, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului controlează modul în care universitățile își exercită autonomia universitară și își asumă misiunea generală și pe cea proprie și își exercită răspunderea publică.

Art. 109 (1) Instituțiile de învățământ superior au patrimoniu propriu și îl gestionează conform legii;

(2) Instituțiile de învățământ superior publice se înființează la inițiativa și cu resursele Guvernului;

(3) Instituțiile de învățământ superior particulare se înființează la inițiativa și cu resursele unor persoane fizice, grup de persoane fizice, asociații sau fundații, numiți în continuare fondatori. Fondatorii au dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile sau imobile pe care le-au adus la fondarea instituției de învățământ superior. Bunurile mobile sau imobile dobândite după înființarea universității, din taxele de studii plătite de studenți, sunt bunuri publice care aparțin instituțiilor de învățământ superior particular pe perioada funcționării și care, în caz de desființare sau lichidare, rămân în patrimoniul public, nu se înstrăinează și se alocă altor instituții de învățământ superior.

Art.110 (1) Autonomia universitară și libertatea academică sunt garantate prin lege. Instituțiile de învățământ superior se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să-și stabilească misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în carta universității, aprobată de senatul universitar, în concordanță strictă cu legislația în vigoare.

(4) Autonomia universitară se exercită numai cu condiția asumării răspunderii publice.

Art.111 Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, publică sau particulară:

- a) să respecte legislația în vigoare, cartea proprie și politicile naționale și europene în domeniul învățământului superior;
- b) să aplice și să se supună reglementărilor în vigoare referitoare la asigurarea calității în învățământul superior;
- c) să respecte politicile de echitate și etică universitară, cuprinse în codul de etică și deontologie profesională aprobat de senatul instituției de învățământ superior;
- d) să asigure eficiența managerială și eficiența cheltuirii banului public;
- e) să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;
- f) să respecte libertatea academică a personalului didactic și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.

Art.112 (1) În cazul în care se constată nerespectarea obligațiilor stipulate în art. 111, Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului aplică, în termen de maximum 3 luni, la următoarele măsuri:

- a) revocarea ordinului de confirmare a rectorului. Până la confirmarea unui nou rector de către ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în termen de maximum 3 zile de la data revocării, senatul are obligația să desemneze un prorector care reprezintă universitatea și devine ordonator de credite după emiterea Ordinului de Ministru. După finalizarea procedurilor de desemnare a unui nou rector, cu respectarea prevederilor legale, în termen de 3 luni senatul trimite spre confirmare ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului numele unui nou rector.
- b) reducerea sau eliminarea temporară sau definitivă a accesului la finanțările din surse publice;
- c) inițierea unui proiect de lege de preluare sau fuziune a instituțiilor de învățământ superior slab performante de către cele performante;
- d) inițierea unui proiect de lege de desființare a instituției de învățământ superior în cauză.

(2) Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului va asigura protecția intereselor, a drepturilor și libertăților cadrelor didactice, personalului auxiliar, tehnic-administrativ și ale studenților înscriși la instituțiile de învățământ superior sancționate.

Art.113 (1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, stațiunilor didactice experimentale, institutelor de cercetare, fermelor, grădinilor botanice, caselor universitare, campusurilor universitare, spitalelor și clinicilor universitare, caselor studenților, dotărilor de orice fel și cu orice destinație, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările aferente care aparțin Ministerului Sănătății și ministerelor cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior, precum și spațiile care aparțin Ministerului Apărării și Ministerului Administrației și Internelor în care se desfășoară învățământ militar.

(3) Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege și prin cartea universitară.

Art.114 (1) Comunitatea universitară este constituită din studenți, personal didactic și de cercetare, personal auxiliar și tehnico-administrativ care are contract de muncă cu universitatea.

(2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de

membru al comunității universitare prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin reglementările legale în vigoare, și prin carta universitară.

Art.115 (1) Carta universitară prezintă reflectă opțiunile majore ale comunității universitare și se aplică în tot spațiul universitar

(2) Carta universitară trebuie să se refere, în mod expres la:

- a) modalitățile de desemnare și revocare a mandatelor structurilor și organismelor de conducere ale universității și a oricărui membru al acestora, în conformitate cu legislația în vigoare;
- b) situațiile de conflicte de interese și incompatibilități, incluzând prevederea că în aceeași universitate nu pot ocupa simultan funcții de conducere, la oricare nivel, afini și rude de grad inclusiv II;
- c) condițiile și modul de desfășurare a concursurilor de selecție a personalului didactic, de cercetare, auxiliar și tehnico-administrativ;
- d) modul în care se realizează gestiunea și protecția resurselor universității;
- e) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea în mod independent a destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;
- f) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu alți actori economici în vederea unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- g) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte instituții de învățământ superior sau alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
- h) modalitățile în care se pot construi, deține și folosi elementele aferente bazei materiale a universității, necesare educației și cercetării științifice;
- i) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională a instituției de învățământ superior, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
- j) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităților și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și cu organizațiile studențești legal constituite.
- k) orice alte aspecte socotite relevante de către senatul universitar, ce corespund legislației în vigoare.

(3) Carta se elaborează și se adoptă de către senatul universitar în termen de maximum 6 luni de la promulgarea prezentei legi.

(4) Carta universitară nu poate avea prevederi contrare legislației în vigoare. Nerespectarea legilor în conținutul cartei universitare atrage nulitatea de drept a actului respectiv.

(5) Carta se avizează de către Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului.

Art.116 (1) Instituțiile de învățământ superior pot înființa, singure sau prin asociere, societăți comerciale, fundații sau asociații, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării Tineretului și Sportului. Condiția ca acestea să se înființeze este aceea ca ele să contribuie la creșterea performanțelor instituției și să nu influențeze negativ în niciun fel activitățile de învățământ, cercetare și consultanță.

(2) Instituțiile de învățământ superior pot constitui consorții, inclusiv cu unitățile de cercetare-dezvoltare, în baza unui contract de parteneriat, conform legislației în vigoare.

Art.117 (1) Instituțiile de învățământ superior adoptă un cod de etică și deontologie profesională universitară. Acesta face parte din carta universității.

(2) Rectorul universității are obligația să prezinte, la finalul fiecărui an calendaristic,

un raport privind starea universității. Raportul va fi făcut public și transmis tuturor părților interesate.

(3) Raportul anual al Rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

2. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art.118 (1) Pentru organizarea și funcționarea activităților asumate în misiune, orice instituție de învățământ superior poate cuprinde următoarele componente organizatorice: facultăți, departamente, institute, centre sau laboratoare, unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de microproducție și prestări servicii, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de producție și transfer de cunoaștere și tehnologie. În structura universităților funcționează servicii tehnico - administrative.

(2) Instituția de învățământ superior poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, care au autonomie și statute proprii, aprobate de senat.

(3) Componentele menționate în alin. (1) și (2) sunt organizate de către fiecare instituție de învățământ superior, astfel încât instituția să-și realizeze misiunea, să asigure criteriile și standardele de calitate și să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic.

Art.119 (1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Orice facultate se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează la propunerea și cu aprobarea senatului instituției de învățământ superior, prin hotărâre a Guvernului României.

(3) Guvernul, pe baza contractului instituțional, poate să înființeze și să finanțeze într-o instituție de învățământ superior publică un program de studii sau o facultate cu acele programe de studii care răspund unor cerințe stringente de instruire și formare profesională în domenii de interes național. Programele de studii astfel propuse se supun reglementărilor legale în vigoare referitoare la asigurarea calității în învățământul superior.

(4) O facultate poate include unul sau mai multe departamente, școli postuniversitare și extensii universitare care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri de studii universitare.

(5) Prin excepție de la prevederile alineatului (2), în situații temeinic justificate, guvernul, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, poate înființa/desființa facultăți.

Art.120 (1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.

(2) Un departament poate avea în componență centre sau laboratoare de cercetare, școli postuniversitare și extensii universitare.

(3) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului universitar la propunerea Consiliului profesoral al facultății în care funcționează.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

Art.121 Institutele, stațiunile experimentale, centrele sau laboratoarele sunt aprobate de către senat pentru organizarea cercetării-dezvoltării și se supun legislației în vigoare din domeniul cercetării.

Art. 122. (1) Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

- a) În instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/linii/programe de studii cu predare în limba maternă;
- b) În instituții de învățământ superior multiculturale; în acest caz, se constituie secții/linii cu predare în limbile minorităților naționale;

(2) Linia de studiu din cadrul universității multilingve și multiculturale elaborează un regulament de funcționare care reglementează procedurile de alegere și alte aspecte specifice structurilor organizatorice în termen de 3 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României.

(3) În învățământul universitar pentru minoritățile naționale, se asigură pregătirea în ciclul I, de studii universitare de licență; în ciclul II, de studii universitare de masterat și ciclul III, de studii universitare de doctorat, precum și învățământ postuniversitar, în limba maternă.

(4) Finanțarea de bază se calculează după un coeficient mărit pentru studenții care urmează cursurile în limba unei minorități naționale.

3. ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE

Structura anului universitar

Art.123 (1) Anul universitar începe la 1 octombrie și include două semestre. Un semestru are o durată, de regulă, de 14 săptămâni de activități didactice urmate de minim 3 săptămâni de examene. În evaluarea creditelor de studii dintr-un semestru se are în vedere o perioadă de minimum 17 săptămâni.

(2) Senatul fiecărei instituții de învățământ superior aprobă anual, cu cel puțin trei luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul privind activitatea profesională a studenților, precum și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu.

Programe de studii universitare

Art.124 (1) Programul de studii universitare reprezintă un grup de unități curriculare de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă și printr-un supliment de diplomă.

(2) Curriculumul programului de studiu este concordant cu profilul calificării definit în Cadrul Național al Calificărilor și este inclus în Registrul Calificărilor din Învățământul Superior (RCIS). Curriculumul unui program de studii se stabilește astfel încât să maximizeze șansele obținerii calificării dorite și se aprobă de către senatul universitar.

(3) Concordanța dintre curriculum și calificarea oferită de programul de studiu este un aspect esențial al asigurării calității.

(4) Programele de studii universitare sunt grupate pe domenii de studii și sunt organizate pe trei cicluri de studiu: licență, masterat, doctorat.

(5) Programele de studii universitare dau acces la ocupații și funcții specifice fiecărui ciclu de studii universitare absolvit.

Art.125 (1) Organizarea programelor de studii este de competența instituțiilor de învățământ superior, cu respectarea legislației în vigoare. Pentru fiecare ciclu universitar organizat, senatul instituției de învățământ superior va aproba un regulament propriu de organizare și funcționare în acord cu standardele naționale și internaționale generale și specifice de calitate.

(2) Un program de studii funcționează legal dacă este autorizat provizoriu sau acreditat și funcționează în condițiile stabilite prin autorizare, respectiv acreditare. Organizarea și desfășurarea de programe de studii care nu funcționează legal se sancționează cu nerecunoașterea studiilor pentru beneficiari, precum și cu amendă penală pentru organizatori și cu retragerea autorizației de funcționare provizorie, respectiv a acreditării programului de studii, de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Autorizarea provizorie și acreditarea programelor de studii se realizează distinct pentru fiecare formă de învățământ, limbă de predare și pentru fiecare locație geografică în care se desfășoară.

(4) Pentru profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene reglementarea națională nu poate contraveni celei europene.

(5) Nomenclatorul domeniilor și programelor de studii universitare, domeniile și programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, locațiile geografice de desfășurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program de studii universitare, formă de învățământ sau limba de predare se stabilesc anual prin hotărâre a guvernului, promovată de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, înainte de 31 martie al fiecărui an.

Forme de organizare

Art. 126 (1) Programele de studii de licență și masterat se pot organiza în următoarele forme: învățământ de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță.

(2) Fac excepție programele de studii de licență și masterat din domeniile reglementate la nivelul UE care se pot organiza doar la forma de învățământ de zi.

(3) Programele de studii doctorale se pot organiza la formele de învățământ de zi și cu frecvență redusă.

(4) Diplomele și certificatele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceleași programe de studii, indiferent de forma de învățământ absolvită, sunt echivalente.

(5) Pot organiza programe de studiu la formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță numai instituțiile de învățământ superior care au acreditat programul de învățământ respectiv la forma de zi.

Contracte de studii

Art.127 Instituția de învățământ superior semnează cu fiecare student/student-doctorand/cursant/cercetător post-doctorat înmatriculat la un program de studii un contract de studii în concordanță cu prevederile regulamentelor de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare. În cazul studiilor universitare de doctorat, contractul de studii este semnat și de conducătorul de doctorat.

Admiterea în programe de studiu

Art. 128 (1) Admiterea în învățământul superior public, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare este de competența fiecărei instituții de învățământ superior și se organizează pe baza metodologiilor specifice de admitere stabilite de acestea, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) La admiterea în învățământul superior public, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare pot candida cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce

privește taxele de școlarizare. Recunoașterea studiilor efectuate de aceștia în țările de domiciliu se va realiza de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în condițiile legii.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea de plată acestor taxe sau reducerea lor.

(4) Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare dintre cele 3 cicluri de studii universitare.

(5) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență, masterat sau doctorat are calitatea de student, respectiv student doctorand, pe întreaga perioadă a prezenței sale în cadrul programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare.

(6) Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere, după afișarea rezultatelor finale.

Examene de finalizare a studiilor

Art. 129 (1) Examenele de finalizare a studiilor în învățământul superior sunt:

- a) examenul de licență, pentru ciclul de studii universitare de licență;
- b) examenul de disertație, pentru ciclul de studii universitare de masterat;
- c) examenul de susținere publică a tezei de doctorat;
- d) examenul de certificare, pentru programele de studii postuniversitare de tip specializare;
- e) examenul de selecție, care precede examenul de licență, în cazul studenților/absolvenților care provin de la instituții de învățământ superior și/sau programe de studii care au intrat în lichidare.

(2) Examenele precizate la alin. (1) se organizează și se desfășoară numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate, pe baza unui Regulament propriu aprobat de senatul instituției și care respectă metodologia cadru aprobat de Ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Examenele de evaluare pe parcurs a studenților

Art. 130 (1) Succesul academic al unui student pe parcursul unui program de studii este determinat prin evaluări sumative de tip examen și prin evaluarea continuă.

(2) Instituțiile de învățământ superior dispun de metodologii de examinare aprobate de senat având în vedere asigurarea calității și respectarea eticii universitare.

(3) Rezultatele în învățare sunt apreciate la examene cu note de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea competențelor minimale aferente unei discipline și promovarea unui examen.

(4) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate de decanul facultății, atunci când se dovedește că acestea au fost obținute în mod fraudulos sau prin încălcarea principiilor de etică universitară.

Art. 131 Rezolvarea contestațiilor depuse de candidații la admitere, de studenții examinați, de absolvenți în cursul examenelor de finalizare a studiilor este în exclusivitate de competența

instituțiilor de învățământ superior, conform propriilor regulamente instituționale. Rezultatele evaluărilor academice nu pot fi contestate în instanțe de judecată.

Diplome

Art. 132 Rectorul poate revoca un certificat sau o diplomă de studii atunci când se dovedește că s-a obținut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea principiilor eticii universitare.

Art. 133 (1) Recunoașterea perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se face în baza unei metodologii cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a unor metodologii specifice aprobate de fiecare instituție de învățământ superior pe baza normelor europene, ale sistemului european de acumulare și transfer al creditelor de studii.

(2) În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe universități, actele de studii vor fi eliberate în concordanță cu normele specifice, europene sau naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.

Credite de studii

Art.134 (1) Programele de studii universitare planifică și organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică și examinare în concordanță cu Sistemul European al Creditelor Transferabile (SECT), exprimându-l în termenii creditelor de studii. Un credit de studiu constă în cantitatea de muncă intelectuală dirijată și independentă necesară pentru finalizarea individuală de către student a unei unități componente a unui curs din cadrul unui program de studii.

(2) Cantitatea de muncă intelectuală individuală a unui student, corespunzătoare unui an universitar, nu poate fi mai mică de 1500 ore, aceasta corespunzând cu 60 de credite.

(3) Durata programelor de studii universitare de licență și masterat pe domenii de specializare se stabilește la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin hotărâre a guvernului.

(4) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență și de masterat corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studii transferabile.

(5) Numărul de credite de studii aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabilește de fiecare universitate în funcție de domeniul științific, cultural sau artistic.

Art. 135 (1) numărul creditelor de studii constituie elementul de referință pe care universitățile îl pot utiliza în recunoașterea unor studii sau perioade de studii universitare legale efectuate anterior în același domeniu fundamental în scopul echivalării și transferării creditelor de studiu și a eventualei continuări a studiilor dintr-un program de studii.

(2) pentru echivalarea, continuarea sau finalizarea studiilor sau recunoașterea în străinătate a unor diplome eliberate anterior introducerii sistemului de credite transferabile, pe baza informațiilor existente în registrului matricol propriu, instituțiile de învățământ superior pot elibera la cerere documente în cadrul cărora să fie atribuit un număr de credite disciplinelor de curs urmate de absolvent. pentru această operațiune instituțiile de învățământ pot percepe taxe în cuantumul aprobat de senat.

(3) recunoașterea și echivalarea de către universități a unor studii sau perioade de studii universitare efectuate anterior se realizează pe baza unei metodologii aprobate de senatul universitar, cu respectarea reglementărilor cadru promovate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(4) învățământul universitar de scurtă durată, realizat prin colegiul cu durata de 3 ani, poate fi echivalat de către ministerul educației, cercetării, tineretului și sportului, printr-o metodologie specifică, pe baza ects, cu ciclul 1 de tip bologna, care corespunde licenței universitare.

Ciclul I – Studii universitare de licență Organizarea

Art. 136 (1) Studiile universitare de licență corespund unui număr cuprins între minimum 180 și maximum 240 de credite de studii transferabile, conform Sistemului European de Credite Transferabile și se finalizează prin nivelul 6 EQF.

(2) La învățământul de zi, durata specifică a studiilor universitare de licență este, după caz, de 3-4 ani și corespunde unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii. Durata studiilor de licență pentru învățământul ingineresc este de 4 ani.

(3) Un procent maximum de 5% din numărul studenților la zi, pot parcurge, cu aprobarea Consiliului Facultății, doi ani de studii într-un singur an, cu excepția primului și ultimului an de studii, în condițiile prevăzute de regulamentele de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.

(4) În cadrul studiilor universitare de licență este obligatorie efectuarea unor stagii de practică.

(5) Studiile universitare de licență la forma de învățământ de zi se pot organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului alocă pentru studiile universitare de licență la forma de învățământ de zi un număr de granturi de studii finanțate de la buget, pentru universitățile publice.

(6) Studiile universitare de licență în forma de învățământ seral, cu frecvență redusă sau la distanță se organizează, de regulă, în regim cu taxă. Numărul de locuri pentru studiile universitare de licență în regim cu taxă și quantumul taxei se stabilesc de către senatul fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza legislației în vigoare și cu respectarea cerințelor de asigurare a calității și se fac publice până la 15 aprilie a fiecărui an. Quantumul taxei în instituțiile de învățământ superior public sau particular nu poate fi mai mic decât costul de școlarizare pentru un student echivalent.

Art. 137 (1) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare de licență absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta.

(2) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior pot stabili facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea candidaților la studiile universitare de licență care au obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare naționale sau internaționale.

Art. 138 (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de licență se numește „diplomă de licență” sau, după caz, „diplomă de inginer”.

(2) Pe diploma de licență se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ. Diploma de licență este însoțită de „suplimentul la diplomă” care se eliberează gratuit, în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

Ciclul II – Studii universitare de masterat Organizarea

Art. 139 (1) Programele de studii universitare de masterat reprezintă al II-lea ciclu de studii universitare, se finalizează prin nivelul 7 din Cadrul European al Calificărilor (EQF) și din Cadrul Național al Calificărilor (CNC), au o durată normală de 1-2 ani și corespund unui număr de credite de studii transferabile cuprins, de regulă, între 60 și 120. Pentru profesii reglementate prin norme ori recomandări sau bune practici europene, ciclul I (licența) și ciclul II (masterat) de studii universitare pot fi oferite comasat într-un program unitar de studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 și 6 ani, la învățământul de zi, cu frecvență, în condițiile prezentei legi, diplomele obținute fiind echivalente titlului de master.

(2) Diploma de licență sau de absolvire a absolvenților învățământului superior de lungă durată, din perioada anterioară aplicării celor trei cicluri de tip Bologna, este echivalentă cu diploma de studii universitare de masterat, în specialitate.

Art. 140 (1) Programele de studii universitare de master pot fi:

- a) masterate profesionale, orientate preponderent spre formarea competențelor profesionale;
 - b) masterate de cercetare, orientate preponderent spre formarea competențelor de cercetare științifică. Învățarea realizată în cadrul masteratului de cercetare poate fi echivalată cu primul an de studiu din cadrul programelor de studii universitare de doctorat.
- (2) Pot organiza programe de studii universitare de masterat într-un domeniu acele instituții de învățământ superior care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:
- a) sunt acreditate;
 - b) misiunea asumată și validată în condițiile prezentei legi permite acest lucru;
 - c) au acreditat domeniul respectiv pentru studii masterale.

Art.141 (1) Acreditarea pentru o universitate a unui domeniu pentru studii universitare de masterat împreună cu numărul maxim al studenților care pot fi școlarizați se realizează prin hotărâre de guvern în urma evaluării externe realizată de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau străinătate, înregistrată în Registrul European al Agențiilor de Asigurare a Calității (EQAR).

(2) În cadrul domeniului acreditat pentru studii universitare de masterat, programele de studii promovate sunt hotărâte anual de către senatul universității și comunicate Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului până la 30 martie pentru a fi publicate centralizat.

(3) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu agenți economici, asociații profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerințelor pieței muncii.

Admitere

Art. 142 Pot candida la programe de studii universitare de masterat absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă.

Diploma

Art. 143 Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de masterat și susținerea cu succes a lucrării de disertație se numește „diplomă de master” și cuprinde toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ. Aceasta este însoțită de „suplimentul la diplomă” care se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

Ciclu III – Studii universitare de doctorat

Organizarea

Art. 144 (1) Doctoratul reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare și permite dobândirea unei calificări de nivelul 8 din cadrul European al Calificărilor (EQF) și din cadrul național al Calificărilor (CNC) și se desfășoară pe baza unui Cod al Studiilor Universitare de Doctorat, adoptat prin hotărâre de guvern.

(2) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza de către universități acreditate în acest sens, numite Universități Organizatoare de Doctorat (UOD), de către

consorții sau parteneriate care se stabilesc legal între o UOD și institute naționale de cercetare sau institute de cercetare din cadrul Academiei Române precum și firme de înaltă tehnologie sau de cercetare-dezvoltare. Parteneriatele sau consorțiile constituie o Instituție Organizatoare de Studii Universitare de Doctorat (IOSUD), recunoscută ca atare de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza acreditării, respectiv a evaluării periodice.

(3) Acreditarea și evaluarea se face pentru fiecare instituție de învățământ superior și pentru fiecare domeniu de doctorat din cadrul acestora de către ARACIS și CNCISIS, pe baza unui sistem de criterii și a unei metodologii care se aprobă prin hotărâre a guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Fiecare domeniu și UOD sau IOSUD sunt evaluate periodic din 5 în 5 ani.

(4) Pe baza rezultatelor evaluării instituției de învățământ superior, ARACIS și CNCISIS propun Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului acordarea sau, după caz, retragerea dreptului de organizare de studii universitare de doctorat. Dreptul de a organiza studii universitare de doctorat se atestă prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Programele de studii universitare de doctorat sunt de două tipuri:

a) doctorat științific, care are ca finalitate producerea de cunoaștere științifică originală, relevantă internațional, pe baza unor metode științifice, organizat numai la forma de învățământ de zi. Doctoratul științific este o condiție esențială pentru cariera didactică în învățământul superior și pentru cercetare;

b) doctorat profesional, care are ca finalitate producerea de cunoaștere originală pe baza aplicării metodei științifice și a reflecției sistematice, asupra unor creații artistice sau asupra unor performanțe sportive de înalt nivel național și internațional.

(6) În cadrul instituțiilor organizatoare de studii universitare de doctorat, se organizează școli doctorale pe discipline sau tematici disciplinare și interdisciplinare.

(7) Studiile universitare de doctorat dispun, în cadrul instituțional al UOD și al IOSUD, de sisteme proprii și specifice de conducere și administrare a programelor de studii și cercetare, inclusiv la nivelul școlilor doctorale.

Art. 145 (1) Durata programului de studii universitare de doctorat este de regulă de 3 ani, se desfășoară în cadrul unei școli doctorale sub coordonarea unui conducător de doctorat și cuprinde:

a) un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate, individual sau în cadrul școlii doctorale;

b) un program individual de cercetare științifică sau creație artistică.

(2) În domeniile de studii reglementate la nivel european, durata studiilor universitare de doctorat respectă reglementările în cauză.

(3) În situații speciale, durata programului de studii universitare de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile.

(4) Un IOSUD sau o UOD poate recunoaște, conform regulamentului propriu de organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat și în condițiile prezentei legi, parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat și/sau a unor stagii de cercetare științifică desfășurate în țară sau străinătate, în universități sau în centre de cercetare de prestigiu, precum și recunoașterea unor cursuri parcurse în cadrul programelor de studii universitare de masterat de cercetare.

(5) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, în condiții stabilite prin regulamentul instituțional propriu de organizare și desfășurare a doctoratului. Durata acestor studii se prelungeste în consecință cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

(6) Curriculumul de pregătire și programul de cercetare sunt stabilite de școala

doctorală.

Art. 146 (1) Studiile universitare de doctorat se organizează cu finanțare de la bugetul de stat, în regim cu taxă sau din alte surse legal constituite.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului alocă anual, prin hotărâre de guvern, pentru studiile universitare de doctorat științific și pentru doctoratul profesional din domeniul artelor și sportului, granturi doctorale. Grantul doctoral include cuantumul bursei individuale și costurile pentru programul de studii avansate și pentru programul de cercetare. Aceste granturi sunt ajustate cu coeficienți corespunzători pe domenii disciplinare și profesionale ale doctoratului.

(3) Finanțarea școlilor doctorale se face pe bază de competiție, la care participă școlile doctorale din cadrul OUD sau IOSUD.

(4) Metodologia de organizare și finanțare a programelor doctorale se stabilește prin hotărâre de guvern.

Art. 147 Doctoratul se poate desfășura în limba română, în limba minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, conform contractului de studii doctorale încheiat între UOD sau IOSUD, conducătorul de doctorat și studentul-doctorand.

Art. 148 (1) Studiile universitare de doctorat se pot organiza și în cotutelă, caz în care studentul-doctorand își desfășoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România și a unui conducător de doctorat dintr-o altă țară, sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători științifici din universități diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate.

(2) În contextul politicilor de asigurare a mobilității universitare, instituția de învățământ superior organizatoare de doctorat poate angaja, pe bază de contract, specialiști din străinătate care dețin dreptul legal de a conduce doctorat. Pentru țările din Uniunea Europeană și Elveția acest drept se dobândește automat ca urmare a recunoașterii și echivalării academice. Pentru țările din afara UE, acest drept se poate obține astfel:

- a) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului stabilește o listă a universităților pentru care acest drept se dobândește automat;
- b) Pentru universitățile care nu sunt cuprinse în lista stabilită de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, acest drept se dobândește fie printr-o convenție internațională de recunoaștere reciprocă, fie prin evaluarea de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, numit în continuare CNATDCU, a dosarului cu activitatea științifică a specialistului, înaintat de instituția angajatoare.

Admiterea

Art. 149 Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenții studiilor universitare de masterat sau a studiilor echivalente cu acestea.

Studentul-doctorand

Art. 150 (1) Pe parcursul desfășurării studiilor universitare de doctorat, doctorandul are calitatea de student-doctorand.

(2) Pe toată durata activității, studentul-doctorand de la forma de învățământ zi beneficiază de recunoașterea vechimii în muncă și specialitate și de asistență medicală gratuită, fără plata contribuțiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(3) Studentul-doctorand poate desfășura activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4-6 ore didactice pe săptămână. Activitățile didactice care depășesc acest nivel vor fi remunerate în conformitate cu legislația în vigoare, intrând sub incidența codului muncii, cu respectarea drepturilor și obligațiilor ce revin salariatului și cu plata contribuțiilor datorate, potrivit legii, la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Art. 151 (1) Perioada desfășurării studiilor universitare de doctorat constituie perioadă asimilată, conform legii pensiilor, pentru stabilirea stagiului de cotizare, cu excepția cazului în care doctorandul realizează venituri pentru care plătește, în această perioadă, contribuții la asigurările sociale.

(2) După susținerea tezei de doctorat, UOD sau IOSUD eliberează o adeverință care atestă perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat la forma de învățământ cu frecvență (zi).

Conducătorul de doctorat

Art. 152 (1) Pot fi conducători de doctorat: profesorii universitari, academicienii sau cercetătorii științifici principal gradul I, cu titlul de doctor obținut în domeniul fundamental de științe respectiv sau înrudit.

(2) Calitatea de conducător de doctorat este acordată de CNATDCU profesorilor universitari sau cercetătorilor științifici gradul I, în conformitate cu standardele naționale elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unor criterii de evaluare relevante la nivel național și internațional.

(3) În cadrul aceleiași instituții care organizează doctorat, un conducător de doctorat poate îndruma studenți - doctoranzi numai în domeniul pentru care a obținut conducerea de doctorat. Un conducător de doctorat poate îndruma maximum 10 doctoranzi, aflați în diverse stadii ale studiilor de doctorat.

Art. 153 (1) Conducătorul de doctorat își desfășoară activitatea didactică și de cercetare în instituția de învățământ superior care l-a propus, într-o UOD sau în instituții de cercetare sau de producție care formează parteneriate sau consorții în cadrul unei IOSUD.

(2) Un conducător de doctorat își poate desfășura activitatea la o singură instituție care organizează studii doctorale. Pentru activitatea pe care o desfășoară în această calitate, conducătorii de doctorat vor fi remunerați în conformitate cu legislația în vigoare.

Teza de doctorat

Art. 154 (1) Teza de doctorat se elaborează conform cerințelor stabilite de instituțiile organizatoare de doctorat prin regulamentul de organizare și desfășurare a programelor de studii universitare de doctorat și în concordanță cu reglementările în vigoare la nivel național.

(2) Comisia de susținere a tezei de doctorat este propusă de conducătorul de doctorat și aprobată de conducerea UOD. Ea este alcătuită din cel puțin 5 membri: președintele, ca reprezentant al UOD sau IOSUD, conducătorul de doctorat și 3 referenți oficiali din țară sau din străinătate, specialiști în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat și care își desfășoară activitatea în afara UOD sau IOSUD respective. Membrii comisiei de doctorat au titlul de doctor și au cel puțin funcția didactică de conferențiar universitar sau de cercetător științific principal gradul I.

(3) Teza de doctorat se susține în ședință publică în fața comisiei de doctorat, după evaluarea pozitivă a tuturor referenților. Susținerea tezei de doctorat poate avea loc în

prezența a cel puțin 4 din cei 5 membri ai comisiei de doctorat, cu participarea obligatorie a președintelui comisiei și a conducătorului de doctorat.

(4) Pe baza susținerii publice a tezei de doctorat, comisia de doctorat evaluează și deliberază asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de doctorat. Calificativele care pot fi atribuite sunt: „Foarte bine”, „Bine”, „Satisfăcător” și „Nesatisfăcător”.

(5) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului „Foarte bine”, „Bine” sau „Satisfăcător” comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor, propunere care se înaintează spre validare CNATDCU.

(6) În cazul atribuirii calificativului „Nesatisfăcător”, comisia de doctorat va preciza elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat și va solicita o nouă susținere publică a tezei.

(7) Titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, după validarea tezei de doctorat de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. În domeniul fundamental Arte, după caz, teza de doctorat va fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale.

(8) În cazul în care CNATDCU nu validează argumentat teza de doctorat, UOD sau IOSUD primește din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului o motivație scrisă de invalidare, redactată în baza observațiilor CNATDCU. Lucrarea de doctorat poate fi retransmisă Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare în termen de 1 an de la data primei invalidări.

Art.155 (1) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numește „diplomă de doctor”. În diploma care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor se menționează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului pentru doctoratul științific; în cea care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor într-un domeniu profesional se menționează, în mod expres, domeniul profesional al doctoratului.

(2) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat științific, se conferă de către IOSUD diploma și titlul de doctor în științe, corespunzându-i acronimul Dr.S.

(3) În urma finalizării studiilor universitare de doctorat profesional, se conferă de către IOSUD diploma și titlul de doctor într-un domeniu profesional, corespunzându-i acronimul Dr.P.

Art. 156 (1) În cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe baza unor rapoarte externe de evaluare, întocmite, după caz, de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, sau de ARACIS, sau de CNCSIS sau de Consiliul de Etică al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, poate lua următoarele măsuri:

- a) retragerea dreptului OUD sau IOSUD de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi doctoranzi pe o perioadă de până la 3 ani;
- b) retragerea calității de conducător de doctorat și a titlului de profesor;
- c) retragerea titlului de doctor.

(2) Redobândirea dreptului OUD sau IOSUD de a organiza concurs de admitere în ciclul de studii universitare de doctorat se poate obține numai pe baza unui nou raport extern de evaluare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, ARACIS și CNCSIS și cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Redobândirea calității de conducător de doctorat se poate obține la propunerea OUD sau

IOSUD, pe baza unui raport de evaluare internă ale cărui aprecieri sunt validate printr-o evaluare externă efectuată de CNATDCU. Rezultatele pozitive ale acestor proceduri sunt condiții necesare pentru aprobare din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) UOD sau IOSUD și conducătorul de doctorat sunt evaluați o dată la 5 ani, conform procedurilor stabilite prin ordin de ministru, la propunerea CNATDCU.

4. ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI POSTUNIVERSITAR

Art. 157 Programele postuniversitare sunt:

- a) programe postdoctorale de cercetare avansată;
- b) programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă.

Programele postdoctorale

Art. 158 (1) Programele postdoctorale:

- a) sunt programe destinate persoanelor care au finalizat studiile universitare de doctorat științific cu frecvență la zi și au obținut o diplomă de doctor într-un domeniu al științei cu cel mult doi ani înainte de admiterea într-un program postdoctoral de cercetare;
- b) asigură cercetătorului postdoctorat cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor efectuate în cadrul domeniului în care deține titlul științific de doctor sau în domenii conexe;
- c) pot fi organizate numai în forma cu frecvență la zi;
- d) au o durată de minimum un an;
- e) se pot finanța de instituții publice sau operatori economici;
- f) se desfășoară în cadrul UOD sau IOSUD pe baza planului de cercetare al UOD sau IOSUD propus de cercetătorul postdoctorat și aprobat de instituția gazdă.

(2) Instituțiile de învățământ superior acreditate să organizeze programe de studii universitare de doctorat pot organiza, în cadrul UOSUD, programe postdoctorale.

(3) Admiterea la programe postdoctorale se face pe baza metodologiei elaborate de UOD sau IOSUD, în conformitate cu legislația în vigoare. Numărul de locuri pentru programele postdoctorale se stabilește de către senatul fiecărei UOD sau de către forul de conducere al IOSUD.

(4) În perioada programului de cercetare postdoctorală, persoana angajată este încadrată pe poziția de cercetător cu contract de muncă pe perioadă determinată.

(5) La finalizarea programului postuniversitar, cercetătorul postdoctorat va primi un atestat de cercetare.

Programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă

Art. 159 (1) Pot organiza programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă toate acele instituții de învățământ superior care au acreditate cel puțin programe de studii universitare de licență în domeniul științific și profesional respectiv.

(2) Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională ale instituțiilor acreditate se desfășoară pe baza unui Regulament propriu de organizare și desfășurare, aprobat de senatul instituției și cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(3) Programele postuniversitare se pot organiza în forma cu frecvență la zi, cu frecvență redusă, la seral sau la distanță, pot utiliza Sistemul European de Credite Transferabile și se finalizează cu un examen final de certificare a competențelor profesionale asimilate de cursanți pe parcursul programului.

(4) Programele postuniversitare se pot organiza în regim cu taxă sau cu finanțare din alte surse.

(5) Au dreptul să participe la studii postuniversitare absolvenții care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(6) La finalizarea programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională, instituția organizatoare eliberează un certificat de atestare a competențelor profesionale specifice programului.

5. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MEDICAL

Organizarea și funcționarea învățământului superior medical

Art. 160 (1) Învățământul universitar din domeniul medical uman și veterinar se desfășoară numai în instituții de învățământ universitar autorizate provizoriu sau acreditate, cu respectarea reglementărilor generale și sectoriale din Uniunea Europeană și anume:

- a) se asigură 6 ani de studii, pentru minimum 5500 de ore de activitate teoretică și practică la specializările Medicină, Medicină dentară și Medicină Veterinară; 5 ani de studii, pentru specializarea farmacie; 4 ani de studii, pentru minimum 4600 de ore de pregătire pentru specializarea asistenți medicali generaliști și moașe și de 3 ani pentru alte specializări medicale;
- b) fiecare an universitar are câte 60 de credite de studiu transferabile ECTS. Pentru ciclul I sunt totalizate 180 credite pentru specializările cu licență pe o durată a studiilor de 3 ani, 240 de credite pentru specializările de 4 ani, 300 de credite pentru specializarea Farmacie cu durată de 5 ani și 360 de credite pentru specializarea Medicină, Medicină Dentară și Medicină Veterinară de 6 ani;
- c) studiile universitare de masterat au între 60 și 120 de credite;
- d) studiile universitare de doctorat totalizează 240 de credite.

(2) Instituțiile de învățământ superior din domeniul medical acreditate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza forme de învățământ prin cele 3 cicluri universitare: ciclul I – studii universitare de licență, ciclul II – studii universitare de masterat, ciclul III – studii universitare de doctorat, precum și de formare și dezvoltare profesională: de rezidențiat, perfecționare, educație medicală continuă. Studiile de rezidențiat se organizează numai în Universitățile de Medicină și Farmacie acreditate.

(3) Durata studiilor universitare de doctorat pentru absolvenții din învățământul medical uman și veterinar superior este de 4 ani.

(4) Instituțiile de învățământ superior din domeniul medical uman și veterinar și instituțiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii pentru asigurarea unor condiții optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale și accesul la informație medicală.

Art. 161 Reglementarea altor aspecte specifice desfășurării activităților din acest domeniu va fi realizată prin hotărâre de guvern, ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și, după caz, ordine comune cu Ministerul Sănătății și ANSVSA.

6. ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ

Organizare și funcționare

Art. 162 (1) Învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, și

cuprinde: învățământ universitar pentru formarea ofițerilor, ofițerilor de poliție și a altor specialiști, precum și învățământ postuniversitar.

(2) Instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională din cadrul sistemului național de învățământ, precum și specializările/programele de studii din cadrul acestora, se supun mecanismelor de asigurare a calității, ca și instituțiile de învățământ civil.

(3) Structura organizatorică, profilurile, programele de studii, cifrele anuale de școlarizare, criteriile de selecționare a candidaților pentru învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se stabilesc de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, cu avizul ui Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Formele de organizare a învățământului, admiterea la studii, derularea programelor de studii, finalizarea studiilor, autorizarea și acreditarea instituțiilor de învățământ, în învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională, se supun procedurilor și condițiilor aplicabile instituțiilor de învățământ superior civil.

(5) Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi la specificul învățământului superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională, Apărării Naționale, Administrației și Internelor, Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale pot emite ordine, regulamente și instrucțiuni proprii.

(6) Ofițerii în activitate, în rezervă sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a școlii militare cu durata de 3 sau 4 ani, pot să-și completeze studiile în învățământul superior civil, pentru obținerea diplomei de licență în profiluri și specializări similare sau apropiate armeei/specialității militare. Participarea ofițerilor în activitate la învățământul de zi se reglementează prin ordin al conducătorilor instituțiilor din domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale.

(7) Diplomele de licență, de masterat, de doctorat eliberate de instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională, precum și titlurile științifice obținute dau dreptul deținătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condițiile legii, să ocupe funcții echivalente cu cele ale absolvenților instituțiilor civile de învățământ, cu profil apropiat și de același nivel.

Managementul și finanțarea instituțiilor

Art.163 (1) Managementul și finanțarea instituțiilor din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se realizează în aceleași condiții ca în instituțiile civile de învățământ superior.

(2) Structurile și funcțiile de conducere din instituțiile de învățământ militar, de ordine și securitate publică sunt aceleași ca cele din instituțiile civile de învățământ și se ocupă în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ superior, indiferent de gradul militar al candidatului ales.

(8) Conducerea unităților și instituțiilor de învățământ militar, de ordine și securitate publică se realizează de către comandanți/rectori care ocupă funcțiile în conformitate cu reglementările comune ale ui Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ui Apărării Naționale, ui Administrației și Internelor, Justiției, Serviciului Român de Informații.

(9) Comandantul instituției de învățământ superior militar, de informații, de ordine și securitate publică poate îndeplini și atribuțiile de rector, dacă îndeplinește simultan și condițiile specifice prevăzute în lege pentru această funcție.

(10) În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se înființează corpul instructorilor militari, de ordine și securitate publică, prin ordine și instrucțiuni ale ui Apărării Naționale, ui Administrației și Internelor, Ministerul Justiției, Serviciului Român de Informații și al altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Resurse umane

Art.164 (1) Funcțiile didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se încadrează, se ocupă și se eliberează în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ superior. Cadrele didactice și de cercetare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională au același statut ca cele din instituțiile civile de învățământ și se bucură de principiul libertății academice și al autonomiei universitare.

(2) Instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine și securitate publică se bucură de principiul autonomiei universitare.

(3) Cadrele didactice militare titulare, pensionate pentru limită de vârstă și vechime integrală ca militari, au dreptul să-și continue activitatea didactică, în cadrul aceleiași instituții de învățământ superior, cu contract de muncă, păstrându-și titularizarea pe post, până la îndeplinirea vârstei de pensionare stabilită de lege.

(4) În instituțiile militare de învățământ superior, categoria personalului didactic auxiliar cuprinde și specialiștii din structurile de management educațional.

Biblioteci și centre de documentare și informare

Art.165 Bibliotecile și Centrele de documentare și informare din învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională funcționează în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ.

Viața universitară

Art.166 Viața universitară din instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se desfășoară în conformitate cu reglementările legale pentru instituțiile civile de învățământ superior, adaptate mediului militar, de informații, de ordine publică și securitate națională.

7. ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ

Art.167 (1) Activitatea de cercetare și creație din universități se organizează și funcționează pe baza legislației românești și europene în domeniu.

(2) Universitățile au obligația să creeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare. Aceste structuri deserveșc și răspund optim cerințelor personalului implicat în cercetare.

(3) Personalul implicat în activități de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare ale universității, dispune, în limita granturilor și contractelor de cercetare, de autonomie și responsabilitate personală, delegata de ordonatorul de credite, în realizarea achizițiilor publice și gestiunea resurselor umane necesare derulării grantului. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern.

Art.168 (1) La sfârșitul fiecărui an bugetar conducerea universității va prezenta Senatului un raport referitor la cuantumul regiei pentru granturile de cercetare și modul în care aceasta a fost cheltuită.

(2) Cuantumul regiei pentru granturile și contractele de cercetare este stabilit de finanțator sau de autoritatea contractantă și nu poate fi modificat pe perioada derulării acestora.

Art.169 (1) Pentru granturile gestionate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin Autoritatea Națională de Cercetare Științifică, acesta asigură un avans de 30% din valoarea grantului din momentul semnării contractului de finanțare.

(2) Mobilitatea interinstituțională a personalului de cercetare după principiul : grantul urmează cercetătorul – este garantată prin lege. Titularul grantului răspunde public, conform contractului cu autoritatea contractantă, de modul de gestionare a grantului.

8. PROMOVAREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI CERCETARE

Art.170 (1) Asigurarea calității învățământului superior și cercetării universitare este o atribuție fundamentală a Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Agenția Română de Asigurare a Calității (ARACIS), alte agenții înscrise în Registrul European al Agențiilor de Asigurare a Calității în învățământul superior, precum și cu Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Consiliul de Etică Universitară, conform legislației în vigoare.

(2) Universitățile care refuză să facă publice datele solicitate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, încalcă principiul răspunderii publice și sunt sancționate cu una sau mai multe dintre sancțiunile specificate în prezenta lege.

Art.171 (1) Pentru asigurarea calității în învățământul superior, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin organisme abilitate, realizează evaluarea programelor de studii și evaluarea instituțională a universităților.

(2) Metodologia de ierarhizare a programelor de studii și de clasificare a universităților se aprobă prin hotărâre de guvern în maximum 6 luni de la promulgarea acestei legi.

(3) Aplicarea metodologiei de ierarhizare și clasificare intră în răspunderea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și este realizată de către un consorțiu format din: ARACIS, CNCSIS, CNATDCU și de un organism internațional selectat pe bază de competiție.

(4) Universitățile se clasifică, pe baza evaluării programelor de studii și a capacităților instituționale, în 3 categorii:

- a) universități preponderent de educație;
- b) universități de educație și cercetare științifică și creație artistică;
- c) universități de cercetare avansată și educație.

(5) Finanțarea din surse publice se va face diferențiat pe categorii de universități și în funcție de poziția în ierarhie a programelor de studii.

(6) Statul finanțează programele de excelență în orice categorie de universități. Totodată, sunt finanțate din fonduri publice: programe de licență în universitățile menționate la alin.(4), lit.a), programe de licență și masterat în universitățile menționate la alin.(4), lit.b.) și programe de doctorat, masterat și licență în universitățile menționate la alin.(4), lit.c).

Art.172 (1) Pentru promovarea calității și creșterea eficienței sistemului de învățământ superior, pentru creșterea vizibilității internaționale și pentru concentrarea resurselor, universitățile publice și private pot:

- a) să se constituie în consorții universitare;
- b) să fuzioneze într-o singură instituție de învățământ superior cu personalitate juridică.

(2) Universitățile acreditate la data adoptării acestei legi pot iniția tratative pentru constituirea de consorții sau pentru fuzionare prin comasare sau absorbție.

(3) În cazul universităților publice, în maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va propune o lege prin care se realizează comasarea prin fuziune a universităților care au misiuni asemănătoare și sunt localizate în aceeași unitate teritorial administrativă sau la o distanță mai mică de 200 km între localitățile de reședință.

(4) Fuziunea prin comasare sau absorbție prin fuziune se va face prioritar în jurul instituțiilor din categoria universităților de cercetare avansată și educație.

(5) Evaluarea programelor de studii și a instituțiilor de învățământ superior se face periodic la inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau a universităților. Rezultatele evaluării se fac publice pentru informarea beneficiarilor de educație și transparența instituțională.

Art.173 (1) Fiecare universitate are obligația să realizeze, la intervale de maximum 5 ani, evaluarea internă și clasificarea departamentelor pe 5 niveluri de performanță în cercetare, conform unei metodologii cadru elaborate de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior și aprobate prin ordin de ministru. Rezultatele evaluării și clasificării se fac publice.

(2) Senatul universitar, la propunerea rectorului, în baza evaluării interne, poate dispune reorganizarea sau desființarea departamentelor sau instituțiilor slab performante, fără a prejudicia, în vreun fel, studenții.

Art. 174 Guvernul României înființează Institutul de Studii Avansate din România, având ca obiectiv principal susținerea elitelor românești din țară și din diaspora.

Art. 175 Statul încurajează excelența în instituțiile de învățământ superior prin pârgii financiare specifice, existente în prezenta lege:

- a) un procent minim de 30% din finanțarea de bază se acordă universităților publice pe baza criteriilor și standardelor de calitate stabilite de Consiliul Național al Finanțării Învățământului Superior și aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- b) fondul de dezvoltare instituțională se adresează celor mai bune instituții de învățământ superior din fiecare categorie;
- c) fondurile de finanțare suplimentară și granturi alocate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Sprrijinirea excelenței individuale

Art. 176 Formele de sprijin pentru cadrele didactice, studenții și cercetătorii cu performanțe excepționale includ:

- a) granturi de studii sau de cercetare la universități din țară sau din străinătate, acordate pe bază de competiție;
- b) granturi pentru efectuarea și finalizarea unor cercetări, inclusiv teze de doctorat.
- c) aprobarea unor rute educaționale flexibile, care permit accelerarea parcursului de studii universitare;
- d) crearea de instrumente și mecanisme de susținere a inserției lor profesionale în țară,

astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul cât și achizițiile realizate prin formare.

9. PROMOVAREA UNIVERSITĂȚII CENTRATE PE STUDENT

Art.177 (1) Studenții sunt considerați parteneri ai instituțiilor de învățământ superior și membri egali ai comunității academice.

(2) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități universitare numai în urma admiterii și înmatriculării sale într-o instituție de învățământ superior.

(3) O persoană poate fi admisă și înmatriculată ca student concomitent în două instituții de învățământ superior diferite sau în maxim două programe de studii, în cadrul aceleiași universități. Orice subvenție financiară sau bursă din fonduri publice se acordă, conform normelor legale în vigoare, numai într-o singură instituție de învățământ superior, pentru un singur program de studii.

(4) În vederea testării cunoștințelor și capacităților cognitive, respectiv artistice sau sportive, și a admiterii într-un program de studii pentru licență, master sau doctorat, instituțiile de învățământ superior organizează examene de admitere pentru fiecare program și ciclul de studiu.

(5) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează anual o metodologie cadru privind organizarea admiterii în instituțiile de învățământ superior publice și private din România.

(6) Fiecare instituție de învățământ superior elaborează și aplică propriul regulament de organizare a admiterii în programele de studii oferite. Prevederile acestui regulament sunt concordante în conținut cu metodologia cadru privind organizarea admiterii, instituită de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Condițiile de admitere trebuie făcute publice în fiecare an, cu cel puțin 6 luni înainte de susținerea concursului de admitere.

Înmatricularea studenților. Registrul Matricol Unic al Universităților

Art.178 (1) O instituție de învățământ superior poate admite și înmatricula într-un program de studii numai acel număr de studenți pentru care sunt asigurate condiții optime de calitate academică și de viață confortabilă a studenților în spațiul academic.

(2) Capacitatea de școlarizare este făcută publică de către rectorul instituției de învățământ superior prin declarație pe proprie răspundere, cu respectarea capacității de școlarizare stabilită prin evaluarea A.R.A.C.I.S.

(3) În urma admiterii într-un program de studii, între student și universitate se încheie un contract în care se specifică drepturile și obligațiile părților.

(4) Universitățile care admit în programele lor de studii mai mulți studenți decât capacitatea de școlarizare de care dispun sunt sancționate printr-una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute în prezenta lege.

Art.179 (1) Se constituie Registrul Matricol Unic al Universităților din România (RMUR), ca o bază de date electronică în care sunt înregistrați toți studenții din România din universitățile publice sau private acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu. Registrele matricole ale universităților devin parte a RMUR, asigurându-se un control riguros al diplomelor.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va elabora un Regulament de alocare a codului matricol individual, precum și conținutul informațiilor care vor fi scrise în Registrul Matricol Unic al Universităților din România.

(3) Registrul Matricol Unic al Universităților din România este document oficial protejat legal. Falsificarea înscrisurilor din registrul matricol este o infracțiune sancționată conform legii.

(4) Registrul Matricol Unic al Universităților din România, registrele matricole ale universităților și sistemele informatice aferente se vor elabora în termen de cel mult doi ani de la adoptarea prezentei legi.

(5) Baza de date electronică aferentă Registrului Matricol Unic înregistrează și păstrează și evidența diplomelor universitare emise în România, pe baza registrelor existente în universitățile acreditate.

Art.180 (1) Principiile care reglementează activitatea studenților în cadrul comunității universitare sunt:

- a) principiul nediscriminării: în baza căruia toți studenții beneficiază de egalitate în tratament din partea instituției de învățământ superior; orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă.
- b) principiul dreptului la asistență și la servicii complementare în învățământul superior exprimat prin: consilierea și informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare; consilierea în scopul orientării profesionale; consilierea psihologică, cont email, acces la baza de date specifice domeniului și la cea referitoare la situația școlară personală.
- c) principiul participării la decizie, în baza căruia toate deciziile majore în cadrul instituțiilor de învățământ superior sunt luate cu participarea reprezentanților studenților.
- d) principiul libertății de exprimare în baza căruia studenții au dreptul să își exprime liber opiniile academice, în cadrul instituției de învățământ în care studiază.
- e) principiul transparenței și al accesului la informații, în baza căruia studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) Drepturile, libertățile și obligațiile studenților sunt cuprinse în Codul drepturilor și obligațiilor studentului, propus de asociațiile studențești și adoptat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului prin ordin de ministru.

(3) Fiecare universitate va institui un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului. Asociațiile studenților prezintă un raport anual privind respectarea codului . Raportul va fi făcut public.

Art.181 (1) Studenții au dreptul să înființeze, în instituțiile de învățământ superior, publice sau particulare, ateliere, cluburi, cercuri, cenecluri, formații artistice și sportive, publicații, conform legii.

(2) Organizațiile studențești sunt, de drept, reprezentanți legitimi ai intereselor studenților, la nivelul fiecărei comunități academice.

(3) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenților din universități, în raport cu instituțiile statutului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va colabora, în dezvoltarea învățământului superior, cu federațiile naționale studențești, legal constituite, și se va consulta permanent cu acestea.

(5) Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite, în condițiile stabilite de Carta universitară.

Art.182 (1) Studenții beneficiază de un sistem de împrumuturi bancare pentru efectuarea studiilor, garantate de stat, pe baza unei hotărâri de guvern. Împrumuturile pot acoperi taxele de studii și costul vieții pe perioada studiilor.

(2) Returnarea împrumutului se va face după angajarea absolvenților pe un loc de muncă și va putea fi întreruptă pe perioada în care un absolvent se află în șomaj, în concediu de maternitate, concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 - 3 ani sau are grave probleme de sănătate.

(3) Cuantumul dobânzii și al împrumutului va fi diferențiat în funcție de mărimea veniturilor salariale ale absolventului.

(4) Statul va acorda credite cu dobândă preferențială pentru studenții din mediul rural sau aparținând unor grupuri dezavantajate, stimulând accesul la învățământul superior și asigurând astfel egalitatea de șanse.

(5) Absolvenții care vor practica profesia minimum 5 ani în mediul rural vor fi scutiți de plata a 75% din împrumut, această parte fiind preluată de stat.

(6) Statul garantează împrumuturile bancare dintr-un fond constituit în acest scop. Acest fond este gestionat de Agenția de Credite și Burse de Studii, prin reglementări corespunzătoare.

Art. 183 (1) Studenții beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice universitare ori în policlinici și unități spitalicești de stat.

(2) În timpul anului școlar, studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, feroviar și naval. Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport stabilite prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Studenții beneficiază de gratuitate pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice în limita bugetelor aprobate.

(4) Studenții cetățeni români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (3) care se desfășoară pe teritoriul României.

(5) Instituțiile de învățământ superior au dreptul de a acorda, în afara cifrei de școlarizare aprobate, cel puțin un loc pentru studii gratuite absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din centrele de plasament, în condițiile stabilite de senatul universitar.

(6) Activitățile extracurriculare—științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive – precum și cele pentru studenții capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În acest scop se pot folosi și alte surse de finanțare.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale studenților.

(8) Statutul de student cu taxă se modifică în condițiile stabilite de senatul universitar.

(9) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate acorda anual burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.

(10) La concursurile pentru obținerea bursei prevăzute la alin. (9) pot participa studenții și absolvenții instituțiilor de învățământ superior publice și cei ai instituțiilor de învățământ superior particular acreditate.

(11) Cheltuielile de întreținere a internatelor, căminelor și cantinelor universităților sau instituțiilor de învățământ publice, destinate studenților, se acoperă din veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ respective; ele se completează cu subvenții acordate din bugetul de stat.

(12) Instituțiile de învățământ superior publice asigură, în limita resurselor financiare proprii, pentru efectuarea practicii comasate a studenților, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masă, cazare și transport, în situațiile în care practica se desfășoară în afara centrului universitar respectiv.

Art.184 (1) Statul român va acorda anual, prin hotărâre de guvern, un număr de burse pentru școlarizarea studenților străini. Aceste burse vor fi atribuite doar acelor universități și programe de studii care îndeplinesc cele mai ridicate standarde de calitate, indiferent dacă sunt publice sau private.

(2) Universitățile, în baza autonomiei, pot dispune integral de veniturile obținute din școlarizarea studenților străini.

10. CONDUCEREA UNIVERSITĂȚILOR

Art.185 (1) Structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior publice sau particulare sunt:

- a) senatul universitar și consiliul de administrație, la nivelul universității,
- b) consiliul de conducere al institutului de studii doctorale;
- c) consiliul facultății;
- d) consiliul departamentului.

(2) Funcțiile de conducere sunt următoarele :

- a) rectorul, prorectorii, directorul general administrativ, la nivelul universității;
- b) directorul institutului de studii doctorale, la nivelul universității;
- c) decanul, prodecanii, la nivelul facultății;
- d) șeful de departament, la nivelul departamentelor.

(3) La nivelul departamentului, șeful de departament și consiliul departamentului se stabilesc prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice titulare și cercetătorilor.

(4) La nivelul facultății, stabilirea structurilor și funcțiilor de conducere se face după următoarea procedură:

- a) 75% dintre membrii cadre didactice ai consiliului facultății sunt aleși prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice titulare și cercetătorilor din facultate; 25% dintre membrii studenți ai consiliului facultății sunt aleși prin vot universal, direct și secret, de către studenții facultății;
- b) decanii sunt selectați prin concurs public organizat de către noul rector al universității. La concurs pot participa persoane din cadrul universității sau din orice facultate de profil din țară sau străinătate care, pe baza audierii în plenul consiliului facultății, au primit avizul acestuia de participare la concurs. Consiliul facultății are obligația de a aviza minimum 2 candidați;
- c) decanul își desemnează prodecanii după numirea de către rector.

(5) Consiliul de conducere al școlii doctorale se stabilește prin votul universal, direct și secret al conducătorilor de doctorat. Directorul institutului de studii universitare de doctorat este unul dintre prorectori.

Art.186 (1) Senatul universitar este compus din 75% personal didactic și de cercetare și 25% reprezentanți ai studenților. Reprezentanții fiecărei facultăți în Senat, pe cote parte de reprezentare stipulate în carta universitară, sunt stabiliți prin vot universal, direct și secret al cadrelor didactice și cercetătorilor, respectiv studenților.

(2) Senatul își alege prin vot secret un președinte, care conduce ședințele senatului și reprezintă senatul în raporturile cu rectorul.

(3) Senatul stabilește comisii de specialitate prin care monitorizează și controlează activitatea rectorului și a consiliului de administrație. Rapoartele de monitorizare și control sunt prezentate periodic și discutate în senatul universitar, stând la baza rezoluțiilor Senatului.

(4) Senatul stabilește o comisie de selecție și recrutare a rectorului formată, în proporție de 50% din membrii ai universității și în proporție de 50% din personalități științifice și academice din afara universității, din țară și străinătate. De asemenea, senatul elaborează și aprobă metodologia de avizare, de selecție și recrutare a rectorului.

Art. 187 (1) Rectorul se stabilește pe baza unui concurs public, în baza unei metodologii aprobate de Senat, conforme cu legislația în vigoare.

(2) La concursul de ocupare a funcției de rector pot participa orice personalități științifice sau academice din țară și străinătate care, pe baza audierii în plenul Senatului universitar, au obținut avizul de participare la concurs din partea acestuia. Senatul are obligația de a aviza minimum doi candidați.

(3) Rectorul confirmat de ministru, pe baza consultării Senatului, își numește prorectorii.

(4) Rectorul, selectat de către comisia de concurs stabilită de senat, este confirmat prin ordin de ministru. După emiterea ordinului de confirmare, rectorul poate semna acte oficiale, înscrieri, acte financiar/contabile, diplome și certificate.

(5) Rectorul confirmat de ministru încheie cu senatul universității un contract de management, cuprinzând criteriile și indicatorii de performanță managerială, drepturile și obligațiile părților contractuale.

(6) Decanii și directorul general administrativ sunt selectați prin concurs public organizat de noul rector și validat de Senat.

(7) Rectorul, prorectorii, decanii și directorul general administrativ formează consiliul de administrație al universității.

Art.188 (1) Rectorul universității publice sau private confirmat încheie un contract instituțional cu ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Rectorul poate fi demis de către Senatul universitar, în condițiile specificate prin contractul de management și carta universitară.

(3) Ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului poate revoca ordinul de confirmare a rectorului în cazul în care constată încălcarea legislației în vigoare sau a contractului instituțional și se poate adresa Senatului, pentru desemnarea unui nou rector, conform prezentei legi.

Atribuțiile senatului, rectorului, consiliului de administrație, decanului și șefului de departament

Art.189 (1) Senatul universității reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității

(2) Atribuțiile senatului sunt următoarele:

- a) garantează libertatea academică și autonomia universitară;
- b) elaborează și adoptă carta universității;
- c) aprobă planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale, la propunerea rectorului;
- d) aprobă, la propunerea rectorului și cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea universității;
- e) aprobă proiectul de buget și execuția bugetară;
- f) elaborează și aprobă: codul de asigurare a calității și codul de etică universitară;
- g) adoptă codul drepturilor și obligațiilor studenților;
- h) aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea universității;
- i) încheie contractul de management cu rectorul;

- j) controlează activitatea rectorului și a consiliului de administrație prin comisii specializate;
- k) validează concursurile publice pentru funcțiile din consiliul de administrație;
- l) aprobă metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
- m) aprobă, la propunerea rectorului, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii și a legislației în vigoare;
- n) îndeplinește alte atribuții, conform cartei.

(3) Componenta și mărimea senatului este stabilită prin carta universității, astfel încât să se asigure eficiența decizională și reprezentativitatea comunității academice.

(4) Durata mandatului unui membru al senatului este de 4 ani, reînnoibil succesiv de maximum două ori. Mandatul senatului este de 4 ani.

(5) Senatul poate fi convocat de rector, la cererea a cel puțin o treime dintre membrii senatului.

(6) Rectorul reprezintă legal universitatea în relațiile cu terții și realizează conducerea executivă a universității. Rectorul este ordonatorul de credite al universității. Rectorul are următoarele atribuții:

- a) realizează managementul și conducerea operativă a universității, în baza contractului de management;
- b) negociază și semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- c) încheie contractul de management cu senatul universității;
- d) propune spre aprobare senatului structura și reglementările de funcționare ale universității;
- e) propune spre aprobare senatului proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
- f) prezintă senatului, la începutul fiecărui an universitar, un raport referitor la: starea generală a universității, asigurarea calității și respectarea eticii universitare. Senatul validează raportul mai sus menționat, în baza referatelor realizate de comisiile sale de specialitate. Aceste documente sunt publice;
- g) conduce consiliul de administrație;
- h) îndeplinește alte atribuții stabilite de senat, în conformitate cu contractul de management, carta universității și legislația în vigoare.

(7) Durata mandatului de rector este de 4 ani, reînnoibil în baza prevederilor cartei universității.

(8) Atribuțiile prorectorilor, numărul și durata mandatelor acestora se stabilesc prin cartă.

(9) Decanul reprezintă facultatea și răspunde de managementul și conducerea facultății. Decanul prezintă anual un raport consiliului profesoral privind starea facultății. Decanul conduce ședințele consiliului facultății și aplică hotărârile rectorului, consiliului de administrație și Senatului. Atribuțiile decanului sunt stabilite în conformitate cu prevederile cartei și cu legislația în vigoare.

(10) Consiliul facultății reprezintă organismul decizional și deliberativ al facultății. Consiliul facultății are următoarele atribuții:

- a) aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea și funcționarea facultății;
- b) aprobă programele de studii gestionate de facultate;
- c) controlează activitatea decanului și aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivelul facultății;
- d) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin cartă sau aprobate de senat și în conformitate cu legislația în vigoare.

(11) Șeful de departament realizează managementul și conducerea operativă a departamentului. În exercitarea acestei funcții el este ajutat de consiliul departamentului, conform cartei. Șeful de departament răspunde de planurile de învățământ, statele de funcții, managementul cercetării și al calității, de managementul financiar, precum și de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din departament.

Art.190 (1) Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție nu se cumulează.

(2) În cazul eliberării unui loc în funcțiile de conducere se procedează la alegeri parțiale, în cazul șefului de departament, sau se organizează concurs public, potrivit cartei, în termen de maximum 3 luni.

(3) Numărul de prorectori și de prodecani din instituțiile de învățământ superior se stabilește prin Carta universității.

(4) Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor, se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.

(5) Structura administrativă a universității este condusă de către un director administrativ și este organizată pe direcții. Postul de director general administrativ se ocupă prin concurs organizat de instituția de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Validarea concursului se face de senatul universitar, iar numirea pe post de către rector.

(6) Unitățile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de directori ai unităților respective, potrivit Cartei.

(7) Prin Carta universitară, universitatea își poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului economic și personalități din mediul academic, cultural și profesional extern.

Art.191 (1) După îndeplinirea vârstei de pensionare, ocuparea oricărei funcții de conducere din universitate este interzisă.

(2) Persoanele care exercită o funcție de conducere sau de demnitate publică au postul rezervat în sistemul educațional.

(3) Persoanele care ocupă o funcție de demnitate publică nu pot exercita niciuna dintre funcțiile de conducere din cadrul universității pe perioada îndeplinirii mandatului de demnitar.

Art.192 (1) Pentru monitorizarea eficienței manageriale, a echității și a relevanței învățământului superior pentru piața muncii, se va stabili, în termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin consultarea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior și a celor interesați, Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliului Național pentru Finanțarea învățământului Superior, Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Agenției de Calificări și Parteneriat cu Mediul Economic și va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului. Raportul anual privind starea învățământului superior se bazează pe indicatorii menționați la alin. (1).

Rolul statului în învățământul superior

Art.193 (1) Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Parlamentul are următoarele atribuții:

- a) aprobă bugetul anual alocat învățământului superior, ca parte a bugetului educației;
- b) aprobă legile referitoare la învățământului superior;
- c) aprobă finanțarea, transformarea sau schimbarea denumirii unei universități;
- d) aprobă desființarea unei universități – la propunerea guvernului în cazul unei universități publice, respectiv la propunerea fondatorilor, în cazul universităților private sau atunci când o universitate încalcă legislația în vigoare.

(3) Guvernul are atribuții referitoare la:

- a) aprobarea strategiilor și politicilor naționale în domeniul învățământului superior;
- b) propunerile de înființare, transformare, schimbare sau desființare a universităților;
- c) aprobarea cadrului național al calificărilor oferite de universități;
- d) aprobarea propunerilor, metodologiilor, criteriilor și standardelor înaintate de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior ;
- e) probarea angajamentelor internaționale asumate de învățământul superior românesc;
- f) aprobarea finanțării multianuale a universităților.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are următoarele atribuții principale:

- a) propune politicile și strategiile naționale pentru învățământul superior, ca parte a Ariei Europene a Învățământului Superior;
- b) elaborează reglementările de organizare și funcționare a sistemului de învățământul superior;
- c) controlează direct sau prin organismele abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior;
- d) realizează, prin intermediul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior sau al altor organisme abilitate, evaluarea periodică, diferențierea universităților și ierarhizarea programelor de studii ale acestora;
- e) controlează gestionarea Registrului Matricol Unic al Universităților din România;
- f) organizează recunoașterea și echivalarea actelor de studii;
- g) elaborează proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării;
- h) verifică și gestionează sistemul național de indicatori și bazele de date corespunzătoare pentru monitorizarea și prognozarea evoluției acestuia în raport cu piața muncii, propus de MECTS și alte instituții abilitate;
- i) susține realizarea de studii și cercetări asupra învățământului superior.

(5) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) sau alte instituții abilitate își realizează atribuțiile precizate în Legea Asigurării Calității.

Art.194 (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului constituie registre de experți și se sprijină pe organisme specializate, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare, Consiliul Național pentru Calificări Universitare și Consiliul de Etică Universitară.

(2) Organismele specializate menționate la alin. (1) se înființează prin hotărâre a guvernului și funcționează în baza unor regulamente proprii aprobate prin ordin al ministrului și dispun de bugete proprii de venituri și cheltuieli. Bugetele acestora se constituie pe bază contractuală cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și din alte surse legal constituite;

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor cu care sunt investite, Consiliile beneficiază de logistică și un secretariat propriu, numit Secretariatul Consiliilor Naționale pentru Învățământul Superior, care are personalitate juridică și este ordonator de credite. Actuala Unitate Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare (UEFISCSU) devine Secretariatul Consiliilor Naționale. Contractele dintre Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Consilii sunt gestionate prin Secretariatul Consiliilor Naționale.

Art.195 (1) Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior are ca atribuții principale elaborarea și actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învățământului superior și prognoza evoluției acestuia în raport cu dinamica pieței muncii.

(2) Consiliul Național pentru Calificări Universitare reunește reprezentanți ai universităților, ai asociațiilor profesionale și ai angajatorilor, pentru constituirea Cadrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior. În realizarea misiunii sale, Consiliul este susținut de Agenția de Calificări și Parteneriat cu Mediul Economic (ACPART).

(3) Consiliul de Etică Universitară are rol de instanță ultimă în rezolvarea litigiilor de etică universitară și are ca principale atribuții:

- a) monitorizarea realizării eticii universitare la nivelul sistemului de învățământ superior;
- b) auditarea comisiilor de etică din universități și prezentarea unui raport anual privind etica universitară. Acest raport se face public.

Art.196 (1) Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor, Certificatelor și Calificărilor Universitare (CNATDCU) are următoarele atribuții:

- a) propune, în termen de șase luni de la promulgarea prezentei legi, o metodologie de atestare a titlurilor, diplomelor, certificatelor și calificărilor universitare și de auditare a universităților cu referire la un set de criterii minimale necesare și obligatorii pentru conferirea de către universități a titlurilor didactice din învățământul superior. Metodologia este adoptată prin hotărâre de guvern;
- b) auditează anual, la solicitarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau din proprie inițiativă, modul de desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități. Raportul de audit instituțional este prezentat ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, specificând concluzii bazate pe date și documente. În cazul în care se constată, în urma auditării, că o universitate nu a respectat criteriile minimale necesare și obligatorii pentru conferirea de titluri universitare, titlurile respective sunt anulate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, iar universitatea este sancționată conform legislației în vigoare;
- c) prezintă un raport anual către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior. Acest raport se face public;
- d) stabilește criteriile de acordare a titlului de conducător de doctorat și acordă titlul de conducător de doctorat.

(2) Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior (CNFIS) are următoarele atribuții principale:

- a) propune metodologia de finanțare a universităților și stabilește cuantumul granturilor de studiu pe cicluri și domenii de studii;

- b) auditează periodic, la solicitarea Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau din proprie inițiativă, realizarea proiectelor de dezvoltare instituțională și eficiența gestionării fondurilor publice de către universități și face propuneri pentru finanțarea complementară a universităților pe bază de proiecte instituționale;
- c) prezintă anual Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului un raport privind starea finanțării învățământului superior și măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport se face public.

(3) Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește standardele, criteriile și indicatorii de calitate pentru cercetarea științifică din învățământul superior, aprobate prin ordin de ministru;
- b) auditează periodic, la solicitarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau din proprie inițiativă, cercetarea științifică universitară;
- c) gestionează programe de cercetare și procese de evaluare a proiectelor de cercetare care sunt propuse pentru finanțare competitivă;
- d) prezintă anual Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului un raport privind starea cercetării științifice în învățământul superior și performanțele universităților. Raportul se face public.

(4) Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare are în atribuții elaborarea strategiei de dezvoltare, evaluare periodică și coordonarea sistemului de biblioteci din învățământul superior.

Art.197 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului își realizează atribuțiile în domeniul cercetării prin Autoritatea Națională de Cercetare Științifică, conform legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Consiliul Național al Rectorilor și, după caz, cu autorități și asociații profesionale și științifice naționale și internaționale reprezentative, federații sindicale la nivel de ramură și federații studențești legal constituite la nivel național.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului alocă, anual, Consiliului Național al Rectorilor un grant pentru gestionarea activității curente și pentru plata cotizațiilor la organismele europene în care este membră.

Art.198 (1) Asigurarea calității învățământului superior și cercetării universitare este o atribuție fundamentală a Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Agenția Română de Asigurare a Calității (ARACIS), alte agenții înscrise în Registrul European al Agențiilor de Asigurare a Calității în învățământul superior, precum și cu Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Consiliul de Etică Universitară, conform legislației în vigoare.

(2) Universitățile care refuză să facă publice datele solicitate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și de organismele menționate alin. (1), încalcă principiul răspunderii publice și sunt sancționate conform legii.

(3) Studenții sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calității.

11. FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚILOR

Art.199 (1) Învățământul universitar public este gratuit, pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern, și cu taxă, în condițiile legii.

(2) În învățământul universitar public gratuit se percep taxe pentru: depășirea duratei de școlarizare prevăzute de lege, admiteri, înmatriculări, reînmatriculări, repetarea examenelor

și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile planurilor de învățământ. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități neincluse în planul de învățământ, conform metodologiei aprobate de senatul universitar.

(3) Finanțarea învățământului superior public se asigură din fonduri publice, în concordanță cu următoarele cerințe:

a) considerarea dezvoltării învățământului superior ca responsabilitate publică și a învățământului, în general, ca primă prioritate națională;

b) asigurarea calității învățământului superior la nivelul standardelor din Spațiul European al Învățământului Superior pentru pregătirea resurselor umane și dezvoltarea personală ca cetățeni ai unei societăți democratice bazată pe cunoaștere;

c) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii;

d) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice și creației artistice universitare pentru integrarea la vârf în viața științifică mondială.

(4) Execuția bugetară anuală a instituțiilor de învățământ superior este publică.

(5) Finanțarea învățământului superior public poate fi realizată pe bază de contract și prin contribuția altor ministere, pentru acele instituții de învățământ superior care pregătesc specialiști în funcție de cerințele ministerelor respective, precum și din alte surse, inclusiv împrumuturi și ajutoare externe.

(6) Toate resursele de finanțare ale universităților publice sunt venituri proprii.

(7) Statul poate sprijini învățământul superior particular acreditat.

(8) Instituțiile de învățământ superior publice, particulare și confesionale pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu legea.

Art.200 (1) Finanțarea universităților se realizează prin următoarele categorii de fonduri: Fondul pentru finanțarea de bază, Fondul pentru finanțarea complementară, Fondul pentru finanțarea suplimentară, Fondul pentru incluziune și burse studentești și Fondul constituit din venituri proprii la nivelul fiecărei universități.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va asigura finanțarea de bază pentru universitățile publice, prin granturi de studiu, bazate pe echivalentul costului mediu per student, per domeniu, pe cicluri de studiu. Granturile de studiu vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă și competitivă a societății, iar, în interiorul domeniului, prioritar celor mai bine plasate programe în ierarhia calității acestora. Universitățile au dreptul să gestioneze granturile primite, în baza reglementărilor proprii.

(3) Finanțarea de bază este multianuală, asigurându-se pe toată durata unui ciclu de studii.

(4) Finanțarea complementară se acordă de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului la recomandarea CNFIS universităților publice și se va face pe baza proiectelor de dezvoltare instituțională. CNFIS selectează și recomandă pentru finanțare complementară doar proiectele de dezvoltare instituțională viabile și asigură monitorizarea realizării acestora.

(5) Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru a stimula excelența instituțiilor și a programelor de studii, atât din cadrul universităților publice, cât și a celor private. Fondul va fi alocat exclusiv celor mai bine plasate universități și programe de studii, la recomandarea comună a ARACIS și CNCSIS.

(6) Fondul pentru incluziune și burse studentești se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru asigurarea egalității de șanse și a performanțelor profesionale studentești.

(7) Fondurile obținute din resurse proprii, inclusiv cele de la studenții străini, rămân complet la dispoziția universităților.

(8) Categoriile de cheltuieli eligibile pentru fiecare tip de finanțare și metodologia de distribuire a acestora se stabilește prin hotărâre de guvern, la inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în termen de maximum șase luni de la promulgarea prezentei legi.

(9) Rectorii, prin contractul instituțional încheiat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituției, prioritar spre departamentele cele mai performante.

Art.201 (1) Programele de studii de masterat și doctorat în științe și tehnologii avansate, cele care se desfășoară în limbi de circulație internațională, precum și doctoratele în co-tutelă cu universități de prestigiu din străinătate beneficiază de finanțare preferențială.

(2) Fondurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile extrabugetare, rămân la dispoziția universităților și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Art.202 (1) Finanțarea universităților se face în baza unui contract instituțional încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și universități. Contractele instituționale se fac publice din momentul semnării lor.

(2) Contractele instituționale sunt auditate periodic de către CNFIS, la solicitarea Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului care, în baza rapoartelor primite, stabilește măsurile ce se impun.

(3) Toate materialele, echipamentele și publicațiile achiziționate de universități pentru activitățile de educație și cercetare sunt scutite de TVA și de taxe vamale.

Art.203 (1) Universitățile publice sau particulare au patrimoniu propriu, pe care îl gestionează conform legii. Patrimoniul universităților reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică care au ca obiect bunuri mobile și imobile, corporale și necorporale, pe care le dețin cu titlu legal la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cele dobândite sau redobândite ulterior.

(2) Drepturile pe care le au universitățile asupra bunurilor din patrimoniul propriu pot fi drepturi reale, după caz, drept de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia (uz, uzufruct, servitute, suprafață etc.) potrivit dispozițiilor din codul civil, drept de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat etc. ori drept de administrare, în condițiile legii.

(3) În patrimoniul universităților pot exista și drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătorești.

(4) Universitățile publice pot avea în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(5) Drepturile subiective ale universităților asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune ori de închiriere, în condițiile legii.

(6) Prin hotărâre a Guvernului, bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului și transmise în proprietate universităților publice, în condițiile legii.

(7) Universitățile publice au drept de proprietate asupra bunurilor din domeniul privat al statului, existente în patrimoniul lor la data intrării în vigoare a prezentei legi, asupra celor dobândite sau redobândite de acestea ulterior, precum și asupra bunurilor dobândite din veniturile și sursele proprii de finanțare.

(8) Dreptul de proprietate al universităților publice asupra bunurilor prevăzute la alineatul precedent este un drept exclusiv, exercitându-se în condițiile prevăzute de Carta universitară, cu respectarea dispozițiilor dreptului comun.

(9) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum și alte drepturi reale ale universităților publice sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.

(10) În cazul desființării unei universități publice, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.

(11) Patrimoniul universităților private se constituie din bunuri mobile și imobile, corporale și necorporale, aduse de fondator, din veniturile obținute din surse proprii, taxe, finanțări publice sau private, sponsorizări, donații etc.

(12) Universitățile private sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului, în condițiile legii.

(13) În cazul desființării universității private, bunurile aduse de fondatori la constituire ori în timpul funcționării, rămase în urma lichidării, se restituie acestora fie în natură, fie în echivalent bănesc, în condițiile prevăzute prin carta universitară. Bunurile mobile și imobile dobândite după înființarea universităților sunt considerate bunuri publice care aparțin acesteia pe perioada funcționării.

(14) În caz de desființare sau lichidare, bunurile dobândite rămân în patrimoniul public, nu se înstrăinează și se alocă altor instituții de învățământ superior publice sau private, prin hotărâre de guvern.

TITLUL IV

STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC

1. STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Art. 204 Statutul reglementează:

- a) funcțiile, competențele, responsabilitățile, drepturile și obligațiile specifice personalului didactic și didactic auxiliar, precum și ale celui de conducere, de îndrumare și de control;
- b) formarea inițială și continuă a personalului didactic și a personalului de conducere, de îndrumare și control;
- c) condițiile și modalitățile de ocupare a posturilor și funcțiilor didactice, didactice auxiliare, a funcțiilor de conducere, de îndrumare și de control, precum și condițiile și modalitățile de eliberare din aceste posturi și funcții, de încetare a activității și de pensionare a personalului didactic și didactic auxiliar;
- d) criteriile de normare, de acordare a distincțiilor, de aplicare a sancțiunilor.

Art. 205 (1) Personalul didactic cuprinde persoanele din sistemul de învățământ responsabile cu instrucția și educația.

(2) Din categoria personalului didactic pot face parte persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de lege, care au capacitatea de exercitare deplină a drepturilor, o conduită morală conformă deontologiei profesionale și sunt apte din punct de vedere medical pentru îndeplinirea funcției.

Art. 206 (1) Încadrarea și menținerea într-o funcție didactică sau didactică auxiliară, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și de control sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu Ministerul Sănătății. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

(2) Nu pot ocupa posturile menționate la alin. (1) persoanele lipsite de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.

(3) În situații de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală, conducerea unității sau a instituției de învățământ poate solicita, cu acordul consiliului profesoral sau al consiliului facultății, un nou examen medical complet. Aceeași prevedere se aplică, în mod similar, funcțiilor de conducere, de îndrumare și de control, precum și personalului din unitățile conexe învățământului.

(4) Nu pot ocupa posturile didactice, de conducere sau de îndrumare și de control în învățământ persoanele care desfășoară activități incompatibile cu demnitatea funcției didactice, cum sunt:

- a) prestarea de către cadrul didactic a oricărei activități comerciale în incinta unității de învățământ sau în zona limitrofă;
- b) comerțul cu materiale obscene sau pornografice scrise, audio sau vizuale;
- c) practicarea, în public, a unor activități cu componentă lubrică sau altele care implică exhibarea, în manieră obscenă, a corpului.

(5) Personalul didactic, didactic auxiliar, de îndrumare, de conducere și de control, care se consideră nedreptățit, poate solicita o expertiză a capacității de muncă.

Formarea inițială și continuă. Cariera didactică

Art. 207 Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice cuprinde:

- a) formarea inițială, teoretică, în specialitate, realizată prin universități în cadrul unor programe acreditate potrivit legii;
- b) masterat didactic cu durata de 2 ani;
- c) stagiul practic cu durata de un an școlar realizat într-o unitate de învățământ sub coordonarea unui profesor mentor.

Art. 208 (1) În calitatea sa de principal finanțator, pe baza analizei nevoilor de formare din sistem, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului stabilește reperele curriculare și calificările de formare inițială teoretică în specialitate a personalului didactic.

(2) Programele de formare inițială teoretică în specialitate sunt acreditate și evaluate periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin intermediul Agenției Române pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior sau a altor organisme abilitate, potrivit legii.

Art. 209 (1) Studenții și absolvenții de învățământ superior care optează pentru profesiunea didactică, au obligația să absolve cursurile unui masterat didactic cu durata de 2 ani;

(2) Programele de studii ale masteratului didactic elaborate pe baza standardelor profesionale pentru funcțiile didactice, se acreditează și aprobă de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Studenții care frecventează cursurile masteratului didactic acreditat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului într-o instituție publică beneficiază de burse de studiu finanțate de la bugetul de stat.

(4) Cuantumul unei bursei acordate de la bugetul de stat este egal cu salariul net al unui profesor debutant

(5) Criteriile de acordare a burselor de la bugetul de stat se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) Absolvenților masteratului didactic li se eliberează diplomă de master și certificat de profesor în domeniul programului de licență.

(7) Planurile de învățământ ale studiilor de licență în specialitatea pedagogia învățământului primar și preșcolar se aprobă prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 210 (1) Înscrierea pentru efectuarea stagiului practic prevăzut la art. 207 lit. c) este condiționată de obținerea diplomei de licență și a diplomei de profesor în domeniul programului de licență.

(2) În vederea realizării pregătirii practice din cadrul masteratului de specialitate și a stagiului practic, din cadrul formării inițiale a cadrelor didactice se constituie o rețea permanentă de unități de învățământ, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și în baza unor acorduri-cadru încheiate între unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială și inspectoratele școlare.

(3) Pe baza acestor acorduri-cadru, unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială încheie contracte de colaborare cu durata de 1-4 ani școlari cu unitățile de învățământ pentru stabilirea condițiilor de organizare și desfășurare a stagiilor practice.

(4) Unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială pot realiza independent parteneriate cu instituții ofertante de servicii în domeniu – centre de consiliere, cluburi și palate ale copiilor, centre logopedice, organizații nonguvernamentale.

Art.211 (1) Ocuparea unei funcții didactice, pentru perioada stagiului practic cu durata de 1 an școlar, se realizează în următoarele condiții:

a) prin concurs pe posturi/catedre vacante;

b) pe bază de contract individual de muncă cu durată determinată de 1 an școlar.

(2) Persoanelor aflate în perioada stagiului practic cu durata de 1 an școlar li se aplică în mod corespunzător funcției didactice ocupate temporar toate prevederile prezentei legi, precum și toate celelalte prevederi corespunzătoare din legislația în vigoare.

Art. 212 (1) Examenul național de definitivare în învățământ este organizat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și cuprinde:

a) etapa I, eliminatorie - este realizată de către inspectoratele școlare în perioada stagiului practic cu durata de un an școlar și constă în evaluarea activității profesionale la nivelul unității de învățământ, evaluarea portofoliului profesional personal și cel puțin 2 inspecții la clasă ;

b) etapa a II-a, finală - este realizată la finalizarea stagiului practic cu durata de un an școlar și constă într-o examinare scrisă, pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte.

(2) Cadrele didactice care promovează examenul de definitivat dobândesc titlul de profesori cu drept de practică în învățământul preuniversitar.

(3) Cadrelor didactice angajate cu contract de muncă pe perioadă determinată, care au promovat examenul de definitivare în învățământ, li se poate asigura continuitatea pe postul didactic/catedra ocupat(ă), la decizia consiliului de administrație din unitatea de învățământ respectivă, în condițiile legii.

(4) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ, pot participa la cel mult două alte sesiuni ale acestui examen, în condițiile reluării de fiecare dată, anterior susținerii examenului, a stagiului de practică cu durata de un an școlar,

(5) Stagiul de practică cu durata de un an școlar și examenul de definitivare în învățământ pot fi reluate, în condițiile legii, într-un interval de timp care nu depășește 5 ani de la începerea primului stagiul de practică.

(6) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ, în condițiile prezentului articol, pot fi angajate în sistemul național de învățământ preuniversitar numai pe perioadă determinată, cu statut de profesor debutant.

Art. 213 (1) Dezvoltarea profesională și evoluția în carieră a personalului didactic se realizează prin sistemul gradelor didactice.

(2) Gradul didactic II și gradul didactic I sunt examene de certificare a diferitelor niveluri de competență atinse în cariera didactică.

(3) Probele de examen, tematica, bibliografia, precum și procedura de organizare și desfășurare a examenelor pentru obținerea gradelor didactice sunt reglementate prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Gradul didactic II se obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, prin promovarea următoarelor probe:

a) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani;

b) un test de specialitate și de metodică specialității, cu abordări interdisciplinare și de creativitate, elaborat pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte;

c) o probă orală de pedagogie, pe baza unei programe aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care cuprinde și elemente de

psihologie și de sociologie educațională.

(5) Gradul didactic I se poate obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedra de cel puțin 4 ani de la acordarea gradului didactic II, prin promovarea următoarelor probe:

a) un colocviu de admitere, pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru fiecare specialitate în parte;

b) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani, toate apreciate cu calificativul maxim;

c) elaborarea unei lucrări metodico-științifice, sub îndrumarea unui conducător științific stabilit de instituția cu competențe în domeniu;

d) susținerea lucrării metodico-științifice, în fața comisiei instituite, conform metodologiei Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(6) În caz de nepromovare, examenele pentru obținerea gradelor didactice II, respectiv I pot fi repetate la un interval de cel puțin 2 ani școlari.

(7) Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care îndeplinește condițiile de formare inițială și care a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă sau în domeniul fundamental, i se acordă gradul didactic I, pe baza unei inspecții școlare speciale.

(8) Personalul didactic care a obținut definitivarea în învățământ sau gradul didactic II cu media 10 se poate prezenta, după caz, la examenele pentru gradul II, respectiv gradul I, cu un an mai devreme față de perioada prevăzută de prezenta lege.

(9) În cazul în care profesorii au dobândit două sau mai multe specialități, definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I obținute la una dintre acestea sunt recunoscute pentru oricare dintre specialitățile dobândite prin studii.

(10) Gradele didactice se acordă prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 214 (1) Personalul didactic care a obținut gradul didactic I, cu performanțe deosebite în activitatea didactică și managerială, poate dobândi titlul de profesor - emerit în sistemul de învățământ preuniversitar, acordat în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

(2) Persoana care dobândește titlul de profesor – emerit beneficiază de:

a) angajare pe perioadă nedeterminată la unitatea de învățământ;

b) calitatea de mentor pentru formarea continuă a cadrelor didactice;

c) prioritate la ocuparea posturilor didactice în condiții de medii egale sau transfer;

d) acordarea unui premiu anual în bani din fondurile programelor naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

e) delegare de către inspectoratele școlare pentru rezolvarea atribuțiilor acestora în teritoriu (de exemplu concursuri etc.).

Art. 215 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului stabilește obiectivele și coordonează formarea continuă a personalului didactic la nivel de sistem de învățământ preuniversitar, în conformitate cu strategiile și politicile naționale.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ preuniversitar, pe baza analizei de nevoi, stabilesc obiectivele și formarea continuă, inclusiv prin conversie profesională, pentru angajații proprii.

(3) Acreditarea și evaluarea periodică a furnizorilor de formare continuă și a programelor de formare oferite de aceștia, metodologia cadru de organizare și desfășurare a formării continue sunt realizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin direcțiile de specialitate.

(4) Casele Corpului Didactic sunt centre de resurse și asistență educațională și managerială pentru cadrele didactice și didactice-auxiliare și se pot acredita ca furnizori de formare continuă.

(5) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control și recalificarea profesională sunt fundamentate pe standardele profesionale pentru profesiunea didactică, standarde de calitate și competențe profesionale și are următoarele finalități generale:

- a) actualizarea și dezvoltarea competențelor în domeniul de specializare corespunzător funcției didactice ocupate, precum și în domeniul psihopedagogiei și metodicii;
- b) dezvoltarea competențelor pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice;
- c) dobândirea sau dezvoltarea competențelor de conducere, de îndrumare și de control;
- d) dobândirea de noi competențe, prin programe de conversie pentru noi specializări și/sau ocuparea de noi funcții didactice, altele decât cele ocupate în baza formării inițiale;
- e) dobândirea unor competențe complementare prin care se extinde categoria de activități ce pot fi prestate în activitatea curentă, cum ar fi predarea asistată de calculator, predarea în limbi străine, consilierea educațională și orientarea în carieră, educația adulților și altele asemenea;
- f) dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități și altele asemenea.

(6) Descrierea competențelor menționate, precum și a modalităților de evaluare și certificare a acestora în cadrul sistemului de credite profesionale transferabile se realizează prin Metodologia formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, aprobată prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 216 (1) Pentru personalul didactic, de conducere, de îndrumare și control, formarea continuă este un drept și o obligație.

(2) Organizarea, desfășurarea, evaluarea și finanțarea activităților de formare continuă se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și control se realizează în funcție de evoluțiile din domeniul educației și formării profesionale, inclusiv în ceea ce privește curriculumul național, precum și în funcție de interesele și nevoile personale de dezvoltare.

(4) Obținerea prin studiile corespunzătoare a unei noi specializări, diferite de specializarea curentă, se consideră formare continuă.

(5) Pe lângă una sau mai multe specializări, cadrele didactice pot dobândi competențe didactice (de predare) a disciplinelor din același domeniu fundamental cu domeniul licenței. Programul de formare prin care un cadru didactic poate dobândi competențe de predare a disciplinelor din același domeniu fundamental cu domeniul licenței se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(6) Personalul didactic, precum și personalul de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar este obligat să participe periodic la programe de formare continuă, astfel încât să acumuleze, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data promovării examenului de definitivare în învățământ, minimum 90 de credite profesionale transferabile.

(7) Programele de conversie profesională intră în atribuțiile instituțiilor de învățământ superior și se desfășoară în baza unor norme metodologice specifice.

(8) Evaluarea și validarea achizițiilor dobândite de personalul didactic, de

conducere, de îndrumare și de control prin diferite programe și forme de organizare a formării continue se realizează pe baza sistemului de acumulare, recunoaștere și echivalare a creditelor profesionale transferabile, elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și aprobat prin ordin al ministrului.

Art. 217 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului înființează corpul național de experți în management educațional, constituit în urma selecției, prin concurs, a cadrelor didactice care fac dovada absolvirii unui program acreditat de formare în domeniul managementului educațional, cu minim 60 de credite transferabile.

(2) Procedura și criteriile de selecție se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului.

(3) Pot ocupa funcții de conducere, îndrumare și control în unitățile de învățământ și inspectoratele școlare numai cadrele didactice membre ale corpului național de experți în management educațional.

Funcțiile didactice și didactice – auxiliare. Condiții de ocupare

Art. 218 Funcțiile didactice sunt:

- a) în educația timpurie și învățământul preșcolar: profesor pentru învățământ preșcolar – se normează câte un post pentru fiecare grupă de copii;
- b) în învățământul primar: profesor pentru învățământ primar - se normează câte un post pentru fiecare clasă de elevi;
- c) în învățământul gimnazial și liceal: profesor;
- d) în învățământul special și în comisiile de expertiză complexă: profesor itinerant, profesor-psihipedagog, profesor-psihipolog școlar, profesor-logoped, psihipolog, psihipedagog, logoped – se normează câte un post la fiecare grupă/clasă; profesor, profesor de educație specială;
- e) în centrele și cabinetele de asistență psihipedagogică: psihipedagog, psihipolog, sociolog, logoped;
- f) în centrele logopedice interșcolare și în cabinetele școlare: profesor-logoped, cu calificarea în psihipedagogie specială, psihipologie sau pedagogie;
- g) în casele corpului didactic: profesor-metodist, profesor-asociat;
- h) în cluburile sportive școlare: profesor;
- i) pentru realizarea de activități extrașcolare: profesor;
- j) în unitățile de învățământ, pentru asigurarea formării inițiale și a inserției profesionale a cadrelor didactice: profesori mentori;
- k) în centrele de documentare și informare – profesor documentarist.

Art. 219 (1) Pentru ocuparea funcțiilor didactice este necesară efectuarea unui stagiu practic cu durata de un an școlar, realizat într-o unitate de învățământ, în funcția didactică corespunzătoare studiilor, sub îndrumarea unui profesor mentor și trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții minime de studii:

- a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de licență în profilul postului;
- b) absolvirea masteratului didactic cu durata de 2 ani;

(2) Cadrele didactice care ocupă funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maistru-instructor, antrenor în baza finalizării studiilor medii pedagogice/postliceale sau a colegiilor universitare de institutori, au obligația ca în termen de cel mult 10 ani de la promulgarea prezentei legi să finalizeze studii universitare în profilul postului.

(3) Absolvenților liceelor pedagogice, ai școlilor postliceale pedagogice sau ai colegiilor universitare de institutori încadrați în învățământul preșcolar și primar, care până la intrarea în

vigoare a prezentei legi au absolvit ciclul de, li se consideră îndeplinită condiția pentru ocuparea funcțiilor didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, respectiv profesor pentru învățământul primar.

(4) Pentru funcția de profesor mentor – se cere absolvirea unui curs specific de formare acreditat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau titlul de profesor-emerit.

(5) Pentru ocuparea funcțiilor didactice din învățământul special trebuie îndeplinite în mod corespunzător condițiile prevăzute la alin. (1), precum și un stagiu atestat de pregătire teoretică și practică în educație specială, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 220 Personalul didactic auxiliar este format din:

- a) bibliotecar, documentarist, redactor;
- b) informatician;
- c) laborant;
- d) tehnician;
- e) pedagog școlar;
- f) instructor de educație extrașcolară;
- g) asistent social;
- h) corepetitor;
- i) mediator școlar;
- j) secretar;
- k) administrator financiar (contabil).

Art. 221 Pentru ocuparea funcțiilor didactice auxiliare trebuie îndeplinite următoarele condiții de studii:

- a) pentru funcția *de bibliotecar, de documentarist și de redactor* - absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și absolvenți ai învățământului postliceal sau liceal cu diplomă în domeniu/absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și alți absolvenți ai învățământului superior, postliceal sau liceal cu diplomă, pe perioadă determinată, dacă au urmat un curs de inițiere în domeniu;
- b) pentru funcția de *informatician* - absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior sau a unei unități de învățământ preuniversitar, de profil;
- c) pentru funcția de *laborant* - absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu, iar pentru funcția de tehnician absolvirea unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu/absolvirea cu examen de diplomă, în profilul postului, a unei școli postliceale sau a liceului, urmată de un curs de inițiere în domeniu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- d) pentru funcția de *pedagog școlar* - absolvirea liceului cu examen de bacalaureat;
- e) pentru funcția de *instructor-animator* - absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale în specialitate sau a unui liceu pedagogic sau a echivalentului acestuia, ori a altui liceu și absolvirea cursurilor speciale pentru obținerea certificatului de calificare profesională pentru aceasta funcție;

- f) pentru funcția de *instructor de educație extrașcolară* - absolvirea unui liceu sau liceu pedagogic, cu diplomă de bacalaureat;
- g) pentru funcția de *asistent social* - absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, cu examen de licența sau de absolvire, sau a unei școli sanitare postliceale ori a unei școli postliceale de educatori puericultori;
- h) pentru funcția de *corepetitor* - absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, ori a unui liceu de specialitate;
- i) pentru funcția de *mediator școlar* - absolvirea cu diplomă de licență cu specializarea asistență socială sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a liceului pedagogic, specializarea mediator școlar, sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a oricărui alt profil liceal, urmată de un curs de formare profesională cu specializarea mediator școlar, recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;
- j) pentru funcția de *secretar* - absolvirea unei instituții de învățământ superior respectiv a unui liceu, cu diplomă de bacalaureat sau absolvirea învățământului postliceal tehnician în activități de secretariat;
- k) pentru funcția de *administrator financiar* - îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de contabil, contabil-șef.

Art. 222 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, este autorizat ca, în funcție de dinamica învățământului, să stabilească și să reglementeze noi funcții didactice, respectiv didactic - auxiliare.

(2) Norma didactică pentru noile funcții prevăzute la alin. (1), se reglementează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Forme de angajare a personalului didactic

Art. 223 (1) În unitățile de învățământ sau în consorțiile școlare poate fi angajat personal didactic cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau perioadă determinată de un an școlar, cu posibilitatea prelungirii contractului, respectiv în plata cu ora, în condițiile legii.

(2) Constituirea posturilor didactice la nivelul unității de învățământ sau al consorțiilor școlare se face în baza normativelor în vigoare privind formațiunile de studiu.

(3) În învățământul preuniversitar public, privat și confesional, posturile didactice se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică conform unei metodologii cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Deciziile privind vacantarea posturilor didactice, organizarea concursurilor pe post și angajarea personalului didactic se iau la nivelul unității de învățământ de către Consiliul de administrație al unității de învățământ, la propunerea directorului, conform legislației în vigoare.

(5) Consiliul de administrație al unității de învățământ stabilește posturile didactice/catedrele disponibile pentru angajare, statutul acestora: vacante, rezervate, precum și condițiile și modalitățile de ocupare a acestora.

(6) Inspectoratul școlar analizează și corectează în colaborare cu unitățile de învățământ și avizează oferta de posturi didactice/catedre vacante/rezervate.

(7) Lista de posturi didactice/catedre se publică în presa centrală, locală și prin afișare la inspectoratele școlare și la unitățile de învățământ respective cu cel puțin 30 de zile înaintea declanșării procedurilor de selecție și angajare pe aceste posturi didactice/catedre.

(8) Concursul prevăzut la alin.(3) constă în:

- a) probă practică sau inspecție specială la clasă și probă scrisă din didactica specialității

la angajarea personalului didactic cu contract individual de muncă;

b) prezentarea unui curriculum vitae și interviu la angajarea în plata cu ora a personalului didactic asociat și a personalului didactic pensionat.

(9) Unitățile de învățământ, individual, în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local sau județean organizează concursul pentru ocuparea posturilor și catedrelor, conform statutului acestor posturi didactice și catedre, stabilit în condițiile alin.(1).

(10) Comisiile de concurs se aprobă de Consiliul de administrație al unității de învățământ. Din comisia de concurs face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al inspectoratului școlar județean. În situația în care concursul se organizează în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local sau județean, comisiile sunt validate de consiliile de administrație ale unităților de învățământ.

(11) În învățământul preuniversitar, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice se face de către consiliul/consiliile de administrație ale unității/unităților de învățământ care organizează concursul.

(12) Candidații care au dobândit definitivarea în învățământ (profesori cu drept de practică) și au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant sunt titulari pe postul ocupat. Directorul unității de învățământ încheie cu aceștia contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(13) Pentru candidații care nu au dobândit definitivarea în învățământ (profesori debutanți) și au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant, directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă de cel mult 1 an școlar. În situația în care, acești candidați promovează examenul pentru definitivarea în învățământ, consiliul de administrație poate hotărî modificarea duratei contractului individual de muncă din perioadă determinată în perioadă nedeterminată.

(14) Pentru candidații care au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ, un post didactic rezervat, directorul unității de învățământ încheie contractul individual de muncă pe o perioadă de cel mult un an școlar, respectiv până la revenirea titularului pe post. Consiliul de administrație al unității de învățământ poate decide prelungirea contractului individual de muncă și în anul școlar următor în situația în care postul rămâne rezervat.

(15) Directorii unităților de învățământ comunică în scris inspectoratului școlar situația angajării pe posturi didactice a candidaților validați după concurs, a candidaților participanți la concurs și nerepartizați, precum și situația posturilor didactice și a orelor rămase neocupate după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor școlare.

(16) Inspectoratul școlar centralizează la nivel județean posturile didactice și orele rămase neocupate, care vor fi repartizate în ordine:

a) cadrelor didactice titulare într-o unitate de învățământ pentru completarea normei didactice;

b) candidaților rămași nerepartizați după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor școlare.

(17) Posturile didactice și orele rămase neocupate după operațiunile prevăzute la alin.(16) se ocupă pe perioadă determinată de cel mult un an școlar, printr-un nou concurs organizat de inspectoratul școlar.

(18) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului participă cu statut de observatori la toate etapele de organizare și desfășurare a concursurilor organizate la nivelul unității, al consorțiilor școlare sau inspectoratului școlar.

(19) Posturile didactice rămase neocupate prin concurs sau eliberate în timpul anului școlar se ocupă prin plata cu ora până la sfârșitul anului școlar sau până la revenirea pe post a cadrului didactic care a beneficiat de rezervarea postului/catedrei.

(20) Eliberarea din funcție a personalului didactic în unitățile de învățământ cu personalitate juridică se face de către directorul unității, cu aprobarea consiliului de administrație.

Art. 224 (1) Cadrele didactice titulare alese în Parlament, numite în Guvern sau care îndeplinesc funcții de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Președinției, al Guvernului și în Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului au drept de rezervare a postului didactic sau a catedrei pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și cadrelor didactice titulare care îndeplinesc funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și sport. De aceleași drepturi beneficiază și personalul de conducere și de specialitate de la casa corpului didactic, precum și cadrele didactice numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice la comisiile și agențiile din subordinea Președinției, a Parlamentului sau a Guvernului.

(3) Liderii sindicatelor reprezentative din învățământ au dreptul de rezervare a catedrei sau a postului, conform prevederilor legale în vigoare și contractului colectiv de munca la nivel de ramură.

(4) De prevederile alin.(1) beneficiază și personalul didactic titular trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoșitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare.

(5) Personalului didactic titular solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale, interuniversitare sau interinstituționale, i se rezervă postul didactic sau catedra.

(6) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului sau a catedrei, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(7) Perioada de rezervare a postului didactic sau a catedrei, în condițiile alin. (1)-(6) se consideră vechime în învățământ.

Funcțiile de conducere, de îndrumare și de control

Art. 225 (1) Funcțiile de conducere din unitățile de învățământ sunt: director și director adjunct.

(2) Funcțiile de conducere din inspectoratele școlare sunt: inspector școlar general și inspector școlar general adjunct.

(3) Funcțiile de conducere din unitățile conexe ale învățământului preuniversitar se stabilesc potrivit specificului acestora, prin reglementări ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(4) Funcțiile de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar sunt:

a) la inspectoratele școlare: inspector școlar;

b) la Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului: inspector general, inspector principal de specialitate, alte funcții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art.226 (1) Funcția de director se ocupă prin concurs public, de către cadre didactice membre ale corpului național de experți în management educațional.

(2) Funcția de director adjunct se ocupă prin concurs organizat de unitatea de învățământ.

(3) În urma promovării concursului, directorul și directorul adjunct încheie contract de management cu primarul unității administrativ-teritoriale pe raza căreia se află unitatea de învățământ.

(4) Directorul și directorul adjunct din unități de învățământ preuniversitar nu pot fi membri ai unui partid politic pe perioada exercitării mandatului.

Art.227 (1) Consiliul de administrație stabilește componența comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director, respectiv director adjunct al unității de învățământ preuniversitar. Din comisie fac parte, obligatoriu, un reprezentant al inspectoratului școlar precum și un reprezentant al consiliului local, respectiv județean, în funcție de unitățile aflate în subordine.

(2) Metodologia, organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director se stabilește prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(3) Consiliul de administrație, validează rezultatele concursului de ocupare a funcțiilor de director, respectiv director adjunct.

(4) Directorul încheie un contract de performanță cu consiliul local/consiliul județean (pentru licee). Metodologia - cadru a contractului de performanță este stabilită prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Dacă în termen de 30 de zile consiliul local/consiliul județean nu se pronunță asupra contractului de performanță, acesta se consideră aprobat tacit.

(5) Directorul unității de învățământ poate fi eliberat din funcție:

a) prin decizia consiliului de administrație cu votul a 2/3 dintre membri;

b) prin decizia consiliului local, respectiv județean în cazul liceelor, doar dacă se constată neîndeplinirea contractului de performanță încheiat cu aceste consilii. În ambele situații realizarea unui audit din partea Inspectoratului Școlar Județean este obligatorie.

(6) În condițiile vacanței funcției de director, până la organizarea unui nou concurs, conducerea interimară este preluată de către președintele consiliului de administrație care devine automat și ordonator de credite.

Art.228 (1) Inspectorii școlari generali, generali adjuncți și directorii caselor corpului didactic sunt numiți de ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în baza unui concurs public, reglementat prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Inspectorii școlari generali, generali adjuncți și directorii caselor corpului didactic încheie contract de management cu ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părților, în urma evaluării performanțelor manageriale.

(3) Directorii unităților destinate activităților extrașcolare sunt numiți de către inspectorul școlar general sau ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, conform subordonării acestora, în urma unui concurs public, pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Directorul încheie contract de management cu inspectorul școlar general sau ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, conform subordonării acestora. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părților, în urma evaluării performanțelor manageriale.

Art. 229 (1) Funcțiile de conducere din inspectoratele școlare și de director la casa corpului didactic se ocupă, prin concurs, de către cadre didactice titulare, cu diplomă de licență, membre ale corpului național de experți în management educațional, care îndeplinesc criteriile de competență profesională, managerială și de prestigiu moral evaluate prin:

a) curriculum vitae;

b) calități dovedite în activitatea didactică și în funcții de conducere, de îndrumare și de control, anterioare, în sistemul național de învățământ;

c) titlul de doctor sau gradul didactic I;

- d) calificativul *foarte bine* obținut în ultimii 5 ani;
 - e) interviu în fața unei comisii de concurs, privind managementul educațional și deontologia profesională.
- (2) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general și director la casa corpului didactic se desfășoară la sediul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.
- (3) Comisia ministerială pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general, de inspector școlar general adjunct și de director la casa corpului didactic, numită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului este alcătuită din 5 membri, dintre care:
- a) Pentru funcția de inspector școlar general
 - i) secretarul de stat pentru învățământul preuniversitar, în calitate de președinte;
 - ii) trei inspectori școlari generali din teritoriu;
 - iii) un director din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu competențe în domeniu.
 - b) Pentru funcția de inspector școlar general adjunct și de director la casa corpului didactic
 - i) secretarul de stat pentru învățământul preuniversitar, în calitate de președinte;
 - ii) doi inspectori școlari generali din teritoriu;
 - iii) inspectorul școlar general al inspectoratului școlar pentru care se organizează concursul;
 - iv) un director din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu competențe în domeniu.
- (4) În comisiile de concurs participă, cu statut de observator, reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.
- (5) Eventualele contestații la hotărârile comisiei prevăzute la alin.(3) se adresează ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în termen de 5 zile de la comunicarea rezultatelor concursului. Hotărârea acestuia este definitivă.
- (6) Numirea inspectorului școlar general, a inspectorului școlar general adjunct și a directorului casei corpului didactic se face prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 230 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, respectiv inspectoratele școlare vacantează, în condițiile legii, posturile corespunzătoare funcțiilor de îndrumare și de control cuprinse în organigramele proprii și asigură publicarea acestora în presa centrală/locală și la sediul propriu, cu cel puțin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

(2) Funcțiile de îndrumare și de control din inspectoratele școlare se ocupă prin concurs de cadre didactice din cadrul registrului național de experți.

(3) Funcțiile de îndrumare și de control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se ocupă prin concurs.

(4) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de îndrumare și de control constă în:

- a) curriculum vitae, analiza și evaluarea acestuia;
- b) inspecție specială la clasă;
- c) probă practică, constând din asistență la ore, analiză de lecții și întocmirea procesului-verbal de inspecție;
- d) interviu în fața unei comisii de concurs, privind managementul educațional și deontologia profesională.
- (e) probă scrisă în profilul postului pentru care candidează.

(5) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control din inspectoratul școlar este formată din: inspectorul școlar general - în calitate de președinte; un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului; un profesor sau conferențiar universitar din profilul postului pentru care candidează, din inspectoratul școlar sau, pentru funcția de inspector școlar de specialitate pentru învățământul preșcolar și primar

un profesor sau conferențiar universitar din departamentul universitar pentru pregătirea personalului didactic, desemnat de rectorul instituției de învățământ superior la care acesta este titular.

(6) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este formată din: secretarul de stat al departamentului în care se afla postul scos la concurs în calitate de președinte; directorul general din departamentul respectiv; un profesor sau un conferențiar universitar din profilul postului, stabilit de ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(7) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului au drept de acces la documentele comisiilor de concurs.

(8) Numirea personalului didactic reușit la concurs, în funcțiile de îndrumare și control din inspectoratele școlare se face de către inspectorul școlar general, cu avizul ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, iar în funcțiile de îndrumare și control din cadrul Ministerului, prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(9) Inspectorii școlari încheie contract de management cu inspectorul școlar general. Contractul de management poate fi prelungit, cu acordul părților, în urma evaluării performanțelor manageriale.

Norma didactică

Art.231 (1) Activitatea personalului didactic de predare se realizează într-un interval de timp zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână, și cuprinde:

- a) activități didactice de predare – învățare - evaluare și de instruire practică, conform planurilor-cadru de învățământ;
- b) activități de pregătire metodică - științifică;
- c) activități de educație, complementare procesului de învățământ (de exemplu: tutoriale, școala după școală, educație permanentă etc.).

(2) Activitățile concrete, corespunzătoare prevederilor alin.(1) care corespund profilului, specializării și aptitudinilor persoanei care ocupă postul didactic respectiv, sunt prevăzute în fișa individuală a postului. Aceasta se aprobă în consiliul de administrație, se revizuieste anual și constituie anexă la contractul individual de muncă.

(3) Norma didactică de predare – învățare - evaluare și de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă reprezintă numărul de ore corespunzător activităților prevăzute la alin.(1) lit.a) și se stabilește după cum urmează:

a) un post de profesor pentru învățământul preșcolar pentru fiecare grupă constituită în educația timpurie;

b) un post de profesor pentru învățământul primar pentru fiecare clasă din învățământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate;

c) 18 ore pe săptămână pentru profesorii din învățământul secundar și terțiar non-universitar, pentru profesorii din unitățile și clasele cu program integrat și suplimentar de artă și sportiv, precum și din unitățile cu activități extrașcolare și din centrele sau cabinetele de asistență psihopedagogică;

d) 14 ore pe săptămână pentru profesorii mentori;

e) 24 de ore pe săptămână pentru profesorii de instruire practică;

f) pentru personalul didactic din învățământul special, norma didactică se stabilește astfel: profesori la predare - 16 ore pe săptămână; profesor-educator și profesor pentru instruire practică - 20 de ore pe săptămână;

g) un post pentru personalul didactic din învățământul special integrat, pentru cel din centrele logopedice interșcolare, pentru personalul didactic itinerant, pentru profesori care efectuează terapiile specifice, profesori pentru cultura fizică medicală, kinetoterapie, educația

psihomotrică și altele în funcție de tipul și gradul de deficiență, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

h) Un post de profesor documentarist în centrele de documentare și informare.

Art. 232 (1) Norma didactică cuprinde ore prevăzute în planurile-cadru de învățământ la disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor înscrise pe diploma de licență sau pe certificatul de absolvire a unui modul de minimum 90 de credite transferabile care atestă obținerea de competențe de predare a unei discipline din domeniul fundamental aferent domeniului de specializare înscris pe diplomă.

(2) Prin excepție, în norma didactică prevăzută la alin.(1) se pot include și ore de la disciplinele stabilite prin metodologia aprobată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu menținerea drepturilor salariale.

(3) Orele de limbi străine din învățământul preșcolar și primar pot fi predate de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plata cu ora. Orele de limbi străine din învățământul preșcolar și din cel primar pot fi predate, în condițiile prezentei legi și de profesorii pentru învățământ preșcolar și profesorii pentru învățământ primar de la grupa sau clasa respectivă, dacă fac dovada calificării prin diplomă de studii sau prin certificatul de competență. Acestea sunt plătite prin plata cu ora.

(4) În învățământul primar, orele de educație fizică prevăzute în planurile de învățământ sunt predate de profesorul pentru învățământul primar.

(5) În palatele și în cluburile copiilor, norma didactică cuprinde activitățile prevăzute în planurile de educație corespunzătoare profilurilor cercurilor și atelierelor, aprobate prin regulament de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în limitele normelor stabilite la art. 230 alin. (3)

(6) În mod excepțional, în învățământul gimnazial din mediul rural, unde norma didactică nu se poate constitui conform prevederilor alin. (1) și art. 230 alin. (3) aceasta poate fi constituită din 2/3 din ore de la specializarea sau specializările de bază și completată cu 1/3 ore din disciplinele stabilite la alin. (2) sau prin adăugarea de ore conform prevederilor art. 230 alin. (1) lit. c).

(7) Personalul didactic de conducere, îndrumare și control poate fi degrevat parțial de norma didactică de predare, în baza normelor aprobate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(8) Timpul săptămânal de activitate a personalului didactic auxiliar este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii. Sarcinile acestuia sunt prevăzute în fișa individuală a postului.

Distincții

Art. 233 (1) Personalul didactic din învățământul preuniversitar beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar, respectiv al instituției de nivel superior, și reprezintă 25% din salariul de bază. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologia și criteriile de acordare a gradației de merit, cu consultarea reprezentanților federațiilor sindicale din învățământ reprezentative la nivel de ramură învățământ.

Art. 234 (1) Personalul didactic titular cu rezultate excelente în activitatea didactică, educativă și științifică poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, potrivit legii.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt: Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavalier și Ofițer, Medalia

Membru de onoare al corpului didactic. Medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în învățământ.

(3) În afara distincțiilor prevăzute la alin. (2), ministrul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului este autorizat să acorde personalului didactic din învățământul preuniversitar următoarele distincții:

- a) adresă de mulțumire publică;
- b) diploma Gheorghe Lazăr, clasele I, a II-a și a III-a;
- c) diploma de excelență se acordă cadrelor didactice pensionate sau pensionabile, cu activitate deosebită în învățământ.

(4) Distincțiile prevăzute la alin. (3) se acordă în baza unui regulament aprobat de ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Dreptul la concediu

Art. 235 (1) Cadrele didactice beneficiază de concediu anual cu plată, în perioada vacanțelor școlare, cu o durată de cel puțin 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea unității de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă.

(2) Perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de consiliul de administrație, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză;

(3) Neefectuarea concediului anual dă dreptul la efectuarea concediului restant în vacanțele anului școlar sau universitar următor.

Art. 236 (1) Cadrele didactice care redactează teza de doctorat sau lucrări în interesul învățământului pe bază de contract de cercetare sau de editare, au dreptul la 6 luni de concediu plătit, o singură dată, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ.

(2) Personalul didactic aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate fi încadrat în activități didactice retribuite în regim de plata cu ora.

Art. 237 Personalul de conducere, îndrumare și control din inspectoratele școlare beneficiază de concediu de odihnă, conform legii.

Art. 238 Normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.

Obligații

Art. 239 (1) Cadrele didactice au obligația morală să-și acorde respect reciproc și sprijin în îndeplinirea obligațiilor profesionale.

(2) Personalul didactic, de conducere, îndrumare și control, precum și personalul didactic auxiliar are obligația de a respecta atribuțiile prevăzute în fișa postului, în carta școlii.

(3) Personalul didactic, de conducere, îndrumare și control, precum și personalul didactic auxiliar are obligația de a participa la activități de formare continuă, în condițiile legii.

Răspunderea disciplinară și patrimonială

Art. 240 (1) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar răspund disciplinar

pentru încălcarea îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului prevăzut la alin.(1), în raport cu gravitatea abaterilor, sunt:

- a) observație scrisă;
- b) avertisment;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control, cu până la 15%, pe o perioadă de 1-6 luni;
- d) suspendarea, pe o perioadă de până la 3 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare sau pentru obținerea gradelor didactice ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control;
- e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ;
- f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(3) Orice persoană poate sesiza unitatea/instituția de învățământ cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris și se înregistrează J a registratura unității/instituției de învățământ.

(4) Pentru cercetarea abaterilor săvârșite de personalul didactic din unitățile de învățământ și din inspectoratele școlare se constituie comisii formate din 3-5 membri, dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților; în comisiile de cercetare a abaterilor personalului didactic din învățământul preuniversitar pot fi incluși și inspectori școlari.

(5) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate în scris, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta, în apărare.

(6) Comisiile de cercetare sunt numite de:

- a) consiliul de administrație al unității de învățământ;
- b) consiliul de administrație al inspectoratului școlar, pentru aparatul propriu și pentru conducerile unităților direct subordonate;
- c) ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru toate funcțiile din sistemul național de învățământ.

(7) În cadrul cercetării abaterii prezumate se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, precum și orice alte date concludente. Audierea celui cercetat și verificarea apărării acestuia sunt obligatorii. Refuzul celui cercetat de a se prezenta la audiere, deși a fost înștiințat în scris cu minimum 48 de ore înainte, precum și de a da declarații scrise se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării. Cadrul didactic cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să-și producă probe în apărare.

(8) Cercetarea faptei și comunicarea deciziei se fac în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării acesteia, consemnată în condica de inspecție sau la registratura generală a unității de învățământ preuniversitar ori a instituției de învățământ superior, după caz. Persoanei nevinovate i se comunică în scris inexistența faptelor pentru care a fost cercetată.

(9) Persoanele sancționate încadrate în unitățile de învățământ au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar. Personalul de conducere, îndrumare și control din inspectoratele școlare și din Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care a fost sancționat, are dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(10) Normele privind componența, organizarea și funcționarea, precum și

atribuțiile colegiului de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar, ale colegiului central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(11) Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Art. 241 (1) În unitățile de învățământ preuniversitar, propunerea de sancționare se face de către director sau de cel puțin o treime din numărul total al membrilor consiliului de administrație ori ai consiliului profesoral. Același drept îl au și organele ierarhic superioare. Sancțiunile aprobate de consiliul de administrație sunt puse în aplicare de către directorul unității de învățământ preuniversitar.

(2) Pentru personalul de conducere, de îndrumare și de control din inspectoratele școlare și din unitățile din subordine, propunerea de sancționare se face de inspectorul școlar general sau de cel puțin o treime din numărul total al membrilor consiliului de administrație. Același drept îl au și organele ierarhic superioare.

(3) Pentru personalul de îndrumare și control din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului precum și pentru cel din unitățile subordonate, propunerea de sancționare se face, după caz, de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, respectiv secretarul de stat sau șeful ierarhic al persoanei în cauză.

Art. 242 Sancțiunea se stabilește, pe baza raportului comisiei de cercetare, de autoritatea care a numit această comisie și se comunică celui în cauză, prin decizie scrisă, după caz, de către directorul unității de învățământ, inspectorul școlar general sau ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 243 Răspunderea patrimonială a personalului didactic, personalului didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar se stabilește potrivit legislației muncii. Decizia de imputare, precum și celelalte acte pentru recuperarea pagubelor și a prejudiciilor se fac de conducerea unității sau a instituției al cărei salariat este cel în cauză, în afară de cazurile când, prin lege, se dispune altfel.

Pensionarea

Art. 244 (1) Personalul didactic beneficiază de pensie pentru munca depusă și limită de vârstă, de pensie pentru pierderea capacității de muncă, de pensie suplimentară și de alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Personalul didactic se pensionează la împlinirea vârstei legale de pensionare.

(2) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control se pensionează la data împlinirii vârstei legale de pensionare. După data împlinirii vârstei legale de pensionare se interzice îndeplinirea oricărei funcții de conducere, de îndrumare sau de control.

(3) Pentru motive temeinice, pensionarea personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se poate face și în timpul anului școlar, cu aprobarea consiliului de administrație al unității de învățământ, respectiv al inspectoratului școlar

(4) Cadrele didactice pensionate pot desfășura activități didactice, salarizate prin plata cu ora, după împlinirea vârstei standard de pensionare.

2. STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI DE CERCETARE

Norma didactică

Art.245 (1) În instituțiile de învățământ superior, funcțiile didactice sunt: a) asistent universitar; b) lector universitar/sef de lucrări; c) conferențiar universitar; d) profesor universitar.

(2) În instituțiile de învățământ superior, funcțiile de cercetare sunt: a) asistent cercetare; b) cercetător științific; c) cercetător științific gradul III; d) cercetător științific gradul II; e) cercetător științific gradul I.

(3) Echivalența funcțiilor din cercetare cu funcțiile didactice este următoarea: a) asistent cercetare se echivalează cu student-doctorand cu frecvență; b) cercetător științific se echivalează cu asistent universitar; c) cercetător științific gradul III se echivalează cu lector universitar/sef de lucrări; d) cercetător științific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar; e) cercetător științific gradul I se echivalează cu profesor universitar.

(4) Ocuparea posturilor didactice sau de cercetare echivalente se face prin concurs. Pentru funcții echivalente nu mai este necesară evaluarea C.N.A.D.T.C.U. dacă titularizarea sau evaluarea periodică a avut loc în ultimii cinci ani.

(5) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru următoarele funcții prevăzute la alin. (1): asistent universitar, lector universitar/sef de lucrări, conferențiar universitar și profesor universitar.

(6) În raport cu necesitățile academice proprii, senatul instituției de învățământ superior poate aproba, pe o durată determinată, invitarea la departament a unor profesori universitari, conferențieri universitari și a altor specialiști cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate. În cazul specialiștilor fără grad didactic recunoscut în învățământul superior, senatul universității va aproba, prin evaluare, gradul didactic corespunzător performanței.

(7) Acolo unde este cazul obținerea permisului de muncă este sarcina instituției de învățământ superior angajatoare.

(8) În departamente, în institute de cercetare, în centre de cercetare și microproducție sau în alte unități poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenți din toate cele trei cicluri, precum și alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.

Art.246 (1) Statele de funcții ale personalului didactic se întocmesc anual și nu se pot modifica în timpul anului universitar.

(2) Funcțiile didactice și numărul posturilor se stabilesc ținând seama de: a) planurile de învățământ; b) formațiunile de studiu; c) normele didactice și de cercetare.

(3) În statul de funcții sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice ocupate sau vacante, specificându-se funcțiile didactice corespunzătoare și numărul săptămânal de ore convenționale repartizate pe ore de curs, seminarii, laboratoare, lucrări practice sau proiecte, cercetare, îndrumare de doctoranzi, practica de specialitate și activități echivalente acestora, la disciplinele din planul de învățământ.

(4) Statele de funcții se întocmesc la departamente sau în școlile doctorale, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice de către consiliul facultății. La departamentele cu discipline la mai multe facultăți, statele de funcții se

completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea instituției de învățământ superior.

(5) Statul de funcții al personalului didactic se avizează de consiliul facultății și se aprobă de senatul universitar.

(6) Numărul posturilor pentru personalul didactic auxiliar se stabilește de senatul universitar, în funcție de bugetul și specificul instituției, al facultății, al programului de studii și al departamentului. Nomenclatorul general de funcții didactice auxiliare din învățământul superior, precum și nivelul studiilor cerute pentru aceste funcții se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(7) Angajarea personalului didactic auxiliar și nedidactic se face prin concurs organizat de facultate potrivit legii.

(8) Sarcinile personalului didactic auxiliar și nedidactic sunt stabilite în fișa individuală a postului, aprobată, după caz, de decan sau de directorul departamentului și este anexă la contractul individual de muncă.

Art.247 (1) Norma didactică poate cuprinde:

- a) activități de predare;
- b) activități de seminar, proiecte de an, lucrări practice și de laborator;
- c) îndrumare de proiecte, de lucrări de licență, și de absolvire, de practică pedagogică, productivă și de cercetare științifică;
- d) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de masterat, precum și îndrumarea elaborării disertației de masterat;
- e) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de doctorat, precum și îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
- f) activități didactice și de cercetare științifică la învățământul postuniversitar;
- g) conducerea activităților didactico-artistice sau sportive;
- h) activități de evaluare;
- i) consultații, îndrumarea cercurilor științifice studențești, a studenților în cadrul sistemului de credite transferabile, participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului.

(2) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale.

(3) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca norma medie săptămânală, indiferent de perioada anului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabilește prin împărțirea numărului de ore convenționale din fișa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învățământ pentru activitatea didactică de predare și de seminarizare din întregul an universitar.

(4) Ora convențională este ora didactică de seminar, de laborator, de lucrări practice sau de activități similare acestora, din învățământul universitar de licență.

(5) În învățământul universitar de licență, ora de curs reprezintă două ore convenționale.

(6) În învățământul universitar de masterat și în învățământul universitar de doctorat, ora de curs reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de seminar sau de activități similare acesteia reprezintă 1,5 ore convenționale.

(7) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, la ciclurile de licență, masterat și doctorat, orele de curs, seminar sau alte activități pot fi normate cu un coeficient suplimentar de 1,25. Fac excepție de la această prevedere cadrele didactice care predau o limbă de circulație internațională, pentru care se aplică prevederile alin. (4) și (5).

(8) Activitățile de evaluare prevăzute la alin. (1), lit. (h), cuprinse în norma didactică, se cuantifică în ore convenționale, printr-o metodologie aprobată de senatul universitar, în funcție de profil și de specializare.

(9) Norma didactică săptămânală medie, calculată în ore convenționale, pentru activitățile prevăzute la alin. (1), lit. (a) – (f), se stabilește după cum urmează:

- a) profesor universitar: 7-8 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;
- b) conferențiar universitar: 8-9 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;
- c) lector universitar/șef de lucrări: 10-11 ore, dintre care cel puțin 2 ore convenționale de curs;
- d) asistent universitar: 11-12 ore, cuprinzând activități menționate la alin. (1), lit. (b) și (c).

(10) Prin excepție, norma personalului didactic prevăzut la alin. (9), lit. (a) – (c), care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs, se majorează cu 2 ore convenționale. Norma personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalentă acesteia se majorează cu până la 4 ore convenționale, fără a depăși 16 ore convenționale. Aceste excepții se aprobă de consiliul facultății, la recomandarea șefului de catedră.

(11) Norma asistentului universitar cu titlul științific de doctor poate cuprinde cel mult 2 ore convenționale de curs pe an universitar.

(12) În situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (9) – (11), aceasta se completează cu activități de cercetare științifică, la propunerea directorului de departament, cu acordul consiliului facultății. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

(13) Cadrele didactice titulare, a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (9) – (12), pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare științifică, finanțată în cadrul catedrei sau al departamentului, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.

(14) În limitele prevăzute de prezentul articol, senatul universitar stabilește, diferențiat, norma didactică efectivă, în funcție de domeniu, specializare, ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.

(15) Norma didactică prevăzută de lege reprezintă limita minimală privind normarea activității didactice. Conducerea universității, în baza autonomiei universitare, poate mări norma cu activitate de învățământ și cercetare pe baza contractului individual de muncă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității.

(16) În departamente, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(17) Personalul de cercetare și de proiectare din învățământul superior desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului, cu acordul persoanei în cauză.

(18) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului. Timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.

(19) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă didactică sau de cercetare, realizată prin cumularea ponderilor activităților menționate la alin. 1), este de 40 de ore pe săptămână.

Art.248 (1) În una și aceeași universitate sau în universități diferite se interzice cumulul de norme didactice. Activitățile didactice care exced norma didactică proprie sunt remunerate în regim de plata cu ora. Activitățile de cercetare, altele decât cele din norma proprie, sunt

remunerate conform cartei universitare. Contractele stabilesc atât modul de plată, cât și cuantumurile.

(2) Activitățile din granturi sau contracte de cercetare se remunerează conform deciziei directorului de grant, cu respectarea legislației în vigoare și a prevederilor cartei universitare.

(3) Profesorii titulari sau directorii de granturi care timp de șase ani consecutivi au derulat granturi de cercetare și au funcționat în aceeași universitate, pot beneficia de an sabatic. Pe perioada anului sabatic aceștia beneficiază integral de salariul negociat, își păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiți de efectuarea activităților din fișa postului.

(4) Pentru performanțe excepționale, pot beneficia de an sabatic și alte categorii de cadre didactice, prin decizia senatului.

Art.249 (1) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la îndeplinirea vârstei legale de pensionare, de 65 de ani.

(2) Se interzice ocuparea oricărei funcții de conducere sau administrare, la orice nivel al universității, după pensionare. Mandatele funcțiilor de conducere sau de administrare se întrerup de drept în cazul persoanelor care au îndeplinit vârsta de pensionare.

(3) Senatul universității, în baza criteriilor de performanță profesională și a situației financiare, poate decide continuarea activității unui cadru didactic sau de cercetare după pensionare în baza unui contract pe perioadă determinantă de un an, cu posibilitatea de prelungire până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Senatul poate decide conferirea titlului de profesor emerit, pentru excelență didactică și de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare. Cadrele didactice pensionate pot fi plătite în regim de plată cu ora.

Art.250 (1) Doctoranzii cu frecvență sunt încadrați de către universitățile de cercetare avansată și educație ca asistenți de cercetare sau asistenți universitari pe perioadă determinată. Atribuțiile lor sunt stabilite de senat.

(2) Doctoranzii cu frecvență beneficiază de toate drepturile asistenților de cercetare sau asistenților universitari, inclusiv de vechimea în muncă.

(3) Cercetătorii post-doctorat sunt încadrați de către universități ca cercetători cu contract de muncă pe perioadă determinată.

Art.251 (1) Prin personal didactic și de cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, unul din titlurile universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități directe cu studenții, în domeniul educației și al cercetării științifice.

(2) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar. În raport cu disciplina de învățământ, personalul didactic poate fi titular sau asociat al cursului respectiv.

(3) Prin personal didactic titular se înțelege personalul didactic care ocupă o funcție didactică într-o universitate, obținută prin concurs, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, în condițiile legii, funcția respectivă fiind declarată, potrivit Codului muncii, funcție de bază.

(4) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituție de învățământ superior; când un cadru didactic desfășoară activități didactice sau de cercetare științifică în mai multe instituții de învățământ superior, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat. Instituția de învățământ superior în care cadrul didactic este titular are obligația de a păstra și gestiona, potrivit legii, cartea de muncă sau registrul angajaților, cu specificația calității de titular.

(5) Prin personal didactic auxiliar, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care participă în mod direct în procesul de educație sau cercetare științifică cu studenții, contribuind nemijlocit la desfășurarea orelor de clasă, de laborator și de cercetare științifică. Personalul didactic auxiliar trebuie să aibă studii potrivit fișei postului, legal constituit.

(6) Personalului din universități, încadrat pe funcții de cercetător științific, i se aplică prevederile Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(7) În cazul desființării unei unități de învățământ superior, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii conform legislației în vigoare.

Art.252 Formațiunile de studiu și dimensiunile acestora se stabilesc de către senatele universitare.

Ocuparea funcțiilor didactice și posturilor didactice

Art.253 Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă și concedierea personalului didactic și de cercetare este de competența universităților, în baza legislației în vigoare, a metodologiei cadru stabilite de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a cartei universitare.

Art.254 (1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face, după adoptarea acestei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată.

(2) Angajarea se poate face numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior.

(3) La concursul pentru un post didactic sau de cercetare pot participa cetățeni români sau străini, fără nicio discriminare după niciun criteriu, în condițiile legii.

(4) Durata unei perioade determinate este de maximum trei ani.

(5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între universitate și membri ai personalului didactic sau de cercetare poate fi prelungit, în funcție de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universității, precum și în funcție de nevoile de angajare și de resursele financiare ale instituției, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art.255 (1) Metodologia cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante va fi stabilită prin hotărâre de guvern, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

(2) Metodologia va stabili, pentru fiecare titlu sau funcție didactică, cerințele minimale pentru prezentarea la concurs, modul de organizare și desfășurare a concursului, de soluționare a contestațiilor, conflictele de interese și incompatibilitățile, în vederea asigurării calității, a respectării eticii universitare și a legislației în vigoare.

(3) Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane dovedite că au plagiat. Se anulează concursul pentru un post didactic ocupat, indiferent când, de către o persoană dovedită că a plagiat.

(4) După promulgarea acestei legi, se interzice ocuparea oricărui post de conducere, în cadrul aceleiași facultăți și universități de către afini și rudele până la gradul II, inclusiv.

(5) Încălcarea prevederilor de la alineatele (2) - (4) duce la invalidarea concursului și penalizarea celor vinovați pe baza metodologiei menționate la alin. (1).

Art.256 (1) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituției ori de personal didactic asociat, prin plata cu ora, conform prezentei legi.

(2) Ocuparea posturilor didactice vacante cu personal didactic asociat din afara instituției de învățământ superior, se face prin concurs organizat la nivelul departamentului, pe baza dosarului, cu îndeplinirea criteriilor minime pentru postul didactic suplinit.

(3) Angajarea temporară a personalului didactic asociat se face prin decizie a rectorului.

(4) Angajarea specialiștilor cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de profesori sau conferențieri asociați invitați, se avizează de consiliul departamentului și se aprobă de consiliul facultății.

(5) Funcțiile și gradele de cercetător științific în rețeaua învățământului superior se obțin potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art.257 (1) În baza metodologiei-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a legislației în vigoare, universitățile își stabilesc metodologia proprie de conferire a titlurilor și de ocupare a posturilor didactice și de cercetare care este aprobată de către senat.

(2) Rezultatele concursurilor sunt aprobate de senat, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a semestrului următor concursului.

Art.258 (1) Decanii facultăților și rectorul răspund în fața senatului pentru buna desfășurare a concursurilor de ocupare a posturilor în condițiile respectării normelor de calitate, de etică universitară și a legislației în vigoare.

(2) În condițiile constatării unor nereguli, senatul poate aplica sancțiuni specificate în metodologia proprie, mergând până la demiterea decanilor sau a rectorului.

Art.259 (1) Universitățile răspund public de modul de ocupare a posturilor didactice și de cercetare.

(2) În cazul constatării unor nereguli grave în ocuparea posturilor didactice și de cercetare, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului aplică sancțiunile prevăzute la art. 112, alin.(1), în baza unui audit realizat de CNATDCU.

(3) Rezultatele concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități nu pot fi ocupate în urma unor decizii în instanță ci doar pe baza unui nou concurs.

Art.260 (1) Pentru ocuparea funcției didactice de asistent universitar se cere absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de masterat din domeniul fundamental al diplomei de licență din cadrul unei instituții de învățământ superior sau cu diplomă echivalentă acesteia și îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, aprobate de senatul instituției de învățământ superior, fără impunerea unor condiții de vechime.

(2) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări sunt următoarele: a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de masterat, sau cu diplomă echivalentă acesteia, în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior; b) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior; c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, aprobate de senatul instituției de învățământ superior; d) pentru candidații care provin din învățământul superior sau din cercetare științifică nu se impun condiții de vechime; e) pentru candidații care provin din afara învățământului superior sau a cercetării științifice, îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. a)-c) și a altor cerințe aprobate de Senatul universității.

(3) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar sunt următoarele: a) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior; b) pentru candidații care provin din

învățământul superior sau din cercetare științifică nu se impun condiții de vechime; c) pentru candidații care provin din afara învățământului superior sau a cercetării științifice, și a altor cerințe aprobate de Senatul universității; d) îndeplinirea standardelor naționale pentru atestarea funcției de conferențiar universitar, standarde aprobate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, la propunerea CNATDCU și a instituțiilor de învățământ superior; e) îndeplinirea altor cerințe de ocupare a posturilor stabilite de instituția de învățământ superior prin standardele proprii, aprobate de senatul universitar.

(4) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar sunt următoarele: a) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior; b) îndeplinirea standardelor naționale pentru atestarea funcției de profesor universitar, standarde aprobate prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, la propunerea CNATDCU și a instituțiilor de învățământ superior; c) îndeplinirea altor cerințe de ocupare a posturilor stabilite de instituția de învățământ superior prin standardele proprii, aprobate de senatul universitar. Validarea rezultatului concursului pentru profesor universitar se face de către CNATDCU, iar conferirea titlului de profesor universitar se face prin ordin al Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar conducător de doctorat sunt aceleași ca și condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar, la care se adaugă standardele aprobate prin ordin de ministru, la propunerea CNATDCU. Validarea rezultatelor concursului pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar conducător de doctorat se face de către CNATDCU iar conferirea titlului de profesor universitar conducător de doctorat se face prin ordin de ministru.

(5) Pentru ocuparea unui post didactic în învățământul superior este necesară promovarea a 60 de credite de studii transferabile certificate de departamentul universitar pentru pregătirea personalului didactic. Se acordă un termen de trei ani din momentul titularizării pentru acumularea celor 60 credite de studii transferabile.

(6) Neîndeplinirea de către orice persoană a condițiilor prevăzute la alin. (1)-(5) atrage după sine desfacerea contractului individual de muncă al persoanei vinovate.

(7) În învățământul superior medical, candidații la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar trebuie să aibă cel puțin titlul de medic rezident cu o vechime de minimum 3 ani în specialitatea postului. Fac excepție posturile de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății.

(8) În învățământul superior medical, la disciplinele cu corespondență în rețeaua Ministerului Sănătății, candidații la concursul pentru ocuparea posturilor de șef de lucrări, de conferențiar și profesor universitar trebuie să aibă și titlul de medic specialist.

Evaluarea calității cadrelor didactice

Art.261 (1) Datele și informațiile privind situația profesională a personalului didactic și de cercetare și a celui tehnic-administrativ se consemnează într-o fișă personală de serviciu. Accesul la fișă personală de serviciu este permis numai persoanei în cauză, titularului serviciului de resurse umane și conducătorului instituției de învățământ superior.

(2) Fișele de post individualizate se încadrează la nivel de catedră și de departament în ștutul de funcții al catedrei, respectiv al departamentului. Ștutul de funcții constituie documentul legal în baza căruia se face salarizarea lunară a fiecărui membru al personalului didactic și de cercetare.

Art.262 (1) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o universitate sunt evaluate periodic, la intervale de maximum

cinci ani. Această evaluare se face în conformitate cu o metodologie aprobată și aplicată de senatul universității.

(2) Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie.

Drepturi si obligații ale personalului didactic

Art.263 (1) Personalul din învățământul superior are drepturi și îndatoriri care decurg din carta universitară, din codul de etică universitară, din contractul individual de muncă, precum și din legislația în vigoare.

(2) Protecția drepturilor salariaților precum și a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice este garantată și se asigură în conformitate cu prevederile cartei universitare și cu legislația specifică în vigoare.

(3) Membriilor comunității universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia ei pot exprima liber opinii academice în spațiul universitar și au libertatea de predare, cercetare și creație, în conformitate cu criteriile de calitate academică.

(4) Personalul didactic și de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă, fără restricții ale libertății academice.

(5) Inovațiile, invențiile sau patentele care au fost realizate în laboratoarele universității și cu materiale ce aparțin instituției de învățământ superior sunt considerate ca proprietate a autorului sau autorilor și a instituției de învățământ superior. Drepturile de proprietate sunt partajate conform prevederilor Cartei universitare și legislației în vigoare.

(6) Personalul didactic are dreptul să facă parte din asociații și organizații sindicale, profesionale și culturale, naționale și internaționale, precum și din organizații politice legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.

(7) Cadrele didactice titulare pe un post didactic din învățământ, alese în Parlament, numite în Guvern sau îndeplinind funcții de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Președinției, al Guvernului și în Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului au drept de rezervare a postului didactic pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și cadrelor didactice titulare pe un post didactic din învățământ care îndeplinesc funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și sport. De aceleași drepturi beneficiază și personalul de conducere și de specialitate de la casa corpului didactic, precum și cadrele didactice titulare pe un post didactic din învățământ numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice la comisiile și agențiile din subordinea Președinției, a Parlamentului sau a Guvernului.

(9) De prevederile alin. (7) beneficiază și personalul didactic trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post didactic din învățământ.

(10) Personalului didactic titular pe un post didactic din învățământ, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale, interuniversitare sau interinstituționale, ori trimis pentru specializare, i se rezervă postul didactic, pentru perioada respectivă.

(11) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țară sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența conducerii instituției de învățământ superior sau, după caz, a inspectoratului școlar, dacă se face dovada activității respective.

(12) Personalul didactic titular pe un post didactic din învățământ poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituției de învățământ superior, cu rezervarea catedrei pe perioada respectivă.

(13) Perioada de rezervare a postului didactic se consideră vechime în învățământ.

(14) Cadrele didactice beneficiază de dreptul la concediu astfel: a) concediul anual cu plată, în perioada vacanțelor universitare, cu o durată de cel puțin 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea instituției de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă; normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului; b) perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de către senatul universității, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză;

(15) Instituțiile de învățământ superior pot asigura, integral sau parțial, din surse proprii, transportul și cazarea cadrelor didactice care domiciliază în alte localități.

(16) Personalul din învățământ beneficiază de asistență medicală în cabinete medicale și psihologice, în policlinici și unități spitalicești stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

(17) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului sau a catedrei, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(18) Personalul didactic pensionat din învățământ beneficiază de asistență medicală și de acces în casele de odihnă și în bazele de tratament ale cadrelor didactice.

Art.264 Cadrele didactice și studenții sunt protejați în spațiul universitar de autoritățile responsabile cu ordinea publică. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnității umane și profesionale a cadrelor didactice sau care împiedică exercitarea drepturilor și a obligațiilor sale. Protecția este solicitată de persoana autorizată prin Carta universitară.

Distincții

Art.265 (1) Personalul didactic titular cu rezultate excepționale în activitatea didactică, educativă și științifică poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, potrivit legii. Acestea sunt conferite în baza unui statut aprobat prin hotărâre a Guvernului în termen de 9 luni de la promulgarea acestei legi.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic sunt: a) Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar; b) Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acordă personalului didactic, de conducere și de cercetare din învățământul superior; c) Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acordă cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educație și formare profesională.

Sanctiuni

Art.266 (1) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământ răspund disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și de cercetare sunt următoarele:

- a) observație scrisă;
- b) avertisment scris;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- d) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare, de control, ca membru în comisii de doctorat, master sau de licență;
- e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ;
- f) desfacerea contractului de muncă la încheierea perioadei pentru care s-a făcut angajarea;
- g) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art.267 (1) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare se face de către șeful de departament sau de unitatea de cercetare, proiectare, microproducție, de către decan sau rector, sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor catedrei, departamentului, consiliului profesoral sau senatului, după caz. Aceștia se autosesizează în cazul unei abateri constatate direct sau în urma unei sesizări primite.

(2) Decanul, rectorul sau senatul universitar, după caz, pun în aplicare sancțiunile disciplinare.

(3) În învățământul superior, sancțiunile se comunică, în scris, personalului didactic, personalului de cercetare și personalului didactic auxiliar din subordine, de către serviciul de resurse umane al instituției.

Art.268 (1) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

(2) Pentru investigarea abaterilor săvârșite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale din care face parte persoana analizată.

(3) Comisiile de analiză sunt numite, după caz, de:

- a) rector, cu aprobarea senatului universității;
- b) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru personalul de conducere al instituțiilor de învățământ superior și pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.

(4) Pe lângă Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului funcționează Consiliul de Etică Universitară, pe baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului, care adoptă sancțiuni legate de încălcarea gravă a eticii profesionale și a normelor universitare.

Art.269 Răspunderea materială a personalului didactic, de cercetare și didactic auxiliar se stabilește potrivit legislației muncii. Decizia de imputare, precum și celelalte acte pentru recuperarea pagubelor și a prejudiciilor se fac de către conducerea instituției de învățământ superior, cu excepția cazurilor când, prin lege, se dispune altfel.

Art.270 În cazul în care cel sancționat nu a mai săvârșit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-și activitatea și comportamentul, autoritatea care a aplicat sancțiunea poate dispune ridicarea și radierea sancțiunii, făcându-se mențiunea corespunzătoare în statul personal de serviciu al celui în cauză.

Art.271 (1) Orice persoană poate sesiza unitatea/instituția de învățământ cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris și se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

(2) Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Salarizarea personalului didactic și de cercetare

Art.272 Salariul personalului didactic și de cercetare se face conform legislației în vigoare și hotărârilor Senatului.

TITLUL V

EDUCAȚIA PERMANENTĂ

Art.273 (1) Prezentul titlu reglementează cadrul general și integrator al educației permanente în România.

(2) Educația permanentă reprezintă totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană pe parcursul vieții în contexte formale, non-formale și informale, în scopul formării sau dezvoltării competențelor dintr-o multiplă perspectivă: personală, civică, socială sau ocupațională.

(3) Educația permanentă cuprinde educația timpurie (0-6 ani), învățământul preuniversitar, superior, educația și formarea profesională continuă a adulților.

Art. 274 (1) Finalitățile principale ale educației permanente vizează dezvoltarea plenară a persoanei și dezvoltarea sustenabilă a societății.

(2) Educația permanentă se concentrează pe formarea și dezvoltarea competențelor cheie și a competențelor specifice unui domeniu de activitate sau calificări

Art. 275 (1) Educația permanentă se realizează în contexte de învățare formale, non-formale și informale.

(2) Învățarea în context formal reprezintă o învățare organizată și structurată, care se realizează într-un cadru instituționalizat și se fundamentează pe o proiectare didactică explicită. Acest tip de învățare are asociate obiective, durate și resurse, depinde de voința celui care învață și se finalizează cu certificarea instituționalizată a cunoștințelor și competențelor dobândite.

(3) Învățarea în contexte non-formale este considerată ca fiind învățarea integrată în cadrul unor activități planificate, care nu sunt proiectate explicit ca activități structurate de învățare (neavând asociate obiective explicite, durate prestabilite și sprijin pentru învățare), dar conțin elemente de învățare. Acest tip de învățare depinde de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor și competențelor dobândite.

(4) Învățarea în contexte informale reprezintă rezultatul unor activități zilnice legate de muncă, mediul familial, timpul liber și nu este organizată sau structurată din punctul de vedere al obiectivelor, duratei sau sprijinului pentru învățare. Acest tip de învățare nu este dependent de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor și competențelor dobândite.

Art. 276 Instituțiile și contextele prin care se realizează educația permanentă sunt:

- a) Învățarea în context formal se realizează în cadrul următoarelor instituții sau organizații: unități și instituții de învățământ preuniversitar și superior, centre de educație și formare profesională din subordinea ministerelor sau a autorităților publice locale, furnizori publici și privați de educație și formare profesională autorizați/acreditați în condițiile legii, organizații nonguvernamentale care oferă programe autorizate în condițiile legii, angajatori care oferă programe de formare profesională propriilor angajați.
- b) Învățarea în contexte non-formale se realizează în instituțiile și organizațiile menționate la alin. (1) și prin: centre de îngrijire și protecție a copilului, palate și cluburi ale elevilor, la locul de muncă, instituții culturale (muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, centre de documentare, cinematografe, case de cultură etc.) și prin asociații profesionale, culturale, sindicate, organizații nonguvernamentale.

- c) Învățarea în contexte informale se realizează, pe lângă instituțiile și organizațiile menționate la alin. (1) și (2) în cele mai diverse situații de viață ale unei persoane. Învățarea informală este, adesea, neintenționată și neconștientizată și se poate produce atunci când copiii, tinerii și adulții desfășoară activități în familie, la locul de muncă, în comunitate, când se întâlnesc cu prietenii, când se angajează în activități de voluntariat, sportive sau culturale, când practică un hobby, când citesc o carte sau se informează prin mass-media sau prin Internet.

Art. 277 (1) Organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar este reglementată la titlul II din prezenta lege.

(2) Organizarea și funcționarea învățământului superior este reglementată la titlul III din prezenta lege.

(3) Organizarea și funcționarea formării profesionale a adulților este reglementată de legislația referitoare la formarea profesională continuă a adulților, de formarea profesională și ucenicia la locul de muncă.

Art. 278 (1) Statul garantează și susține, inclusiv financiar, accesul la educație și formare profesională continuă pentru:

- a) tinerii și adulții care nu au finalizat învățământul obligatoriu;
- b) tinerii care au părăsit sistemul de educație înainte de a obține o calificare profesională și nu sunt cuprinși în nicio formă de educație sau formare profesională;
- c) absolvenții de învățământ non-profesional sau cei care au absolvit un liceu sau învățământ superior în domenii și calificări redundante sau nerelevante pe piața forței de muncă;
- d) persoanele cu cerințe educative speciale;
- e) tinerii și adulții care revin în țară după o perioadă de muncă în străinătate;
- f) tinerii și adulții rezidenți în comunități dezavantajate economic și social;
- g) angajați de peste 40 de ani cu nivel scăzut de educație, rezidenți în mediul urban și în rural, cu calificare redusă sau necalificați;
- h) elevii cu risc major de eșec școlar;
- i) toți cetățenii care doresc să urmeze programe de educație permanentă.

Art.279 Finanțarea educației permanente se realizează prin fonduri publice și private pe baza parteneriatului public-privat, prin finanțare și cofinanțare din partea angajatorilor, organizațiilor nonguvernamentale, prin fonduri nerambursabile din programe europene, prin conturi de educație permanentă și prin contribuția beneficiarilor.

Responsabilități referitoare la educația permanentă

Art.280 Statul își exercită atribuțiile în domeniul educației permanente prin intermediul Parlamentului, Guvernului, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

Art. 281 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are ca atribuții principale, în domeniul educației permanente:

- a) elaborează strategiile și politicile naționale în domeniul educației, formării profesionale, cercetării, tineretului și sportului;
- b) elaborează reglementările referitoare la organizarea și funcționarea sistemului de educație din România;

- c) monitorizează, evaluează și controlează, direct sau prin organismele abilitate, funcționarea sistemului educațional și a furnizorilor de educație;
- d) stabilește mecanismele și metodologiile de validare și recunoaștere a rezultatelor învățării;
- e) elaborează, împreună cu Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, politicile în domeniul educației nonprofesionale a adulților și vârstnicilor;
- f) alte atribuții, așa cum apar ele specificate în legislația sectorială, referitoare la educație și formare.

Art. 282 Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale are ca atribuții principale, în domeniul educației permanente:

- a) elaborează, împreună cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a politicile și strategiile naționale privind formarea profesională a adulților;
- b) reglementează formarea profesională la locul de muncă și formarea profesională prin ucenicie la locul de muncă;
- c) monitorizează, evaluează, acreditează și controlează direct sau prin organisme abilitate furnizorii de educație, alții decât cei din cadrul sistemului național de învățământ;
- d) alte atribuții prevăzute de legislația sectorială referitoare la educație și formare.

Art. 283 Ministerul Culturii și Patrimoniului Național are ca atribuții principale, în domeniul educației permanente:

- a) stimulează creșterea gradului de acces și de participare a publicului la cultură;
- b) propune și promovează parteneriate cu autoritățile administrației publice locale și cu structurile societății civile pentru diversificarea, modernizarea și optimizarea serviciilor publice oferite de instituțiile și așezămintele de cultură, în vederea satisfacerii necesităților culturale și educative ale publicului;
- c) promovează recunoașterea competențelor profesionale, respectiv garantează drepturile și interesele creatorilor, artiștilor și specialiștilor din domeniul culturii;
- d) alte atribuții prevăzute de legislația sectorială referitoare la educație și formare.

Art.284 Ministerele și autoritățile centrale pot avea alte responsabilități în domeniul educației și formării pentru profesiile reglementate prin legi speciale.

Art. 285 (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților (CNFPA) este autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, constituită în sistem tripartit (guvern, patronat, sindicate), cu rol consultativ în elaborarea politicilor privind formarea profesională a adulților.

(2) CNFPA, în colaborare cu Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social (ACPART) exercită rolul de autoritate națională a calificărilor, coordonează autorizarea furnizorilor de educație profesională continuă la nivel național, coordonează sistemul de asigurare a calității în formarea profesională continuă și activitatea comitetelor sectoriale, gestionează Registrul Național al Calificărilor și Registrul Național al Furnizorilor de Formare Profesională a Adulților.

Art. 286 (1) Cadrul Național al Calificărilor este un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învățare atinse, al cărui scop este integrarea și coordonarea subsistemelor naționale de calificări și îmbunătățirea transparenței, accesului, progresului și calității calificărilor în raport cu piața muncii și societatea civilă.

(2) Implementarea Cadrului Național al Calificărilor vizează sistemul național de calificări obținute în învățământ secundar general, învățământ profesional și tehnic, formare profesională continuă, ucenicie, învățământ superior, atât în contexte formale, cât și informale și nonformale din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

(3) Cadrul Național al Calificărilor permite recunoașterea, măsurarea și relaționarea tuturor rezultatelor învățării dobândite în contexte de învățare formale, non-formale și informale și asigură coerența calificărilor și a titlurilor certificate. Existența unui cadru național al calificărilor contribuie la evitarea duplicării și suprapunerii calificărilor, îi ajută pe cei ce învață să ia decizii în cunoștință de cauză privind planificarea carierei și facilitează evoluția profesională, în perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

(4) Cadrul Național al Calificărilor contribuie la asigurarea calității sistemului de formare profesională pentru că se bazează pe standarde naționale folosite atât la formarea, cât și la evaluarea de competențe, indiferent de contextul în care acestea au fost dobândite.

(5) Cadrul Național al Calificărilor este elaborat de către CNFPA, în colaborare cu ACPART în termen de 24 de luni de la data promulgării prezentei legi.

Art.287 (1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi.

(2) Criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților întocmește registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi certificați.

(4) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților acreditează centrele de evaluare și organismele de evaluare, pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii externi.

Art. 288 (1) Centrele Comunitare de Învățare Permanentă se înființează de către autoritățile locale în parteneriat cu furnizorii de educație și formare. Acestea au rolul de a implementa politicile și strategiile în domeniul educației permanente la nivelul comunității.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ de sine stătător sau în parteneriat cu autoritățile locale și alte instituții și organisme publice și private (case de cultură, furnizori de formare continuă, parteneri sociali, organizații nonguvernamentale etc.) pot organiza la nivel local Centre de învățare permanentă pe baza unor oferte de servicii educaționale adaptate nevoilor specifice diferitelor grupuri țintă interesate.

(3) Finanțarea CCIP se face din fonduri publice și private, în condițiile legii. Toate veniturile obținute de CCIP rămân la dispoziția acestora.

Art. 289 Atribuțiile Centrelor Comunitare de Învățare Permanentă la nivel local sunt următoarele:

- a) Realizează studii și analize privind nevoia de educație și formare profesională la nivel local;
- b) Elaborează planuri locale de intervenție în domeniul educației permanente;
- c) Oferă servicii educaționale pentru copii, tineri și adulți prin:
 - i) programe de tip remedial pentru dobândirea sau completarea competențelor cheie, inclusiv programe de tip “A doua șansă” sau programe de tip “Zone de Educație Prioritară” pentru tinerii și adulții care au părăsit timpuriu sistemul de educație sau care nu dețin o calificare profesională;
 - ii) programe pentru validarea rezultatelor învățării non-formale și informale;

- iii) programe de dezvoltare a competențelor profesionale pentru calificare/recalificare, reconversie profesională, perfecționare, specializare, inițiere profesională;
 - iv) programe de educație antreprenorială;
 - v) programe de dezvoltare personală sau de timp liber.
 - vi) organizarea de activități de promovare a participării la învățarea permanentă a tuturor membrilor comunității.
- d) Oferă servicii de informare, orientare și consiliere privind:
 - i) accesul la programe de educație și formare profesională;
 - ii) validarea rezultatelor învățării non-formale și informale;
 - iii) pregătirea în vederea ocupării unui loc de muncă
 - e) Oferă servicii de evaluare și certificare a rezultatelor învățării non-formale și informale;
 - f) Asigură accesul membrilor comunității la mijloace moderne de informare și comunicare.
 - g) Promovează parteneriatul cu mediul economic.
 - h) Implementează instrumentele dezvoltate la nivel european, Europass și Youthpass, Pașaportul lingvistic, precum și portofoliul de educație permanentă.
 - i) Gestionează informații cu privire la participarea beneficiarilor la serviciile centrului.

Art. 290 Metodologia de acreditare, evaluare periodică, organizare și funcționare a CCIP se aprobă prin hotărâre de guvern.

Identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării

Art. 291 (1) În contextual prezentei legi, termenii referitori la procesele de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării se definesc după cum urmează:

- a) Rezultatele învățării – reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să facă la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se exprimă prin competențe dobândite pe parcursul diferitelor experiențe de învățare formală, non-formală, informală.
- b) Identificarea rezultatelor învățării reprezintă procesul prin care indivizii, singuri sau cu sprijinul personalului specializat, devin conștienți de competențele pe care le dețin.
- c) Evaluarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se stabilește faptul că o persoană a dobândit anumite competențe.
- d) Validarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învățării dobândite de o persoană, evaluate și certificate, corespund cerințelor specifice pentru o competență, un set de competențe sau o calificare.
- e) Certificarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață în diferite contexte, în urma unui proces de evaluare. Ea se finalizează printr-o diplomă sau certificat.

(1) Validarea și certificarea reprezintă recunoașterea rezultatelor învățării.

(3) Identificarea, evaluarea și recunoașterea rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale se realizează pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale și Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și se aprobă prin hotărâre de guvern.

(4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va stabili metodologia de

recunoaștere a rezultatelor învățării non-formale și informale a cadrelor didactice și de echivalare a acestora în credite de formare continuă.

Art. 292 (1) Serviciile de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării pot fi oferite de instituții publice sau private autorizate în acest sens.

(2) Diplomele și certificatele acordate de instituțiile autorizate în urma evaluării rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale produc aceleași efecte ca și celelalte modalități de evaluare și certificare a cunoștințelor și competențelor din sistemul formal de educație și formare profesională în vederea ocupării unui loc de muncă sau continuării educației și formării profesionale în sistemele formale.

(3) Rezultatele învățării în contexte non-formale și informale pot fi recunoscute explicit prin evaluări în centre de evaluare și certificare a competențelor sau implicit în cadrul unui program formal de studii.

Art.293 (1) Programele de formare profesională inițială și continuă, precum și sistemele de evaluare a rezultatelor învățării în contexte non-formale și informale vor respecta asigurarea mobilității ocupaționale pe orizontală și pe verticala prin utilizarea sistemului de credite transferabile.

(2) Metodologia de acordare a creditelor transferabile se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și se aprobă prin hotărâre de guvern.

(3) Rezultatele învățării și creditele asociate acestora, dobândite anterior în contexte formale sau ca urmare a evaluării rezultatelor învățării non-formale și informale sunt transferate și integrate în programul de formare profesională pe care îl urmează persoana care învață.

Art.294 (1) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoașterii competențelor profesionale obținute în alte contexte de învățare decât cele formale se adresează unui centru de evaluare acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă.

(2) În funcție de procesul de evaluare desfășurat, centrul de evaluare acreditat eliberează următoarele tipuri de certificate cu recunoaștere națională:

a) certificat de calificare - se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate competențele asociate unei calificări sau unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional;

b) certificat de competențe profesionale – se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru una sau mai multe competențe asociate unei calificări sau ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional.

(3) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită “Supliment descriptive al certificatului”, în care se precizează unitățile de competență pentru care candidatul a fost declarat competent.

Art. 295 (1) Portofoliul de educație permanentă reprezintă un instrument care facilitează identificarea și formularea abilităților și competențelor personale și valorificarea acestora în parcursul școlar și profesional și în inserția pe piața muncii al fiecărui individ.

(2) Portofoliul de educație permanentă conține dovezi ale rezultatelor învățării dobândite în contexte formale, non-formale și informale de educație.

(3) Portofoliul de educație permanentă se implementează în sistemul de educație începând cu învățământul preșcolar, până la finalizarea parcursului individual de educație și formare, inclusiv în învățământul superior.

(4) Portofoliul integrează și instrumentele europene care evidențiază rezultatele învățării unui individ, cum ar fi: EUROPASS, Pașaportul lingvistic, Documentul de mobilitate, Suplimentul la diplomă, Suplimentul la certificatul profesional.

Art. 296 (1) În vederea creșterii transparenței și mobilității rezultatelor învățării dobândite în contexte formale, non-formale și informale de educație și formare profesională și în scopul creșterii șanselor de angajare și continuare a parcursului școlar și profesional se implementează Portofoliul de educație permanentă în format electronic, numit în continuare portofoliu electronic.

(2) Portofoliul electronic va fi accesibil individului, instituțiilor de formare, centrelor de evaluare a competențelor dobândite în contexte non-formale și informale, serviciilor de consiliere și orientare și angajatorilor.

(3) Formatul, conținutul și utilizarea Portofoliului electronic se stabilesc prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale și Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și se aprobă prin hotărâre de guvern.

Art. 297 (1) Consilierea și orientarea carierei pe tot parcursul vieții se referă la totalitatea serviciilor și activităților care asistă persoanele de orice vârstă și în orice moment al existenței lor, să facă alegeri în sfera educațională, de formare sau muncă și să își gestioneze cariera.

(2) Serviciile de consiliere și orientare în carieră se realizează prin unități și instituții de învățământ, universități, instituții de formare, serviciile de ocupare a forței de muncă, serviciile pentru tineret. Ele se pot realiza și la locul de muncă, în serviciile sociale și în sectorul privat.

II. **Art. 298** Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere și orientare în carieră tuturor elevilor, studenților și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

III.

Art. 299 În sensul prezentei legi, consilierea și orientarea în carieră include următoarele tipuri de activități:

- a) *Informarea cu privire la carieră*, care se referă la toate informațiile necesare pentru a planifica, obține și păstra un anumit loc de muncă.
- b) *Educația cu privire la carieră* se realizează în instituțiile de învățământ prin intermediul ariei curriculare „consiliere și orientare”. Sunt oferite informații despre piața muncii, se formează abilități de a face alegeri privind educația, formarea, munca și viața în general, oportunități de a experimenta diverse roluri din viața comunității sau din viața profesională, instrumente pentru planificarea carierei.
- c) *Consilierea în carieră* îi ajută pe indivizi să își clarifice scopurile și aspirațiile, să își înțeleagă propria identitate, să ia decizii informate, să fie responsabili pentru propriile acțiuni, să își gestioneze cariera și procesul de tranziție în diferite momente.
- d) *Consilierea pentru angajare* îi ajută pe indivizi să își clarifice scopurile imediate privind angajarea, să învețe despre abilitățile necesare pentru a căuta și obține un loc de muncă (ex: redactarea unui CV, participarea la un interviu pentru angajare).
- e) *Plasarea* la locul de muncă reprezintă sprijinul acordat indivizilor pentru găsirea unui loc de muncă.

Art. 300 (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale colaborează în scopul creșterii calității, pentru sincronizarea și continuitatea activităților de consiliere și orientare în carieră de care beneficiază o persoană pe parcursul întregii vieți.

IV. (2) Cele două ministere stabilesc prin ordin comun instrumente și metodologii comune referitoare la formarea specialiștilor în consiliere și orientare, utilizarea instrumentelor EUROPASS, organizarea de activități comune de sensibilizare a cadrelor didactice și a formatorilor, părinților dar și a publicului larg cu privire la dimensiunea consilierii și orientării în educație și formare profesională.

V.

VI. **Art. 301** Pentru asigurarea transparenței serviciilor și mobilității persoanelor în spațiul european, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale vor realiza demersurile necesare pentru integrarea României în rețelele europene de consiliere și orientare pe tot parcursul vieții.

VII.

Art. 302 (1) Sistemul național de asigurare a calității educației permanente cuprinde sistemul de asigurare a calității în învățământul preuniversitar, sistemul de asigurare a calității în învățământul superior, sistemul de asigurare a calității în formarea profesională inițială, sistemul de asigurare a calității în formarea profesională continuă.

(2) Grupul Național pentru Asigurarea Calității în Educație și Formare Profesională (GNAC), structură informală care funcționează ca punct național de referință („*National Reference Point*”) pentru Rețeaua Europeană pentru Asigurarea Calității în Educație și Formare Profesională (ENQA-VET), asigură armonizarea sistemelor de calitate în educație, formarea profesională inițială și formarea profesională continuă la nivel național.

Art. 303 (1) Sprijinul acordat de stat pentru exercitarea dreptului la educație permanentă

(2) Statul sprijină dreptul la educație permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 EURO, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil la data plății, fiecărui copil cetățean român, la nașterea acestuia. Suma este acordată în scop educațional în beneficiul titularului, din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(3) Suma se depune într-un cont de depozit, numit în continuare cont pentru educație permanentă, deschis la trezoreria statului pe numele copilului de oricare dintre părinții firești, de împuternicitul acestora sau de reprezentantul legal al copilului, pe baza certificatului de naștere.

(4) Părinții copilului, contribuabili, pot direcționa în contul prevăzut la alin.(2) un procent de până la 2% din valoarea impozitului anual pe veniturile din salarii, în condițiile legii, și pot depune sume în acest cont.

(5) Pentru sumele depuse în contul prevăzut la alin.(2) se plătește dobândă anual la o rată a dobânzii stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice. Dobânzile aferente conturilor de depozit constituite la trezoreria statului se asigură de la bugetul de stat din bugetul Ministerului Finanțelor Publice – Acțiuni generale.

(6) Titularul contului este singura persoană care poate solicita sume din contul pentru educație permanentă, începând cu vârsta de 16 ani și cu acordul expres, după caz, al părinților, tutorelui sau reprezentantului legal. Trezoreria eliberează vouchere echivalente în valoare cu sumele solicitate. Metodologia prin care se certifică faptul că sumele au fost cheltuite pentru educația permanentă se elaborează de către MECTS.

(7) Retragerea sumelor în alte condiții decât cele prevăzute la alin.(6) și/sau utilizarea acestora în alt scop decât cel stabilit de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an.

(8) Normele privind deschiderea, gestionarea și accesul la contul pentru educație permanentă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(9) Sprijinul de stat pentru exercitarea dreptului la educație permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 EURO se acordă tuturor copiilor născuți de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Dezvoltarea și diversificarea profilurilor/statutului resurselor umane implicate în sistemele de învățare pe parcursul întregii vieți

Art. 304 (1) Personalul care lucrează în domeniul educației permanente poate ocupa următoarele funcții: cadru didactic, cadru didactic auxiliar, formator, instructor de practică, evaluator de competențe, mediator, facilitator al învățării permanente, consilier, mentor, facilitator/tutore online, profesor de sprijin și alte funcții asociate activităților desfășurate în scopul educației permanente.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților stabilește normele metodologice de elaborare a statutului și rutei de profesionalizare a personalului care lucrează în domeniul educației permanente. Programele de formare profesională vor cuprinde obiective specifice învățării permanente, precum: competențe psihopedagogice specifice vârstei și profilului beneficiarilor învățării, dezvoltarea competențelor de utilizare a tehnologiilor moderne de informare și comunicare, competențe de facilitare a învățării în medii virtuale, utilizarea învățării pe bază de proiecte și portofolii de învățare permanentă etc.

Art.305 (1) Guvernul României va înființa Muzeul Național al Științei, cu filiale în fiecare municipiu reședință de județ.

(2) Muzeul Național al Științei are drept scop principal oferirea de experiențe de învățare non-formală și informală, prin prezentarea principalelor realizări ale științei și tehnologiei.

(3) Finanțarea Muzeului Național al Științei se face prin bugetele ministerelor Culturii și Patrimoniului Național și al Educației, Cercetării Tineretului și Sportului.

(4) Metodologia de înființare, organizare și funcționare a Muzeului Național al Științei se stabilește prin hotărâre de guvern, în termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi.

Art.306 (1) În termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi, un post public de televiziune și un post public de radio vor fi dedicate exclusiv educației. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) și Societatea Română de Televiziune (SRTV) vor colabora pentru stabilirea grilelor de programe ale acestor posturi.

(2) Guvernul va finanța, prin programe speciale, emisiunile educative din media privată.

Art.307 Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Culturii și Patrimoniului Național elaborează un set de indicatori statistici pentru monitorizarea, analiza și prognoza activităților de educație permanentă.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art.308 (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României. La data intrării în vigoare a legii, se abrogă LEGE nr. 84 din 24 iulie 1995, Legea învățământului, republicat în M.O. nr. 606/10 dec. 1999, Legea 2/2008, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În termen de 6-12 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului elaborează metodologiile, regulamentele și celelalte acte normative care decurg din aplicarea acestei legi și stabilește măsurile tranzitorii de aplicare a legii.

Art. 309. La momentul intrării în vigoare a prezentei legi instituțiile de învățământ superior având activități de predare în limba minorităților naționale, care vor avea statut de universități multiculturale conform prezentei legi, sunt: Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca (în limbile română, maghiară și germană), Universitatea de Medicină și Farmaceutică din Târgu Mureș (în limbile română și maghiară), Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș (în limbile română și maghiară).

Art. 310 (1) Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua carte, regulamentele și metodologiile de organizare și funcționare a universităților în conformitate cu prezenta lege.

(2) La finalizarea actualului mandat, organele noi de conducere a universităților se vor stabili în baza prezentei legi.